

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1733, 29 Ιούλη 2026 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

**Κυβέρνηση βυθισμένη στα σκάνδαλα
αναζητά συναίνεση και παίζει τον
“παππά” με την ημερομηνία των εκλογών**

Καμιά αναμονή ΚΛΙΜΑΚΩΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Γυρίστε στις
σελίδες 2 και 3

24/06 Απεργία οικοδόμων, Αθήνα. Φωτο: Στέλιος Μιχαηλίδης

9 Αυγούστου όλοι
στους δρόμους!

σελ 4,5

Οργανώνουμε
τη ΔΕΘ

σελ 6

Η Ινδία δείχνει
τον δρόμο

σελ 16

Με την Αριστερά
της Αντίστασης και
της Επανάστασης

σελ 8,9,10

ΑΡΘΡΟ 16

Ο καταστροφικός “ρεαλισμός” της ΕΛ.Α.Σ για τα πανεπιστήμια

Πριν δυο βδομάδες ο Κ. Γαβρόγλου πέταξε τη «βόμβα» ότι η ΕΛ.Α.Σ δεν θα καταργήσει τα ιδιωτικά «πανεπιστήμια» του νόμου Πιερρακάκη, μιας και το ΣτΕ τα έκρινε συνταγματικά, αλλά θα τα «ρυθμίσει». Στη συνέντευξη τύπου που έδωσε η τομεάρχης Παιδείας της ΕΛ.Α.Σ Ι. Λαλιώτου μαζί με τον Γαβρόγλου για τις «5+1 εμβληματικές παρεμβάσεις για την Παιδεία», η φόρμουλα της αποδοχής του εκτρώματος της ΝΔ ήταν: «Δεν θα τα είχαμε ιδρύσει, αλλά δεν θα τα καταργήσουμε».

Ο «ρεαλισμός» της ΕΛ.Α.Σ σχετικά με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια είναι απλά και καθαρά, αποδοχή και ξέπλυμα των ψεμάτων που έλεγε η κυβέρνηση της ΝΔ ότι τάχα πέρασε αυτόν τον νόμο για να μην φεύγουν «τα παιδιά μας» στο εξωτερικό. Δεκάρα δεν δίνει για αυτά και για όλα τα παιδιά και τις οικογένειές τους η κυβέρνηση του Μητσοτάκη. Από τη μια μεριά κόβει χιλιάδες θέσεις εισακτέων στα ΑΕΙ -10.000 κενές για τη νέα χρονιά- με το τσεκούρι της ΕΒΕ και ταυτόχρονα αβαντάρει τα κολέγια που βαφτίζονται πανεπιστήμια.

Ο **Παπαϊωάννου** που από «πρύτανης των ΜΑΤ» στο ΑΠΘ αναβαθμίστηκε στη θέση υφυπουργού Παιδείας που χειρίζεται αυτά τα ζητήματα, δήλωσε με θράσος την περασμένη βδομάδα ότι: «Η συνύπαρξη δημόσιων και Ν.Π.Π.Ε. ενισχύει την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής ανώτατης εκπαίδευσης και δημιουργεί νέες δυνατότητες για συνεργασίες, επενδύσεις, έρευνα και καινοτομία». Με άλλα λόγια η «συνύπαρξη» είναι το όχημα για την ιδιωτικοποίηση των δημόσιων ΑΕΙ, για τη μετατροπή τους σε επιχειρήσεις.

Όπως έγραφαν πέρσι στο περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω (νο172) η **Μ. Καστελιώτη** και η **Σ. Γαρμπή**: «Μετατροπή του πανεπιστημίου σε επιχείρηση, αυτό είναι το μοντέλο της εκπαίδευσης που ονειρεύονται. Αυτό το μοντέλο περιλαμβάνει έρευνα με βάση τα κέρδη των επιχειρήσεων, μεταπτυχιακά με δίδακτρα, εργολάβους που βγάζουν εκατομμύρια, την ιδιωτικοποίηση μέσω ΣΔΙΤ της σίτισης και της στέγασης. Όσο και να βαφτίσουν τα ιδιωτικά κολέγια πανεπιστήμια, αυτά δεν μπορούν να προσφέρουν ερευνητικά προγράμματα όπως τα δημόσια ΑΕΙ. Η υποταγή του δημόσιου πανεπιστημίου σε αυτές τις προτεραιότητες είναι μονόδρομος για τους καπιταλιστές...».

«Δεν είμαστε υπέρ των ιδιωτικών πανεπιστημίων, αλλά έχουμε μια de facto πραγματικότητα που δεν μπορούμε να μην την αναγνωρίσουμε» είπε η Λαλιώτου παραπέμποντας στους «χιλιάδες νέους που φοιτούν σ’ αυτά και στην επένδυση των οικογενειών σ’ αυτή τη διαδικασία». Πέρα από το γεγονός ότι στα τέσσερα ΝΠΠΕ που είχαν πάρει άδεια (με ένα σωρό ντρίπλες και παρατυπίες) δεν φοιτούν «χιλιάδες» ακόμα και αν προσθέσουμε όσους «θα» εγγραφούν στα 7 ακόμα που υπέγραψε η Ζαχαράκη, το επιχείρημα δεν στέκει. Η θέση αυτών και των χιλιάδων παιδιών που στρέφονται σε κάθε λογής «κολέγια» είναι στο δημόσιο Πανεπιστήμιο. Με άλλα λόγια τα ιδιωτικά πανεπιστήμια μπορούν να κλείσουν και οι σπουδές όσων έχουν εγγραφεί να εξασφαλιστούν.

Αποδοχή

Αυτό θα μπορούσε να το πει πολύ απλά η ΕΛ.Α.Σ αλλά δεν το λέει όχι γιατί «θα είχαμε δικαστικές προσφυγές» όπως είπε η Λαλιώτου, αλλά γιατί έχει αποδεχτεί όλες τις ταξικές και αντιδραστικές επιθέσεις της ΝΔ και της άρχουσας τάξης και στην Παιδεία. Γι’ αυτό και στις «5+1 παρεμβάσεις» μιλάει για «ουσιαστική μεταβολή» και όχι κατάργηση του Νόμου Κεραμέως, εκείνου που προβλέπει τις διαγραφές φοιτητών/ριών για να μην ξεχνιόμαστε, και για «ριζική μεταβολή» του νόμου Πιερρακάκη. Και βέβαια κάπου «ξέχασε» τον κατάπτυστο νόμο που πέρασε με διαδικασίες φαστ τρακ πέρσι το καλοκαίρι η κυβέρνηση με τίτλο «Ενίσχυση της ασφάλειας στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα» δηλαδή τον νόμο που φέρνει το «ιδιώνυμο» στις σχολές.

Όσο και να λένε οι εκπρόσωποι της ΕΛ.Α.Σ ότι παρόλα αυτά δεν συμφωνούν με την αναθεώρηση του Άρθρου 16 του Συντάγματος που σπρώχνει η ΝΔ στη Βουλή αυτές τις μέρες, στην ουσία το κόμμα του Τσίπρα κάνει ένα δώρο στον Μητσοτάκη: του δίνει τη δυνατότητα να μπει στην προεκλογική περίοδο ανεμίζοντας την «πραγματικότητα» των ιδιωτικών πανεπιστημίων που «στην επόμενη Βουλή» θα πρέπει να αποτυπωθεί και στο Σύνταγμα. Εκεί οδηγεί ο «ρεαλισμός» μιας Αριστεράς που σύμφωνα με τη Λαλιώτου σημαίνει «να επιφέρει αλλαγές και όχι να ασκεί κριτική μόνο». Είναι η Αριστερά που λέει ότι θα διώξει τον Μητσοτάκη αλλά αποδέχεται, με «αλλαγές», τον μητσοτακισμό.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ Καμιά συναίνεση με την κυβέρνηση της καταστροφής

14/7, Απεργία ενάντια στην συνταγματική αναθεώρηση. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Από τις 23 μέχρι τις 27 Ιούλη έγινε στην Ολομέλεια της Βουλής η συζήτηση για τη Συνταγματική Αναθεώρηση. Την Δευτέρα 27/7 έγινε η πρώτη ψηφοφορία στην οποία κανένα από τα προς αναθεώρηση άρθρα που πρότεινε η ΝΔ δεν συγκέντρωσε περισσότερες από 151 ψήφους. Στα τέλη Αυγούστου θα γίνει κι η δεύτερη, τελική ψηφοφορία. Αν τα αποτελέσματα είναι τα ίδια, στην επόμενη Βουλή, την «αναθεωρητική», θα χρειαστεί πλειοψηφία 180 βουλευτών για να αναθεωρηθεί το κάθε άρθρο. Δηλαδή θα χρειαστούν, για να χρησιμοποιήσουμε τη φρασεολογία του συρμού, «ευρύτερες συναίνεσεις».

Ο **Καιρίδης**, ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της ΝΔ, επικέντρωσε, με το γνωστό μπλαζέ ύφος του, την κριτική του στο ΠΑΣΟΚ γιατί δεν παίζει τον «θεσμικό του ρόλο σαν αξιωματική αντιπολίτευση». Με άλλα λόγια ενώ συναινεί για παράδειγμα στην αναθεώρηση του άρθρου 16 δεν την υπερψηφίζει από τώρα. Τα ίδια είπε και ο Μητσοτάκης: «δεν είναι δυνατόν να έχουμε κόμματα που συμφωνούν επί της ουσίας με κυβερνητικές προτάσεις αλλά να τις υπονομεύουν». Σε συνέντευξή του στο Ορεν έβαλε στο κάδρο μαζί με το ΠΑΣΟΚ και το κόμμα του Τσίπρα: «οι μεν είναι υπέρ του νόμου και κατά της αλλαγής του Συντάγματος, οι άλλοι είναι το αντίστροφο». (όπου «νόμος» το έκτρωμα για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια).

Σε αυτό που ζητάει συναίνεση η ΝΔ είναι η συνταγματική θωράκιση όλων των επιθέσεων στην εργατική τάξη και τη νεολαία. Αυτό είναι το περιεχόμενο της συνταγματικής της αναθεώρησης συνολικά και κάθε άρθρου συγκεκριμένα. Από τον «δημοσιονομικό κόφτη» για τη συνταγματική κατοχύρωση των αιματοβαμμένων πλεονασμάτων, μέχρι την αναθεώρηση του άρθρου 16 για να γίνει και «με τη βούλα» του Συντάγματος η τριτοβάθμια εκπαίδευση εμπόρευμα και από την κατάργηση της μονιμότητας στο δημόσιο μέχρι τις αλλαγές στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Αυτό θα είναι το ρεπερτόριο της προεκλογικής εκ-

στρατείας της ΝΔ μαζί με μπόλικο και εμετικό ρατσισμό ενάντια στους πρόσφυγες, επιθέσεις στις γυναίκες και τα ΛΟΑΤΚΙ άτομα και βέβαια πανηγυρισμούς για τη σύσφιξη της «στρατηγικής συνεργασίας» με το Ισραήλ (όπως έκανε ο Δένδιας με την «Ασπίδα του Αχιλλέα» πρόσφατα). Η ΝΔ θα κατηγορεί την αντιπολίτευση για «τοξικότητα» και «ασυνέπεια» για να προωθήσει αυτή την ατζέντα.

«Υπευθυνότητα»

Απέναντι σε αυτό, η στάση της κοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης στη συζήτηση στη Βουλή ήταν, για τον καθένα με τον τρόπο του, να κρατήσει χαμηλά τους τόνους, να δείξει «υπευθυνότητα». Ο Ανδρουλάκης κατήγγειλε την κυβέρνηση ότι «εκθέτει τη χώρα» και δεν είναι «θεσμική» για παράδειγμα. Ακόμα και το ΚΚΕ αισθάνθηκε την υποχρέωση να πει ότι έχει καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις παρόλο που «δεν έχουμε αυταπάτες ότι μπορεί να υπάρξει προοδευτικό Σύνταγμα στα πλαίσια της σημερινής εξουσίας του κεφαλαίου».

Την απάντηση θα τη δώσει το «πεζοδρόμιο» από τώρα τον Αύγουστο. Έχουμε μπροστά μας τα συλλαλητήρια στις 9 Αυγούστου σε πόλεις και χωριά πανελλαδικά στο πλευρό της Παλαιστίνης. Διαδηλώνουμε όπως πέρσι όταν στις 10 Αυγούστου μετατρέψαμε τα «μπάνια του λαού» σε μαζική αλληλεγγύη για την Παλαιστινιακή αντίσταση. Φέτος έχουμε κάθε λόγο να ξαναβγούμε στους δρόμους για να μην αφήσουμε τον Μητσοτάκη και τον Δένδια να υλοποιήσουν τα σχέδια για κλιμάκωση της πολεμικής εμπλοκής στα πλαίσια του ΝΑΤΟ από την Ουκρανία ως τα Στενά του Ορμούζ.

Και βέβαια έχουμε μπροστά μας το διήμερο στη Θεσσαλονίκη στις 4-5 Σεπτέμβρη, τότε που ο Μητσοτάκης ανεβαίνει στη ΔΕΘ για να πουλήσει «σταθερότητα». Να δυναμώσουμε το εργατικό κίνημα για να επιβάλλει το δικό του με τις δικές του δυνάμεις, με δυνατή επαναστατική Αριστερά μπροστά.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Δεκάδες χιλιάδες νέοι/ες ξεχύθηκαν την περασμένη εβδομάδα στους δρόμους της Ινδίας για να πανηγυρίσουν την παραίτηση του υπουργού Παιδείας της χώρας υπό το βάρος της μαζικής έκρηξης του «κινήματος της κατσαρίδας».

Το όνομα του κινήματος προέκυψε ως απάντηση στον χαρακτηρισμό των νέων που συμμετείχαν στις διαμαρτυρίες ως «κατσαρίδες» και «παράσιτα» από τον πρόεδρο του Ανώτατου Δικαστηρίου της Ινδίας, ενώ 20 φοιτητές/ριες αυτοκτόνησαν λόγω της ψυχικής τους δυσφορίας μετά την ακύρωση των εξετάσεων.

Τις ίδιες μέρες στην Ελλάδα ανακοινώθηκε ο αριθμός των εισακτέων στα πανεπιστήμια που για ακόμη μια χρονιά είχε αρνητικό πρόσημο. Μία στις έξι θέσεις, 9.747 στο σύνολο, έμειναν κενές. Στο Μαθηματικό της Αθήνας από τις 174 θέσεις έμειναν κενές οι 118. Στο Μαθηματικό του Πανεπιστημίου Αιγαίου στη Σάμο εισήχθησαν 4 νέοι φοιτητές. Στο Φυσικό του Δημοκρίτειου, 5.

Χάρη στην ελάχιστη βάση εισαγωγής και τις άλλες «μεταρρυθμίσεις» του Μητσοτάκη ο συνολικός αριθμός των εισακτέων έχει καταρρακωθεί από 81.413 το 2020, στους 61.950 το 2022, στους 68.788 φέτος. Από τις 62.848 θέσεις που αφορούσαν μόνο τους υποψήφιους των Γενικών Λυκείων καλύφθηκαν τελικά 52.590.

Τι εξυπηρετεί αυτό το εξεταστικό σφαγείο (που ο Μητσοτάκης είχε ήδη προαναγγείλει από το 2019 με τη διαβόητη δήλωση «δεν μπορούν και δεν πρέπει να πάνε όλοι στο πανεπιστήμιο, υπάρχει και το παιδί από το Περιστέρι που θέλει να γίνει ψυκτικός») φαίνεται από το μένος με το οποίο προωθεί η κυβέρνηση το τσάκισμα της δημόσιας εκπαίδευσης και την ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων μέσα από την αναθεώρηση του άρθρου 16.

Αυτή η τεράστια πίεση στους μαθητές/ριες είχε σαν αποτέλεσμα, νωρίτερα, το Μάιο την αυτοκτονία των δύο κοριτσιών στην Ηλιούπολη. Στην Ινδία, στην Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο είμαστε αντιμέτωποι με ένα σύστημα και τους πολιτικούς του εκφραστές που αντιμετωπίζουν ρητά ή άρρητα τη νεολαία σαν «κατσαρίδες», αναλώσιμη στο βωμό του κέρδους (όχι όλη βέβαια, τα παιδιά τους σπουδάζουν στα «καλύτερα κολέγια»).

Η αντιμετώπιση δεν αφορά μόνο τη νεολαία. Την Δευτέρα στα Εξαμίλια της Κορινθίας ένας 25χρονος εργάτης έχασε τη ζωή του σε έκρηξη στο εργοστάσιο που δούλευε. Ήρθε να προστεθεί στους νεκρούς τους Ασπρόπυργου, της Βιολάντας, του Ελληνικού. Πέρσι είχαμε 20.498 εργατικά «ατυχή-

Ανδρουλάκης, Κεραμέως και Μητσοτάκης στο Προεδρικό Μέγαρο

Ο Μητσοτάκης και η «κανονικότητα της κατσαρίδας»

ματα» και 201 νεκρούς στους χώρους δουλειάς.

Και αυτές τις μέρες, τριεσίμισι χρόνια μετά τους 57 νεκρούς των Τεμπών, η κυβέρνηση παραδέχτηκε ότι το Ευρωπαϊκό Σύστημα Ελέγχου Αμαξοστοιχιών (ETCS), το αυτόματο φρένο στα τρένα, εξακολουθεί να μη λειτουργεί –την ώρα που η Hellenic Train επιχειρεί διώξεις εναντίον εργαζομένων και συνδικαλιστών στον σιδηρόδρομο.

Απειλές

Από το θέρετρο του Σάλτσμπουργκ στην Αυστρία ο Μητσοτάκης, αφού ανακοίνωσε τις νέες «παροχές» (10 λεπτά μείωση ανά λίτρο του ντίζελ!) εκτόξευσε νέες απειλές εναντίον των προσφύγων «να τους στείλουμε μήνυμα ότι αν φτάσουν στην Ευρώπη θα επιστρέψουν στις πατρίδες τους». Και μετά πήγε στην Όπερα να δει την Κάρμεν, ενώ οι 650 νεκροί της Πύλου ακόμη αναζητούν δικαίωση.

Έχοντας συνηθίσει να μην υπολογίζει τις ζωές των προσφύγων η αστυνομία του Τραμπ, της Μελόνη, του Μητσοτάκη, δεν διστάζει να δολοφονεί εν ψυχρώ τον Άλεξ Πρέτι και την Ρενέ Γκουντ στη Μινεσότα, τον 42χρονο Αμπντεραχίμ Φακίρ που

ζούσε από τα επτά του στην Ιταλία, τον 20χρονο Θοδωρή Ζαβραδινό-Καραμπαμπά, στο Άργος.

Και βέβαια, αν υπάρχει ένα μέρος που η ανθρωπινή ζωή έχει χάσει κάθε αξία, αυτό είναι η Παλαιστίνη όπου το Ισραήλ με τις πλάτες του Τραμπ συνεχίζει την επιχείρηση εθνοκάθαρσης/γενοκτονίας στη Δυτική Όχθη και την Γάζα –με τον Μητσοτάκη, τον καλύτερο φίλο του «Μπίμπι» στη γειτονιά, να υποστηρίζει ότι αυτό γίνεται «για το δικό μας συμφέρον».

Αυτή είναι η διαφύλαξη της «κανονικότητας» με την οποία η κυβέρνηση Μητσοτάκη, βυθισμένη στα σκάνδαλα και στριμωγμένη από τους αγώνες, ετοιμάζεται να πάει –παίζοντας με την ημερομηνία– σε εκλογές. Σε αυτήν την «κανονικότητα», στον εορτασμό των 52 χρόνων από την αποκατάσταση της Δημοκρατίας, ο ΠτΔ Τασούλας ζήτησε συναίνεση, την «ενότητα των πολιτικών» ενάντια στην «οπισθοδρόμηση, τη βία και την κοινωνική αναταραχή».

Η μόνη απάντηση που έχουμε να δώσουμε είναι η κλιμάκωση των αγώνων για την ανατροπή της. Ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του Νερού και του Πολιτισμού που τρέχει να περάσει στη Βουλή μέσα στον Αύγουστο. Κατεβαίνοντας μαζικά στους δρόμους σε όλη τη χώρα στις 9 Αυγούστου στη μέρα Δράσης για την Παλαιστίνη, απαιτώντας να σταματήσει η συνεργασία με το Ισραήλ. Και ενώνοντας όλα τα ρυάκια στις 4-5 Σεπτέμβρη στην ΔΕΘ όπου ο Μητσοτάκης ετοιμάζεται να μας ανακοινώσει τα σχέδιά του για την «επόμενη τετραετία». Η «κανονικότητα της κατσαρίδας» δεν κολάει με τα δικά μας σχέδια.

Οικονομική Εξόρμηση

Στις 47.460 ευρώ έφτασε η οικονομική εξόρμηση της Εργατικής Αλληλεγγύης με τις 3.700 που μας στείλατε και αυτή την εβδομάδα.

Ευχαριστούμε τις φίλες και τους φίλους, τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που ανταποκρίθηκαν και μας έστειλαν την ενισχύσή τους: Από 100: Μαρία Ν., Κώστας Β., Θράσος Τ. Αλίκη Λ., 70. Από 50: Μαρία Σ., Αντιγόνη Θ., Λίλιαν Μ., Βασίλης Μ., Θοδωρής Λ. Από 40: Μαρία Χ., Κώστας Κ. Από 30: Σπύρος Μ., Γιώργος Μ., Γιάννης Μ., Γιωργάκης Π. Από 20: Ιωάννα Κ., Νεκτάριος Δ., Κώστας Τ., Νίκος Κ., Χρήστος Μ., Φωτεινή Λ., Αθανασία Σ., Κατερίνα Τ., Εύη Ε., Μηνάς Χ. Από 10: Δημήτρης Κ., Κώστας Σ., Τιάνα Α., Νικήτας Μ. Από 5: Μπάμπης Στ., Θεοδώρα Κ., Ελεάννα Τ., Εύα Η.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που συγκέντρωσαν από τους εργατικούς χώρους και τις γειτονιές: Ευαγγελισμός 15, ΑΑΔΕ 69, Τζάνειο 60, Τ.Π Ζωγράφου 35, Χανιά 100, Αλεξανδρούπολη 30.

Επίσης ευχαριστούμε όλες και όλους για την εγγραφή ή την ανανέωση στην εφημερίδα και το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα κάτω: Σωτήρης Κ., Άννα Κ., Μαρία Α., Μαρία Π., Μιχάλης Γ., Μάνος Κ., Κατερίνα Κ., Κατερίνα Δ., Διονύσης Π., Γιάννης Σ., Τάσος Ψ., Μιχάλης Τ., Άρης Ζ.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Την περασμένη Παρασκευή οι ΗΠΑ «πάγωσαν» για μια ακόμα φορά τις επιθέσεις ενάντια στο Ιράν, ύστερα από δυο βδομάδες σφοδρών βομβαρδισμών. Σύμφωνα με τις δηλώσεις του Μάικ Γουόλτς, του πρέσβη των ΗΠΑ στον ΟΗΕ, ο στόχος του Τραμπ είναι να δώσει «στις συνομιλίες χώρο για να πετύχουν».

Ως συνήθως ψεύδεται: ο Τραμπ δεν δίνει δεκάρα για την ειρήνη, τη ζωή των απλών ανθρώπων ή τις συνομιλίες. Το μόνο που τον απασχολεί είναι οι τιμές του πετρελαίου – που εκτοξεύθηκαν τις περασμένες μέρες, για μια ακόμα φορά, στα ουράνια.

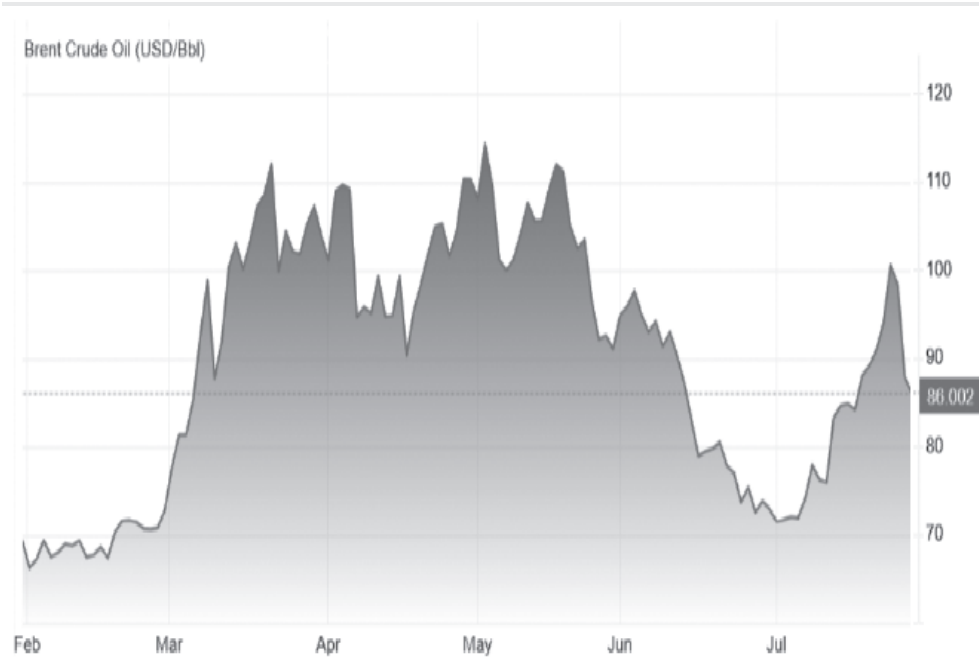
Τον Μάρτη, λίγες ημέρες μετά την πρώτη αμερικανο-ισραηλινή επίθεση (28/2) και τη δολοφονία του Αγιοταλάχ Χαμενεϊ μαζί με ολόκληρη σχεδόν την θρησκευτική και πολιτική ηγεσία του Ιράν, ο Τραμπ δήλωνε με έπαρση ότι «δεν θα υπάρξει καμιά άλλη συμφωνία με το Ιράν εκτός από την ολοκληρωτική παράδοση». Και συνέχισε τις απειλές όλες τις επόμενες μέρες: «Θα ισοπεδώσουμε το Ιράν... θα γυρίσουν πίσω στην εποχή του λίθου», «Ένας ολόκληρος πολιτισμός θα πεθάνει απόψε για να μην ξαναγυρίσει ποτέ».

Στις 8 Απρίλη, όμως, οι ΗΠΑ υπέγραψαν, με τη μεσολάβηση του Πακιστάν, «εκεχειρία δυο εβδομάδων» με το Ιράν η οποία παρατάθηκε «επ' αορίστω» λίγες ημέρες αργότερα. Και τον Ιούνιο οι δυο χώρες υπέγραψαν ένα «μνημόνιο Συνεννόησης» για τον τερματισμό του πολέμου και την επίτευξη μια τελικής συμφωνίας «μέσα σε 60 ημέρες».

Ο Τραμπ δεν σεβάστηκε ποτέ αυτές τις συμφωνίες. Και οι εμπρηστικές δηλώσεις συνεχίστηκαν όλους αυτούς τους μήνες. Στις 8 Ιούλη, στη σύνοδο του ΝΑΤΟ ο Τραμπ δήλωσε ότι η συμφωνία είναι πλέον παρελθόν: «Νομίζω ότι έχει τελειώσει. Δεν θέλω να έχω καμιά σχέση πια μαζί τους... Είναι καθάρματα, είναι άρρωστα άτομα, καθοδηγούνται από άρρωστα άτομα και είναι άνθρωποι μοχθηροί και βίαιοι. Και αν είχαν πυρηνικό όπλο, θα το χρησιμοποιούσαν». Και οι επιθέσεις κλιμακώθηκαν μέσα στις επόμενες μέρες. Τώρα ο Τραμπ δηλώνει ξανά, σε μια νέα στροφή 180 μοιρών, ότι οι επιθέσεις παγώνουν και ότι αυτό που θέλει είναι όχι μόνο να συνεχιστούν οι διαπραγματεύσεις αλλά και να πετύχουν.

Τα ζικ – ζακ του Τραμπ και οι αλλοπρόσαλλες δηλώσεις που αλλάζουν από τη μια μέρα στην άλλη δεν είναι κάτι καινούργιο στον Τραμπ. Αλλά τα μπρος – πίσω στον πόλεμο του Ιράν κρύβουν κάτι βαθύτερο: οι ΗΠΑ, η ισχυρότερη πολεμική μηχανή του 21ου αιώνα, δεν μπορούν να νικήσουν το Ιράν.

Υπάρχουν τρεις βασικοί λόγοι πίσω από αυτή την αδυναμία. Ο πρώτος είναι η αλλαγή στην τεχνολογία του πολέμου – τα «ντρώουνς». Αυτές τις μέρες ο κόσμος έχει ξεσηκωθεί εδώ στην Ελλάδα ενάντια στην εμπλοκή της Ελλάδας στον πόλεμο στην Σαουδική Αραβία για λογαριασμό της Aramco – μιας από τις μεγαλύτερες πολυεθνικές του πετρελαίου στον κόσμο. Αυτό που πέρασε, όμως, στα «ψιλά» των ειδήσεων είναι ότι η ελληνική δύναμη που βρίσκεται στη Σαουδική Αραβία χρησιμοποίησε πυραύλους Patriot για να αναχαιτίσει ντρώουνς – όχι βαλλιστικούς πυραίλους που είναι και η βασική τους αποστολή.

Τα ζικ-ζακ του Τραμπ στο Ιράν

Το κόστος ενός πυραύλου Patriot κυμαίνεται από 2 ως 5 εκατομμύρια δολάρια – ανάλογα με την γενιά του και τον εξοπλισμό του. Το κόστος ενός ντρώουν σπάνια ξεπερνάει τις δυο-τρεις χιλιάδες δολάρια. Μια στοιχία Patriot μπορεί να αναχαιτίσει 5 – 6 βαλλιστικούς πυραίλους. Τα ντρώουνς είναι κατά κανόνα, σε κάθε επίθεση, εκατοντάδες. Οι ΗΠΑ αναγκάστηκαν από την αρχή του πολέμου να εκκενώσουν όλες τους τις στρατιωτικές βάσεις γύρω από το Ιράν στις πρώτες μέρες του πολέμου για να αποφύγουν τα «φέρετρα» - μια πολύ δυσάρεστη ανάμνηση από την εποχή του πολέμου στο Βιετνάμ.

Οι ΗΠΑ πρωτοστατούν, όπως είναι αναμενόμενο, στην τεχνολογία των ντρώουνς. Αλλά δεν έχουν μέχρις στιγμής κάποιον τρόπο να προστατευτούν από αυτές τις επιθέσεις.

Πετρέλαιο

Ο δεύτερος βασικός λόγος για τον οποίο οι ΗΠΑ δεν μπορούν να νικήσουν το Ιράν είναι τα Στενά του Ορμούζ και το πετρέλαιο. Όπως είναι γνωστό, μέχρι το ξέσπασμα του πολέμου το ένα πέμπτο της παγκόσμιας ροής πετρελαίου περνούσε από τα Στενά του Ορμούζ. Το Ιράν τα έκλεισε εκτοξεύοντας την τιμή του «μαύρου χρυσού» στα ουράνια: από τα 70 δολάρια το βαρέλι τον Φεβρουάριο, η τιμή του πετρελαίου ξεπέρασε τα 115 στα μέσα του Μάη. Η άνοδος αυτή της τιμής απογείωσε, όπως ήταν αναμενόμενο, τα κέρδη των πολυεθνικών του πετρελαίου – και οι αμερικανικές εταιρείες που στηρίζονται στη «σχιστολιθική εξόρυξη» βγήκαν διπλά κερδισμένες. Αλλά η παγκόσμια οικονομία – που δεν βρίσκεται έτσι και αλλιώς στα καλύτερα της- κινδύνεψε (και κινδυνεύει) να βυθιστεί για μια ακόμα φορά σε μια κρίση σαν του 2008 ή του 1975 ή και ακόμα χειρότερη. Και η αμερικανική οικονο-

μία είναι (όπως όλος ο υπόλοιπος πλανήτης) άμεσα εξαρτημένη από την παγκόσμια οικονομία. Ο Τραμπ μπορεί να αδιαφορεί για τις ζωές των απλών ανθρώπων: δεν αδιαφορεί όμως για τα συμφέροντα της αμερικανικής άρχουσας τάξης ακόμα και όταν αυτά έρχονται σε σύγκρουση με τα συμφέροντα της μιας ή της άλλης ομάδας καπιταλιστών. Για αυτό κάθε φορά που εκτοξεύεται το πετρέλαιο ο Τραμπ ξεχνάει τις εμπρηστικές δηλώσεις και θέλει «οι συνομιλίες να πετύχουν».

Ο τρίτος -και πιο βασικός λόγος- είναι ο φόβος απέναντι στο ξέσπασμα της οργής του κόσμου. Η πλειοψηφία των αμερικανών είναι αντίθετη στον πόλεμο στο Ιράν. Η θηριωδίες του Νετανιάχου στη Γάζα έχουν αποκαλύψει στα μάτια εκατομμυρίων ανθρώπων την πραγματική φύση του κράτους του Ισραήλ – του συμμάχου ΗΠΑ στον πόλεμο αυτό. Πολλοί πιστεύουν (λανθασμένα) ότι ο Τραμπ «παρασύρθηκε» στον πόλεμο από τον Νετανιάχου. Ο συνδυασμός, όμως, της οργής απέναντι στην εμπλοκή σε ένα άδικο πόλεμο και της ακρίβειας (λόγω της αύξησης της τιμής τη ενέργειας) απειλεί να γίνει εκρηκτικός. Ο Τραμπ έχει μπροστά του της ενδιάμεσες εκλογές του Νοέμβρη που απειλούν να του στερήσουν την πλειοψηφία που έχει σήμερα και στα δυο κοινοβουλευτικά σώματα.

Αλλά ο φόβος του δεν είναι απλά και μόνο εκλογικός: Οι μνήμες της πανωλεθρίας στον πόλεμο του Βιετνάμ εξακολουθούν να κατατρέχουν την αμερικανική άρχουσα τάξη και ας έχουν περάσει πάνω από πενήντα χρόνια από την βεβιασμένη εκκένωση με τα ελικόπτερα της πρεσβείας των ΗΠΑ στην Σαϊγκόν. Και εξακολουθούν να γεμίζουν με χαρά και αισιοδοξία εμάς.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Στο πλευρό της

Κάτω τα χέρια από την Παλαιστίνη! Έξω ο ισραηλινός στρατός από την Γάζα, την Δυτική Όχθη! Κάτω τα χέρια από το Ιράν και τον Λίβανο! Αυτό είναι το μήνυμα που στέλνουν ξανά φέτος το καλοκαίρι, οι χιλιάδες άνθρωποι που ετοιμάζονται να διαδηλώσουν πανελλαδικά στις 9 Αυγούστου ενάντια στον πόλεμο των ΗΠΑ στο Ιράν και στο πλευρό της Παλαιστίνης απαιτώντας να σταματήσει η δολοφονική συνεργασία της κυβέρνησης Μητσοτάκη με το γενοκτονικό κράτος του Ισραήλ και τις ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή.

Οι διαδηλώσεις έρχονται σε μια κρίσιμη στιγμή καθώς ο ισραηλινός στρατός μέσα στο καλοκαίρι κλιμακώνει ταυτόχρονα τις δολοφονικές επιθέσεις του σε Γάζα και Δυτική Όχθη αντιμέτωπος με την ηρωική αντίσταση του Παλαιστινιακού λαού.

Την περασμένη Παρασκευή στο χωριό Τελ, κοντά στη Ναμπλούς, ο ισραηλινός στρατός σε συνεργασία με ένοπλους εποίκους προχωρούσε σε μια ακόμη από τις καθημερινές επιχειρήσεις εθνοκάθαρσης στη Δυτική Όχθη, ανοίγοντας πυρ εναντίον των Παλαιστίνιων που όπλοι προσπαθούσαν να υπερασπιστούν το χωριό τους. Ένας από τους κατοίκους άρπαξε το όπλο ενός οπλισμένου εποίκου. Ένας ισραηλινός στρατιώτης καθώς και ο «συντονιστής ασφαλείας» των εποίκων σκοτώθηκαν ενώ από τα μαζικά πυρά που δέχθηκαν οι κάτοικοι του χωριού, σκοτώθηκαν τέσσερις Παλαιστίνιοι και τραυματίστηκαν δεκάδες.

Αυτό που ακολούθησε τις επόμενες μέρες ήταν μια οργανωμένη επιχείρηση πογκρόμ από τον ισραηλινό στρατό και τις συμμορίες των εποίκων σε χωριά και πόλεις σε ολόκληρη τη Δυτική Όχθη. Στην Κούσρα, με την κάλυψη του ισραηλινού στρατού, έποικοι επιτέθηκαν σε παλαιστινιακά χωριά πυρπολώντας αυτοκίνητα, σπίτια, περιουσίες και δύο τζαμιά, γράφοντας γενοκτονικά συνθήματα στα σπίτια. Επιθέσεις δέχθηκαν και οι πυροσβέστες και τα ασθενοφόρα που έσπευδαν σε βοήθειά τους. Ο ισραηλινός στρατός προχώρησε σε μεθόδους «συλλογικής τιμωρίας» σφραγίζοντας σπίτια, ανάμεσά τους και αυτό του δολοφονημένου Παλαιστίνιου που είχε αρπάξει το όπλο, προκειμένου να τα ανατινάξει. Σε επιδρομές που έγιναν σε σπίτια συνελήφθησαν δεκάδες Παλαιστίνιοι.

Σύμφωνα με το **Αλ Κουντς**: «Η πόλη Ναμπλούς τέθηκε υπό στρατιωτική πολιορκία στα σημεία ελέγχου που την περιβάλλουν. Στην Μπέιτ Ντατζάν, ανατολικά της Ναμπλούς, οι αρχές κατοχής επέδωσαν 10 ειδοποιήσεις για την κατεδάφιση κατοικιών, γεωργικών κτιρίων και υπόστεγων, συμπεριλαμβανομένης μιας πτηνοτροφικής μονάδας». «Σε πολλές περιοχές πραγματοποιήθηκαν εκτεταμένες στρατιωτικές επιδρομές, αποκλεισμοί δρόμων και αυστηροί έλεγχοι» ανέφερε η **Παλαιστινιακή Παροιμία Ελλάδας**. «Ισραηλινές δυνάμεις κατοχής εισέβαλαν στον προσφυγικό καταυλισμό της Καλάντια αποκλείοντας όλες τις εισόδους του και άνοιξαν πυρ με πρόθεση να σκοτώσουν... Στη Σούσια, σημειώθηκε περιστατικό κατά τη διάρκεια αντιπαράθεσης με εποίκους, όπου αφαιρέθηκε ο οπλισμός Ισραηλινού στρατιώτη...».

«Η κλιμάκωση των επιθέσεων στη Δυτική Όχθη δεν αποτελεί απλώς τυχαία ή μεμονωμένα περιστατικά» ανέφερε ο **Χάνι Αλ-Μασρί**, γενικός διευθυντής του Παλαιστινιακού Κέντρου Ερευνών, Πολιτικών και Στρατηγικών Μελετών. «Από τις αρχές του έτους έχουν καταγραφεί περισσότερες από 11.000 επιθέσεις στη Δυτική Όχθη, πέραν των εκατοντάδων επιθέσεων που σημειώθηκαν από τις αρχές του μήνα». Ο συγγραφέας, πολιτικός αναλυτής και ειδικός στις διεθνείς σχέσεις, **Νουμάν Ταουφίκ Αλ-Αμπέντ** προειδοποίησε «ότι η συνέχιση αυτών των πολιτικών ενδέχε-

Αντίστασης

ται να οδηγήσει σε μια εκτεταμένη έκρηξη στη Δυτική Όχθη, ίσως σε μια νέα ιντιφάντα...».

Ο Αλ-Μασρί συνέδεσε την κλιμάκωση των επιχειρήσεων εθνοκάθαρσης στη Δυτική Όχθη με τις επερχόμενες εκλογές στο Ισραήλ τον Οκτώβρη. Τα «ακροδεξιά/δεξιά» κόμματα της κυβέρνησης Νετανιάχου μετά την αποτυχία τους να τσακίσουν την Παλαιστινιακή Αντίσταση αλλά και την αποτυχία της στρατηγικής τους στο Ιράν, βρίσκονται σε κρίση και χρησιμοποιούν ως προεκλογικό εργαλείο την κλιμάκωση –καθώς το κόμμα του **Νετανιάχου**, το **Λικούντ**, βρίσκεται πλέον δεύτερο στις δημοσκοπήσεις, μετά το νεοσύστατο κόμμα **Γιασάρ** του πρώην αρχηγού του Επιτελείου του ισραηλινού στρατού **Άιζενγκοτ**. Ο λεγόμενος «κεντρώος» Άιζενγκοτ, έχει, μετά τις 7/10/23, απορρίψει ως «ακατάλληλες» τις εκκλήσεις για την ίδρυση παλαιστινιακού κράτους. Παράλληλα, ήταν «πρωτοπόρος» στη στρατηγική του Ισραήλ για ασύμμετρη στρατιωτική αντίδραση στον Λίβανο, ως εμπνευστής του «Δόγματος Νταχίγια» που προτρέπει σε καταστροφικά αντίποινα εναντίον των κατοικημένων κέντρων του εχθρού.

Η ισραηλινή κλιμάκωση αφορά και την Γάζα όπου οι δολοφονημένοι Παλαιστίνιοι από την εκκίνηση της «εκεχειρίας Τραμπ» στις 10/10/25 έχουν ξεπεράσει τους 1180 και συνολικά από την εκκίνηση της γενοκτονίας έχουν ξεπεράσει τις 73.000. Δεκάδες είναι οι νεκροί που έρχονται να προστεθούν κάθε εβδομάδα από τις ισραηλινές επιθέσεις. Σε βομβαρδισμό, στην Χαν Γιουνίς, σκοτώθηκε ένας μαθητής λυκείου, ο **Χάλεντ Αλ Μπρέμ** ενώ έφερνε γλυκά στο σπίτι του για να κεράσει φίλους και συγγενείς που γιόρταζαν την εισαγωγή του σε πανεπιστήμιο. Στην Ντέιρ αλ Μπάλαχ, στο κεντρικό τμήμα της Λωρίδας στοχοποιήθηκαν άμαχοι μπροστά από σχολείο της UNRWA, όπου έχουν βρει καταφύγιο εκτοπισμένοι Παλαιστίνιοι. Στη Ράφα στο νότο, αλλά και σε άλλα σημεία της Λωρίδας, ο ισραηλινός στρατός συνεχίζει να ισοπεδώνει κτίρια.

Την προηγούμενη εβδομάδα, ισραηλινό «μίνι-υπουργικό συμβούλιο» ενέκρινε σχέδιο για την κατασκευή της πρώτης στρατιωτικής βάσης (κοντά στην Ράφα) που προορίζεται να φιλοξενήσει τους πρώτους 200 στρατιώτες της «πολυεθνικής» δύναμης ISF στο πλαίσιο της εφαρμογής του αποικιοκρατικού σχεδίου του «Συμβουλίου Ειρήνης» του Τραμπ.

Όπως σημειώνεται στο Αλ Κουντς: «Από την πλευρά των Παλαιστίνιων, διάφορες δυνάμεις και παρατάξεις επιβεβαίωσαν ότι οποιαδήποτε απόπειρα επιβολής εξωτερικής κηδεμονίας στη Λωρίδα της Γάζας θα αντιμετωπιστεί με απόρριψη. Παλαιστινιακές πηγές τόνισαν ότι η διαχείριση των υποθέσεων της Λωρίδας αποτελεί κυριαρχικό δικαίωμα αποκλειστικά των Παλαιστίνιων... Διευκρίνισαν ότι η κορυφαία προτεραιότητα είναι η πλήρης παύση της επιθετικότητας, η απόσυρση των δυνάμεων κατοχής από όλες τις περιοχές της Λωρίδας και το άνοιγμα των συνοριακών διαβάσεων για την ανασυγκρότηση. Επισημάναν επίσης ότι οποιαδήποτε διεθνής παρουσία, εφόσον συμφωνηθεί, πρέπει να είναι προσωρινή και να περιορίζεται σε καθήκοντα προστασίας των αμάχων και σταθεροποίησης της ηρεμίας, οδηγώντας σε μια σαφή πολιτική πορεία που θα εγγυάται την ίδρυση ενός ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτους...».

Γιώργος Πίπτας

Η Πανελλαδική Μέρα Δράσης για την Παλαιστίνη στις 9 Αυγούστου έχει αρχίσει να απλώνεται σε όλη την επικράτεια.

Τοπικές κινήσεις, φορείς και πρωτοβουλίες αλλά και κόσμος που επισκέπτεται ή θα επισκεφτεί τις προσεχείς ημέρες πόλεις και χωριά σε όλη τη χώρα, συντονίζονται, αποφασίζονται η ώρα και το μέρος των τοπικών καλεσμάτων, μοιράζονται οι δουλειές που χρειάζονται για την οργάνωσή τους.

Στην **Καλαμάτα** η κινητοποίηση έχει ιδιαίτερο τοπικό ενδιαφέρον καθώς βάζει στο στόχαστρο τη φαραωνική ισραηλινή τουριστική επένδυση στην παραλία του Μπουρνιά. «Η πλειοψηφία των καλαματιανών, δημόσια, θεσμικά πρόσωπα, πολιτικές δυνάμεις εκφράζουν τις ενστάσεις τους έως και την βαθιά άρνησή τους σε μια τέτοια επένδυση με κεφάλαια που προέρχονται από το αίμα του Παλαιστινιακού Λαού» επισημαίνει η **Αντιφασιστική Κίνηση Καλαμάτας** που καλεί σε μηχανοκίνητη πορεία στις 7:30μμ με αφετηρία το Βόρειο Πάρκινγκ της Λαϊκής Αγοράς και συγκέντρωση στις 9μμ στο σημείο της επένδυσης στο Μπουρνιά όπου θα δοθεί και συνέντευξη Τύπου. Σύνθημα της κινητοποίησης «Ούτε τουρίστες – ούτε επενδυτές. Με τους γενοκτόνους δεν κάνουμε δουλειές».

«Στη **Γαύδο** έγινε συνέλευση με περισσότερα από 20 άτομα την Κυριακή, όπου συζητήθηκαν οι εξελίξεις σχετικά με τη συνέχεια της γενοκτονίας και την κλιμάκωση του πολέμου σε όλη την περιοχή της Δυτικής Ασίας. Κοινός τόπος ήταν η ανάγκη για συμμετοχή στον πανελλαδικό ξεσηκωμό όπως είχε γίνει και τον περασμένο Αύγουστο. Αποφασίστηκε συγκέντρωση το πρωί στο Λιμάνι την ώρα άφιξης του πλοίου και προβολή ταινίας για την Παλαιστίνη το βράδυ» μεταφέρει η **Αλεξάνδρα**.

«Μετά την περσινή πολύ επιτυχημένη μέρα δράσης όπου έγινε μια πρωτοφανής για τα δεδομένα της πόλης διαδήλωση 300 ατόμων, οργανώνουμε και φέτος κινητοποίηση στο Λιμάνι της **Ερμιόνης** και προσπαθούμε για την ίδια και μεγαλύτερη ανταπόκριση» λέει στην

Πανελλαδική Μέρα Δράσης 9 Αυγούστου

Εργατική Αλληλεγγύη η **Λι**. «Την πρωτοβουλία τοπικά έχει πάρει η Κίνηση Πολιτών Ερμιονίδας μαζί με άλλους τοπικούς φορείς και αγωνιστές/ριες. Όπως και σε όλη την Ελλάδα στις 9 Αυγούστου διαδηλώνουμε ενάντια στη γενοκτονία του Παλαιστινιακού λαού, ξεκαθαρίζουμε σε όλες τις κατευθύνσεις ότι οι σιωνιστές είναι ανεπιθύμητοι, ότι πρέπει να σταματήσει η συνεργασία της ελληνικής κυβέρνησης με τους εγκληματίες πολέμου Τραμπ και Νετανιάχου».

Καλέσματα

Κινητοποιήσεις μέχρι στιγμής οργανώνονται σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Γιάννενα, Άρτα, Μέτσοβο, Βόλο, Χανιά, Ρέθυμνο, Ξάνθη, Αλεξανδρούπολη, Καλαμάτα, Αρχαία Ολυμπία, Ερμιόνη, Πόρτο Ράφτη, Ικαρία, Αστυπάλαια, Ρόδο, Γαύδο, Σούγια, Κύθηρα, Σκύρο, Ιθάκη. Ο χάρτης με τις κινητοποιήσεις εμπλουτίζεται μέρα με την ημέρα και μαζί με περισσότερες πληροφορίες για την Πανελλαδική Ημέρα Δράσης για την Παλαιστίνη 9 Αυγούστου μπορείτε να τον βρείτε στο διαδικτυακό σύνδεσμο linktr.ee/9aug και στη σελίδα της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο στο facebook.

«Οργανώνουμε την πανελλαδική μέρα δράσης μαζί με το **March to Gaza**, την **Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας**, το **BDS Greece** και άλλες κινήσεις αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό, όπως κάναμε και πέρυσι στις 10 Αυγούστου όταν βούλιαξε όλη η χώρα με δια-

δηλωτές/ριες από την Θάσο μέχρι την Γαύδο και από την Κέρκυρα μέχρι τη Ρόδο» υπογραμμίζει το κάλεσμα της **Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο – Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη**. «Φέτος έχουμε ακόμα περισσότερους λόγους να βγούμε ξανά στους δρόμους» προσθέτει μεταξύ άλλων.

«Η Παλαιστινιακή Αντίσταση συνεχίζει και ξεσηκώνει το πλειοψηφικό κίνημα αλληλεγγύης. Ο λαός της Παλαιστίνης δεν λυγίζει, παρά την γενοκτονική επίθεση που συνεχίζεται στη Γάζα, παρά την κλιμάκωση των επιθέσεων των εποίκων και του κατοχικού στρατού στην Δυτική Όχθη, παρά τις καθημερινές προκλήσεις των σιωνιστών δολοφόνων.

Στεκόμαστε αταλάντευτα στο πλευρό της Αντίστασης και παλεύουμε για τη συντριβή της σιωνιστικής οντότητας, του κράτους-τρομοκράτη-απαρτχάιντ, για μια Ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο!

Βγαίνουμε στους δρόμους ενάντια στον Τραμπ που ξεκίνησε να βομβαρδίζει ξανά στο Ιράν, επιχειρώντας να υπονομεύσει τον ιρανικό έλεγχο των Στενών του Ορμούζ...

Βγαίνουμε στους δρόμους ενάντια στον Μητσοτάκη και τον Δένδια που τρέχουν να αναβαθμίσουν την εμπλοκή της Ελλάδας σε όλα τα πολεμικά μέτωπα στο πλευρό ΗΠΑ-Ισραήλ, από την Ουκρανία μέχρι τη Δυτική Ασία...

Όλες, όλοι, όλα μαζί που επιμένουμε στο «Τέμπη-Πύλος-Παλαιστίνη, δεν υπάρχει Ειρήνη χωρίς Δικαιοσύνη», να κλιμακώσουμε με απεργίες, καταλήψεις και διαδηλώσεις για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων και να αναγκάσουμε όποια κυβέρνηση την διαδεχτεί να ικανοποιήσει τις διεκδικήσεις μας».

Στέλιος Μιχαηλίδης

• **Η** Θεσσαλονίκη υποδέχεται το Palestine Convoy την Τετάρτη 29 Ιούλη «μια ειρηνική διεθνιστική αποστολή που συγκεντρώνει ακτιβιστές, εθελοντές, και υποστηρικτές από πολλές χώρες σε ένα ταξίδι αλληλεγγύης προς την Παλαιστίνη και τη Δυτική Όχθη» αναφέρει το March to Gaza Greece. Κατά την υποδοχή των μελών του Palestine Convoy, μετά το μεσημέρι της Τετάρτης, θα πραγματοποιηθεί μοτοπορεία στο κέντρο της πόλης και θα ακολουθήσει συγκέντρωση αλληλεγγύης στις 7μμ στην Καμάρα και εκδήλωση – συζήτηση στις 8:30μμ στον ΕΚΧ Σχολείο.

• **Δ**ιήμερο εκδηλώσεων για την Παλαιστίνη οργανώνουν οι Filmmakers for Palestine, March to Gaza Greece και Dounias στις 30 και 31 Ιουλίου. Την Πέμπτη 30/7 προγραμματίζεται ειδική προβολή της ταινίας «Three Promises» στις 11μμ, στον Κινηματογράφο Στέλλα στην Κυψέλη και την Παρασκευή 31 Ιουλίου ραπ συναυλία στο Πάρκο Ναυαρίνου στα Εξάρχεια.

ΔΕΘ 4-5/9

Εμπρός για ένα εκρηκτικό διήμερο αγώνα!

Για ένα εκρηκτικό διήμερο αγώνα στις 4 και 5 Σεπτεμβρίου ετοιμάζονται τα εργατικά σωματεία στα εγκαίνια της ΔΕΘ. Στις 4 Σεπτεμβρίου απεργούν και διαδηλώνουν τα νοσοκομεία στις 8.30πμ στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο της Θεσσαλονίκης και την επόμενη μέρα στις 5 Σεπτεμβρίου, όλες και όλοι οι εργαζόμενοι συμμετέχουν στο πανεργατικό συλλαλητήριο στο Άγαλμα Βενιζέλου στις 6μμ. Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης και το Συντονιστικό Νοσοκομείων οργανώνουν με όλες του τις δυνάμεις το διήμερο κινητοποιήσεων στη φετινή ΔΕΘ. Ναυλώνοντας πούλμαν από την Αθήνα, οργανώνοντας εξορμήσεις, αφισκοκλήσεις και συσκέψεις στους χώρους δουλειάς.

Οι διαδηλώσεις στη φετινή ΔΕΘ είναι η καλύτερη απάντηση σε όλα τα εργοδοτικά εγκλήματα που φέρουν την υπογραφή της κυβέρνησης Μητσοτάκης. Τη Δευτέρα 27 Ιούλη, άλλος ένας εργάτης έχασε τη ζωή του μετά την έκρηξη σε εργοστάσιο παρασκευής ξιδιού στην Κόρινθο. Με την Επιθεώρηση Εργασίας υποστελεχόμενη είναι πρακτικά αδύνατο να ελεγχθούν επαρκώς οι χώροι εργασίας, ειδικά στην Κόρινθο όπου λειτουργεί μία μεγάλη βιομηχανική ζώνη. Αυτό φάνηκε και στην έκρηξη του εργοστάσιο Βιολάντα με τις πέντε νεκρές εργάτριες και στον Ασπρόπυργο. Εκεί, λίγο μετά τον θάνατο του εργάτη από την έκρηξη, ο Μητσοτάκης επισκεπτόταν την περιοχή για βρεθεί στη συνάντηση για το έργο του «τριπλού κόμβου Σκαραμαγκά». Ο Μητσοτάκης έλεγε ότι οι επενδύσεις στις υποδομές αποτελούν κρίσιμη προτεραιότητα για την κυβέρνηση, λίγα μέτρα μακριά από το μέρος που έχασε τη ζωή του ο εργάτης.

Μέσα στο καλοκαίρι, η κυβέρνηση βάζει τα δυνάτά της για να ιδιωτικοποιήσει ο, τι μπορεί. Έτρεξε τη συνταγματική αναθεώρηση για να χτυπήσει τη μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων και τα δημόσια πανεπιστήμια. Προσπαθεί με νομοσχέδιο να βάλει τους ιδιώτες στα μουσεία και τους αρχαιολογικούς χώρους και με άλλο νομοσχέδιο τολμά να ιδιωτικοποιήσει το νερό. Οι εργαζόμενοι στο Υπουργείο Πολιτισμού και πρωτοβουλίες για το νερό απαντούν με κινητοποιήσεις αυτήν την εβδομάδα.

Στα νοσοκομεία, ενώ οι εργαζόμενοι παλεύουν για να μείνουν όρθια και να βγει το πρόγραμμα με τις άδειες, γίνεται γνωστό ότι στον Ευαγγελισμό, το μεγαλύτερο νοσοκομείο της χώρας δε λειτουργεί ο κλιματισμός. Οι εργαζόμενοι όμως οργανώνουν τι αντιστάσεις τους. Αυτήν την εβδομάδα οι εργαζόμενοι στο νοσοκομείο της Λήμνου “υποδέχονται” τον Άδωνι Γεωργιάδη. Την ίδια στιγμή, οι εργαζόμενοι στους δήμους προχωρούν σε γενικές συνελεύσεις με αιτήματα τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων.

«Η κυβέρνηση βρίσκεται στα τελευταία της. Αυτό πλέον είναι φανερό για όλες και όλους.», σημειώνει ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης στην προκήρυξή του. «Και ξέρουμε ότι αυτό που έχει οδηγήσει την κυβέρνηση στην κατάρρευση είναι το κίνημα με τους αγώνες του όλο το προηγούμενο διάστημα.

«Αυτή είναι η δύναμη της τάξης μας και αυτήν την δύναμη χρειάζεται να βάλουμε μπροστά στην ΔΕΘ για να σιγουρέψουμε ότι η ανατροπή της ΝΔ θα ανοίξει δρόμους για το εργατικό κίνημα. Για να κλιμακώσουμε απεργιακά και να κερδίσουμε όλα τα αιτήματα για τα οποία παλεύουμε όλα τα τελευταία χρόνια.

ΔΙΗΜΕΡΟ ΑΓΩΝΑ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

4 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ
ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ
8.30πμ Ιπποκράτειο

5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ
ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ
6μμ Άγαλμα Βενιζέλου

**ΝΑ ΔΙΩΞΟΥΜΕ
ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ**

**ΔΗΛΩΣΤΕ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ
ΣΤΑ ΠΟΥΛΜΑΝ**

Αναχώρηση ΠΕΜΠΤΗ 3/9, 11μμ, Αγ. Σάββας
Τηλ.επικοινωνίας: 6945 677808

Αναχώρηση ΣΑΒΒΑΤΟ 5/9, 8μμ, Μουσείο
Τηλ.επικοινωνίας: 6983 463840

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ
www.synntonismoskl.blogspot.gr • 6983 463840 • synntonismoskl@gmail.com

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΤΟΒΑΘΜΙΟΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ
https://synntonismosgras.blogspot.gr • 6945 677808

Είμαστε σε προεκλογική περίοδο και η κυβέρνηση προσπαθεί να παρουσιάσει την εικόνα ότι διαθέτουμε «το καλύτερο ΕΣΥ όλων των εποχών».

Η πραγματικότητα όμως είναι εντελώς διαφορετική. Οι προσλήψεις που διαφημίζει η κυβέρνηση στην πραγματικότητα με το ζόρι καλύπτουν τις αποχωρήσεις λόγω παραιτήσεων ή συνταξιοδοτήσεων. Δεν σημαίνουν καμία ουσιαστική ενίσχυση του προσωπικού. Το ίδιο ισχύει και για τα Βαρέα και Ανθυγιεινά που διαφημίζει ο υπουργός. Στην πράξη αποδεικνύεται ότι αφορούν μόνο ένα μικρό τμήμα του νοσηλευτικού προσωπικού, ενώ όσοι ενταχθούν θα χρειαστεί να καταβάλουν αναδρομικές εισφορές για τα προηγούμενα χρόνια προκειμένου να μπορέσουν να συνταξιοδοτηθούν.

Την ίδια στιγμή οι ιδιωτικοποιήσεις, η εκχώρηση έργου σε ιδιώτες και η εμπορευματοποίηση συνεχίζουν με εντατικούς ρυθμούς. Στο Ιπποκράτειο ο διοικητής αποφάσισε να φέρει catering για τη σίτιση, διαλύοντας ό,τι έχει

απομείνει από την υπηρεσία διατροφής του νοσοκομείου. Κάθε φορά που μια υπηρεσία υπολειπουργεί, η λύση που επιλέγεται είναι η ανάθεση σε ιδιώτες. Στο Παθολογοανατομικό, όσο διαρκούσαν οι εργασίες συντήρησης, τα περιστατικά παραπέμπονταν σε ιδιωτικό εργαστήριο. Το ίδιο θα συμβεί και με τον μαγνητικό τομογράφο: κατά τη διάρκεια της αναβάθμισης, για αρκετούς μήνες οι εξετάσεις θα παραπέμπονται σε εξωτερικό ιδιωτικό πάροχο. Τελευταίο επεισόδιο η ανάθεση σε ιδιώτη των δευτερογενών διακομιδών του νοσοκομείου.

Αντί τα κονδύλια του υπουργείου Υγείας να κατευθύνονται σε προσλήψεις, σε ανανέωση του εξοπλισμού και σε ενίσχυση των δημοσίων νοσοκομείων, καταλήγουν σε εργολάβους, προμηθευτές και ιδιώτες. Δεν θα τους αφήσουμε να διαλύσουν τη δημόσια υγεία και να συνεχίσουν την δολοφονική πολιτική τους. Τον Σεπτέμβριο υποδεχόμαστε αγωνιστικά στα εγκαίνια της ΔΕΘ την κυβέρνηση της καταστροφής με τον χειρότερο υπουργό υγείας όλων των εποχών. Πιάνουμε το νήμα

Οι εκπαιδευτικοί οργανώνουμε τη συμμετοχή μας στη φετινή διαδήλωση της ΔΕΘ έχοντας σημειώσει σημαντικές νίκες μέσα στο καλοκαίρι. Οι 64 συνάδελφοι από την Ανατολική Μακεδονία και Θράκη που διωκόμασταν για τη συμμετοχή μας στην απεργία-αποχή από την αξιολόγηση, απαλαχθήκαμε από τις κατηγορίες στο πειθαρχικό συμβούλιο. Το ίδιο και οι συναδέλφισσες/οι στη Λακωνία. Ακολούθησαν οι αποφάσεις ακύρωσης των καθαιρέσεων προϊσταμένων των ΣΕΠΕ «η Αθηνά» και ΣΕΠΕ «Αριστοτέλης» που αρνήθηκαν να αξιολογηθούν και να αξιολογήσουν. Αυτές οι νίκες επιβεβαιώνουν ότι ο αγώνας ενάντια στην αξιολόγηση είναι ζωντανός και ότι νικάει. Συνεχίζουμε για να σώσουμε το δημόσιο σχολείο από την ιδιωτικοποίηση.

Από τον Σεπτέμβριο με έρθουμε ξανά αντιμέτωποι με τα προβλήματα της διάλυσης του δημοσίου σχολείου. Ιδιαίτερα στην Ανατολική Μακεδονία και Θράκη γίνονται πολλές συγχωνεύσεις, υποβαθμίσεις και κλεισίματα σχολείων. Έχει ανοίξει η συζήτηση για την υποβάθμιση του σχολείου στην Σταυρούπολη, όπου ακόμα και ο δεξιός δήμαρχος Ξάνθης αναγκάστηκε να στείλει επιστολή στην υπουργό Παιδείας για να μην το υποβαθμίσει. Δυστυχώς κλείνουν και αρκετά μειονοτικά σχολεία. Από τα 47 σχολεία που δεν θα λειτουργήσουν τη νέα χρονιά στην Ανατολική Μακεδονία και Θράκη, τα 8 είναι μειονοτικά.

Οι εκπαιδευτικοί και οι εργαζόμενοι της Ξάνθης θα κατεβούμε με πούλμαν στη Θεσσαλονίκη από το Εργατικό Κέντρο Ξάνθης. Δεν θα σταματήσουμε εκεί όμως. Θα προχωρήσουμε το Σεπτέμβριο σε γενικές συνελεύσεις για να υλοποιήσουμε την απόφαση της ΔΟΕ για απεργία μέσα στον Σεπτέμβριο. Για να μην ανοίξουν τα σχολεία με όλα αυτά τα προβλήματα, να ξεκουμπιστεί η κυβέρνηση και η πολιτική της.

Τζεμαλή Μηλιαζήμ, δάσκαλος, μέλος ΣΕΠΕ Ξάνθης

της κινητοποίησης που κάναμε στην επίσκεψη του Γεωργιάδη τον Ιούνιο, όπου στείλαμε το μήνυμα της πλειοψηφίας των εργαζόμενων στα νοσοκομεία ότι είναι ανεπιθύμητοι.

Το επόμενο αγωνιστικό μας ραντεβού είναι στις 4 Σεπτεμβρίου, 8:30πμ στο Ιπποκράτειο, από όπου θα ξεκινήσει πορεία προς το υπουργείο Μακεδονίας Θράκης, περνώντας και από τα υπόλοιπα νοσοκομεία της πόλης. Θα είναι η έναρξη ενός νέου κύκλου κινητοποιήσεων, που θα συνεχιστεί στις 5 Σεπτεμβρίου με τη μεγάλη διαδήλωση της ΔΕΘ.

Για την οργάνωση αυτών των κινητοποιήσεων, το Συντονιστικό Νοσοκομείων μαζί με τον Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης καλούν σε σύσκεψη στις 25 Αυγούστου 7:30μμ στο Εργατικό Κέντρο, ώστε να οργανώσουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τη μάχη της Θεσσαλονίκης.

Γιάννης Κούτρας,
γιατρός, μέλος Δ.Σ. ΕΝΙΘ και ΔΣ σωματείου
εργαζόμενων Ιπποκράτειου ΓΝΘ.

Για τους εργαζόμενους η κουβέντα εξακολουθεί να είναι «Τέμπη-Πύλος-Παλαισίνη» ό,τι προεκλογικά και να λένε στα κανάλια οι πολιτικάντες της Νέας Δημοκρατίας. Αυτά συζητάμε μέσα στους χώρους δουλειάς κάθε μέρα.

Οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα συγκεκριμένα δίνουμε τη μάχη ενάντια στην ολοένα αυξανόμενη εκμετάλλευση, την ολοένα μεγαλύτερη εντατικοποίηση την οποία την ενισχύει η πολιτική της κυβέρνησης. Και στη ΔΕΘ θέλουμε να το κάνουμε ξεκάθαρο προς όλες τις κατευθύνσεις ότι εμείς παλεύουμε για καλύτερες συνθήκες δουλειάς.

Η κυβέρνηση κάνει ό,τι μπορεί για να επιτεθεί στους εργαζόμενους αλλά να μην ξεχνάμε ότι οι μάχες που δίνουμε στα Σωματεία μας ανεξάρτητα από τις μανούβρες της κυβέρνησης, πιέζουν αντίστοιχα. Για παράδειγμα όσον αφορά τη μετενέργεια ο νόμος Κερα-

μέως παρατείνει επ' αόριστον την ισχύ μια συλλογικής σύμβασης που έληξε μέχρι να υπογραφεί νέα. Εμείς σαν Σωματείο το καταφέραμε και το υπογράψαμε λίγο πριν το περάσει και σε νόμο. Αυτό δείχνει ότι αυτά που πετυχαίνουμε στα Σωματεία μας οι εργαζόμενοι μπορεί να έχουν αντίκτυπο και σε ένα ευρύτερο πλαίσιο. Γι' αυτό αξίζει να δίνουμε και τις μικρές και τις μεγάλες μάχες.

Την προηγούμενη Κυριακή οι εργαζόμενοι στην ΤΣΑΜΟΥΡΗΣ ΑΕ απεργήσαμε μαζί με τα σωματεία των εμποροϋπαλλήλων ενάντια στο κυριακάτικο άνοιγμα των καταστημάτων, ενάντια στις απολύσεις συναδελφισσών μας στο κατάστημα Notos. Τώρα, οργανώνουμε το ανέβασμα μας στη ΔΕΘ. Θα είμαστε είμαστε εκεί για να διαδηλώσουμε και να ρίξουμε αυτή τη δολοφονική κυβέρνηση.

Μηνάς Χρονόπουλος,
ταμίας Σωματείου Εργαζομένων στην ΤΣΑΜΟΥΡΗΣ ΑΕ

NEPO

Όχι στις ιδιωτικοποιήσεις

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Αυτή την εβδομάδα συζητιέται στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής το νομοσχέδιο του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας για το νερό. Το νομοσχέδιο προσπαθεί να φέρει τη συγχώνευση 60 Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης (ΔΕΥΑ) με τις ΕΥΔΑΠ και ΕΥΑΘ και έχει ξεσηκώσει τις αντιδράσεις των δήμων, εργαζομένων, κατοίκων και πρωτοβουλιών για το νερό. Την Τετάρτη 29 Ιούλη στις 7μμ στο Σύνταγμα, πρωτοβουλίες για το νερό, οργανώσεις της Αριστεράς και φορείς καλούν σε κινητοποίηση ενάντια στο νομοσχέδιο.

Είναι μια κίνηση που αποτελεί ξεκάθαρη ιδιωτικοποίηση. «Οι ΕΥΔΑΠ και ΕΥΑΘ αποτελούν Ανώνυμες Εταιρείες εισηγμένες στο χρηματιστήριο, ενώ οι ΔΕΥΑ αποκλειστικά δημόσιους φορείς που εξυπηρετούν τις ανάγκες ύδρευσης και αποχέτευσης των τοπικών κοινωνιών», γράφει μεταξύ άλλων σε ανακοίνωσή του το Σωματείο Εργαζομένων στην ΕΥΑΘ. «Κατά συνέπεια, μέσω του νομοσχεδίου οι σημερινοί μέτοχοι των Α.Ε. θα γίνουν αυριανοί μέτοχοι των ΔΕΥΑ και αυτό χωρίς να καταβάλουν μάλιστα το παραμικρό τίμημα».

Οι εργαζόμενοι καταγγέλλουν ότι με το νομοσχέδιο προωθείται η εκτέλεση φαραωνικών έργων (σχέδιο εκτροπής Αχελώου, μονάδες αφαλάτωσης στη Χαλκιδική) τα οποία θα εκτινάξουν το κόστος του νερού μέσω του μηχανισμού της ανάκτησης κόστους.

«Δεν έχουμε καμιά απολύτως αυταπάτη πως ο τελικός τους στόχος παραμένει το

πως θα γίνει το νερό σαν το ρεύμα. Η πρόσφατη εξαγορά του 12,5% του μετοχικού κεφαλαίου της ΕΥΔΑΠ από μεγάλο κατασκευαστικό όμιλο της χώρας αποτελεί αλάνθαστο σημάδι για το πάρτι κερδοσκοπίας που ετοιμάζουν», αναφέρει η ανακοίνωση.

Την προηγούμενη εβδομάδα σε συνεδρίαση του ΔΣ της, η Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδας (ΚΕΔΕ) αποφάσισε ομόφωνα την αντίθεσή της στο νομοσχέδιο, ζητά την απόσυρσή του και θα στηρίξει τους δήμους και τις ΔΕΥΑ που θα προσφύγουν στο Συμβούλιο της Επικρατείας κατά των ρυθμίσεων του νομοσχεδίου.

«Η απόσυρση του νομοσχεδίου είναι το επόμενο κρίσιμο ορόσημο στον αγώνα για το δημόσιο νερό», γράφει σε ανακοίνωσή της η Πρωτοβουλία για τη Διασφάλιση της Δημόσιας Διαχείρισης του Νερού. «Είναι μάχη που αφορά τους καταναλωτές, τους εργαζόμενους, τους αγρότες, τους Δήμους, τις τοπικές κοινωνίες και κάθε πολίτη που δεν θέλει το νερό να μετατραπεί σε ακόμη ένα ακριβοπληρωμένο εμπόρευμα. Παρά τη σύμπλευση της κυβέρνησης με τα μεγάλα συμφέροντα και την προσπάθεια να ψηφιστεί το νομοσχέδιο μέσα στον προεκλογικό Αύγουστο μιας κυβέρνησης σε αποδρομή, υπάρχουν οι κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις που μπορούν να το αποτρέψουν για ακόμη μία φορά. Το κίνημα του δημόσιου νερού έχει δώσει πολλές νικηφόρες μάχες τα τελευταία χρόνια. Και μπορεί να κερδίσει ξανά, αν η αντίδραση γίνει μαζική, τεκμηριωμένη και αποφασιστική».

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και η ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού φέρνουν νομοσχέδιο με το οποίο προσπαθούν να προσφέρουν μουσεία και αρχαιολογικούς χώρους σε ιδιώτες.

Τα Σωματεία Εργαζομένων στο Υπουργείο Πολιτισμού καλούν σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας την Τετάρτη 29 Ιούλη στο Θησείο (ΗΣΑΠ Θησείου) στις 6:30μμ, την ώρα που ο Μητσotάκης και η Μενδώνη θα βρίσκονται στον χώρο της Αρχαίας Αγοράς. Το κάλεσμα στηρίζουν η Πανελλήνια Ομοσπονδία Θεάματος Ακροάματος και ο Σύλλογος Διπλωματούχων Ξεναγών Αθήνας.

Σε στάση εργασίας την Τετάρτη 22 Ιούλη προχώρησαν Σωματεία Εργαζομένων του Υπουργείου Πολιτισμού. Τα Σωματεία και η ΑΔΕΔΥ απαιτούν: την απόσυρση του νομοσχεδίου, να μην εκχωρηθεί καμία αρμοδιότητα του Οργανισμού Διαχείρισης και Ανάπτυξης Πολιτιστικών Πόρων (ΟΔΑΠ) και της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας σε Ανώνυμες Εταιρείες ή ιδιώτες. Την προστασία του δημόσιου χαρακτήρα της πολιτιστικής κληρονομιάς και της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας. Μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού όλων των ειδικοτήτων - Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων με πλήρη εργασιακά, ασφαλιστικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα.

Στην απεργιακή συγκέντρωση στην Αθήνα, η Διοίκηση του ΟΔΑΠ αρνήθηκε τη συνάντηση με αντιπροσωπεία συνδικαλιστών.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο μεταξύ άλλων προωθεί: τη σύσταση της Ανώνυμης Εταιρείας (Α.Ε.) του ΟΔΑΠ, που θα διαχειρίζεται την κινη-

τή και ακίνητη περιουσία του υπουργείου Πολιτισμού και όλα τα έσοδα από εισιτήρια, πωλητήρια, αναψυκτήρια, ακριβή αντίγραφα, εκδόσεις που το 2025 ανήλθαν σε 250 εκατ. ευρώ. Αυτό θα γίνεται για 50 χρόνια με δυνατότητα ανανέωσης για άλλα 50 χρόνια.

«Το νομοσχέδιο ολοκληρώνει μια πορεία που ξεκίνησε πριν αρκετά χρόνια με την υποβάθμιση της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας, το Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων που μετατράπηκε σε ΟΔΑΠ, τα μεγάλα δημόσια μουσεία που αποσπάστηκαν από την Αρχαιολογική Υπηρεσία και έγιναν ΝΠΔΔ, την επέκταση των χορηγιών, τις παραχωρήσεις χώρων, τις εμπορικές χρήσεις», σημειώνουν στην ανακοίνωσή τους τα Σωματεία Εργαζομένων στο Υπουργείο Πολιτισμού.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας υλοποιεί με τον πιο καταστροφικό τρόπο το δόγμα της ιδιωτικοποίησης των πάντων. Αυτό για τα μουσεία και τους αρχαιολογικούς χώρους συνοπτικά σήμανε την ανάθεση της διαχείρισης των εισιτηρίων σημαντικών αρχαιολογικών χώρων σε ιδιώτες, αύξηση των τιμών των εισιτηρίων, πριβέ ξεναγήσεις, ιδιωτικά γεύματα. Ακόμα και τις τουαλέτες της Ακρόπολης έχει ανακαινίσει αλλά δεν τις ανοίγει στο κοινό για να τις παραδώσει σε ιδιώτη, με αποτέλεσμα την ταλαιπωρία εργαζομένων και χιλιάδων τουριστών.

Τα Σωματεία Εργαζομένων απαιτούν την απόσυρση του νομοσχεδίου «Γιατί τα μνημεία δεν είναι εμπόρευμα, δεν είναι επιχείρηση. Είναι δημόσιο αγαθό. Είναι η ιστορία μας, η ταυτότητά μας και η κοινή μας κληρονομιά».

Σοφία Γαρμπή

Πραξικοπηματική παρέμβαση Γεωργιάδη στον ΠΙΣ

Ο υπουργός Υγείας Άδωνις Γεωργιάδης με τροπολογία του σε νομοσχέδιο του Υπουργείου Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας δίνει τη δυνατότητα στον εαυτό του να ορίζει τη διοικούσα επιτροπή του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου (ΠΙΣ). Το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή σε ανακοίνωσή του καταγγέλλει την πραξικοπηματική, άμεση εμπλοκή του στις διαδικασίες των οργάνων του κινήματος των γιατρών.

Σύμφωνα με τα ονόματα της διοικούσας επιτροπής που δόθηκαν στην δημοσιότητα, ο υπουργός επιλέγει πρόεδρο του ΠΙΣ τη Ματίνα Παγώνη. «Ο Άδωνις θέλει να ελέγξει τον ιατρικό κόσμο γιατί καταλαβαίνει ότι δεν μπορεί να ελέγξει τα συνδικάτα της Υγείας για να περάσει ό,τι αντιδραστικό χρειάζεται από εκεί», δήλωσε στην ΕΑ ο Χρίστος Αργύρης, γιατρός στον Γεννηματά, μέλος ΓΣ ΑΔΕΔΥ και του Ενωτικού Κινήματος για την Ανατροπή. «Βγάζει μάτια ότι είναι ένας υπουργός Υγείας που δεν μπορεί να ελέγξει την οργή και τις απεργίες των εργαζομένων στα νοσοκομεία. Η ΔΑΚΕ είχε στόχο να ελέγξει τα σωματεία των νοσοκομείων, να σταματήσει τη "συμμορία της μιζέριας". Προσπάθησε και την προηγούμενη φορά και τώρα να ελέγξει τον Πανελλήνιο Ιατρικό Σύλλογο μπας και περάσει την ιδιωτικοποίηση και τα αντιδραστικά του νομοσχεδία. Είναι ωμή παρέμβαση και απλώς δεν θα του περάσει. Όσο και να χτυπιέται δεν μπορεί να ελέγξει ούτε την ΟΕΝΓΕ, ούτε την ΕΝΑΠ ούτε τα πρωτοβάθμια σωματεία που έχει δύναμη η Αριστερά».

ΚΑΡΑΜΑΝΔΑΝΕΙΟ

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας έγινε την Πέμπτη 23 Ιούλη στο Καραμανδάνειο Νοσοκομείο Παίδων στην Πάτρα με βασικό αίτημα τη στελέχωση του μεγαλύτερου παιδιατρικού νοσοκομείου της Δυτικής Ελλάδας.

Στην κινητοποίηση συμμετείχαν με πανό η Ένωση Ιατρών Νοσοκομείων Αχαΐας (ΕΙΝΑ), το Εργατικό Κέντρο Πάτρας, το ΣΕΚ και η αναρχική ομάδα Δυσήνιος Ίππος.

Το Σωματείο Εργαζομένων του νοσοκομείου σε ανακοίνωσή του σημειώνει ότι η εργασιακή εξουθένωση, η μισθολογική υποβάθμιση, οι ελαστικές σχέσεις εργασίας είναι οι κύριες αιτίες που επιβαρύνουν το ΕΣΥ, οδηγώντας υγειονομικούς σε παραιτήσεις. Την ίδια στιγμή το ακτινολογικό τμήμα του νοσοκομείου υπολείπεται. Όπως σημειώνει η ΕΙΝΑ, το ακτινολογικό τμήμα εδώ και έναν χρόνο δουλεύει με δύο ακτινολόγους. Παρά τις εξαγγελίες του υπουργού Υγείας για ενίσχυση του ακτινολογικού τμήματος η κατάσταση παραμένει ίδια.

Στην κινητοποίηση τον λόγο πήρε ο πρόεδρος της ΕΙΝΑ, ο δήμαρχος Πάτρας, εκπρόσωποι του Εργατικού Κέντρου, και άλλων φορέων. Κοινός τόπος των ομιλιών τα αιτήματα για την άμεση προκήρυξη μόνιμων θέσεων ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού, την ενίσχυση του ακτινολογικού τμήματος, τη βελτίωση των εργασιακών και μισθολογικών συνθηκών των εργαζομένων και τη διασφάλιση της δημόσιας και δωρεάν παιδιατρικής περίθαλψης.

ΘΡΑΚΗ

Νίκη για τους εκπαιδευτικούς

Μεγάλη νίκη για το εκπαιδευτικό κίνημα σημειώθηκε την προηγούμενη εβδομάδα. Με την απόφαση του πειθαρχικού συμβουλίου Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης οι διωκόμενοι εκπαιδευτικοί που συμμετέχουν στην απεργία-αποχή από την αξιολόγηση απαλλάχθηκαν πλήρως από κάθε κατηγορία.

«Ήδη αρκετές αποφάσεις για τα πρώτα πειθαρχικά της Ροδόπης του 2024 καθώς και για άλλα της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης που εκδικάστηκαν όλα την 5/6/2026 και για τα οποία είχαν υποβληθεί υπομνήματα έχουν γίνει γνωστές και έπονται και οι υπόλοιπες», σημειώνει σε ανάρτησή του το Δίκτυο Εκπαιδευτικών «η Τάξη μας».

«Η απόφαση του πειθαρχικού συμβουλίου είναι σαφώς νίκη του εκπαιδευτικού κινήματος, του ανυποχώρητου αγώνα και στήριξης των συλλογικών αποφάσεων του κλάδου και του Συλλόγου μας, της αταλάντευτης αλληλεγγύης σε κάθε απεργό ενάντια στον εκφοβισμό και την αυθαιρεσία. Η απόφαση απαλλάσσει από κάθε

κατηγορία και ποινή παρά το γεγονός πως η αρχική εισήγηση (δηλαδή από την εκάστοτε διευθύντρια εκπαίδευσης που συμμετέχει στο πειθαρχικό) προτείνει την ενοχή και την επιβολή ποινής στέρησης μισθού ενώ αμφισβητεί τη νομιμότητα της απεργίας. Το σκεπτικό της απόφασης γράφει χαρακτηριστικά πως: «η μη συμμετοχή της στις διαδικασίες της αξιολόγησης έλαβε χώρα υπό την εύλογη πεποίθηση ότι η ίδια/ος ασκούσε συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα. Οι εκπαιδευτικοί... δεν μπορούν να αξιολογήσουν αυτοτελώς τη νομιμότητα μιας απεργίας που έχει κηρυχθεί από τις ανώτατες συνδικαλιστικές ενώσεις του κλάδου τους ούτε να προτρέξουν της κρίσης των αρμόδιων δικαστηρίων».

Δηλαδή επιβεβαιώνει πλήρως όσα υποστηρίζαμε: Πως η απεργία είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα, πως καλύπτονται οι απεργοί, πως κάθε απεργία κρίνεται αυτοτελώς από τα δικαστήρια. Συνεχίζουμε αποφασιστικά μέχρι τη νίκη».

Με την Αριστερά της Αντίστασης και της Επανάστασης

Ολοκληρώθηκε την περασμένη εβδομάδα ο επιτυχημένος κύκλος εκδηλώσεων του ΣΕΚ «Αντίσταση και επανάσταση σ’ έναν κόσμο πολέμων και καταστροφών». Μετά την Αθήνα, την Πάτρα και τον Βόλο (βλέπε προηγούμενο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης), τη σκυτάλη πήραν η Θεσσαλονίκη, η Ξάνθη, τα Χανιά και το Ρέθυμνο.

Η επιτυχία των εκδηλώσεων αποτυπώθηκε στη μεγάλη συμμετοχή αγωνιστών/ριών από όλες τις μάχες και την Αριστερά, στο ενωτικό πνεύμα και αγωνιστικό κλίμα όλων των ομιλιών και τοποθετήσεων, στην βαθιά και ουσιαστική πολιτική συζήτηση για τη συνέχεια αλλά και την προοπτική των αγώνων ενάντια στην κυβέρνηση και το βάρβαρο σύστημά της. Οι αναλύσεις για την περίοδο, τις επιθέσεις των κυβερνήσεων και των καπιταλιστών, το εργατικό κίνημα και τις αντιστάσεις του, τους στόχους και τα καθήκοντα της Αριστεράς, δέθηκαν με τις άμεσες μάχες. Παντού έγινε κάλεσμα για δυναμική παρουσία στα δυο επόμενα μεγάλα αγωνιστικά ραντεβού: Την πανελλαδική μέρα δράσης ενάντια στον πόλεμο και αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη στις 9 Αυγούστου. Στις πανεργατικές κινητοποιήσεις στη ΔΕΘ στις 4 και 5 Σεπτεμβρ.

Παρουσιάζουμε εδώ και στη σελίδα 10 εικόνες από όλες τις πόλεις.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Γίμισε το παρκάκι του ΕΚΘ την Τετάρτη 22 Ιούλη στην εκδήλωση στη Θεσσαλονίκη. Στο πάνελ ήταν ο Γιάννης Κούτρας, γιατρός, μέλος στο Σωματείο Εργαζόμενων Ιπποκράτειου Θεσσαλονίκης και του ΔΣ της ΕΝΙΘ, ο Μιχάλης Χατζημιμίκος, γραμματέας της Νεολαίας της Νέας Αριστεράς, η Δήμητρα Κομνιανού, συντονίστρια της ΚΕΕΡΦΑ και ο Γιάννης Σηφρακάκης, από τη Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο. Στο ακροατήριο βρέθηκαν εργαζόμενοι/ες και συνδικαλιστές/ριες από διάφορους χώρους του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, κόσμος από τη Νέα Αριστερά και τον ΣΥΡΙΖΑ, ακτιβιστές από διαφορετικά μέτωπα και κινήματα.

Οι εργατικοί αγώνες που έχουν δοθεί τα τελευταία χρόνια και συνεχίζονται σήμερα καταφέροντας να απονομιμοποιήσουν την κυβέρνηση Μητσοτάκη ήταν στο κέντρο της εκδήλωσης. Η τελευταία ανακοίνωση του Σωματείου Εργαζόμενων της ΕΥΑΘ, με την οποία καταγγέλει την νέα απόπειρα ιδιωτικοποίησης του νερού και η οποία διαβάστηκε κατά τη διάρκεια της κουβέντας, ήταν χαρακτηριστική.

Σε αυτές τις μάχες στάθηκε ο **Γιάννης Κούτρας**, αναφέροντας πολλές από όσες

22/7, Θεσσαλονίκη

είναι σε εξέλιξη και δίνοντας έμφαση στην εμπειρία των νοσοκομείων. «Οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία δεν σταμάτησαμε τις κινητοποιήσεις», είπε. «Είχαμε πρόσφατα την επίσκεψη Γεωργιάδη στο νοσοκομείο μας, στο πλαίσιο των περιοδειών που κάνει σε όλη την Ελλάδα για φιέστες. Του τη χαλάσαμε με κινητοποίηση στην οποία αναγκάστηκε και το Σωματείο, η πλειοψηφία του οποίου είναι ΔΑΚΕ, να καλέσει. Ο κόσμος κατέβηκε, τον έκραζε, αγανακτισμένος. Αυτή η εικόνα είναι πανελλαδική. Δεν ξεχνάμε το κίνημα των Τεμπών, τις διαδηλώσεις για την Πύλο, τις αντιπολεμικές κινητοποιήσεις για λευτεριά στην Παλαιστίνη».

Προοπτική

«Η αντικαπιταλιστική Αριστερά έπαιξε ρόλο για να βγουν οι αντιστάσεις στα νοσοκομεία και παντού», συνέχισε και έκανε ένα πρώτο άνοιγμα για την προοπτική. «Η λύση δεν μπορεί να είναι απλά κοινοβουλευτική. Η απάντηση πρέπει να είναι κινηματική. Και για να πέσει η κυβέρνηση, και για να μην κάνει τα ίδια όποιος έρθει, και για να βάλουμε την προοπτική της συνολικής ανατροπής του συστήματος», τόνισε, καλώντας στις κινητοποιήσεις στις 9 Αυγούστου και στις 4-5 Σεπτεμβρίου στη ΔΕΘ. Όπως ανακινώθηκε, για την οργάνωση της ΔΕΘ, ο Συντονισμός Εργατικής Αντί-

22/7, Θεσσαλονίκη

στασης Θεσσαλονίκης καλεί σύσκεψη στις 25 Αυγούστου στις 7μμ στο Εργατικό Κέντρο.

Η φρίκη του πολέμου και των εξοπλισμών είχε ξεχωριστή θέση στη συζήτηση. Από εκεί ξεκίνησε την ομιλία του ο **Μιχάλης Χατζημιμίκος**, μιλώντας για τη Νέα Τάξη Πραγμάτων που θέλουν να επιβάλουν οι ΗΠΑ από τη Μέση Ανατολή μέχρι την Κούβα με τη συνεργασία και της ελληνικής κυβέρνησης. Επιλογές που, όπως είπε, «έχουν άμεση συνέπεια στη ζωή μας», καθώς, «την ίδια ώρα που μας λένε ότι δεν υπάρχουν χρήματα για μισθούς, συντάξεις, νοσοκομεία, σχολεία, κοινωνική κατοικία, δισεκατομμύρια βρίσκονται πάντα διαθέσιμα για όπλα, φρεγάτες, πολεμικά αεροσκάφη και στρατιωτικές συμφωνίες».

Ο ίδιος ανέδειξε τις ανεπάρκειες «των δυνάμεων του προοδευτικού χώρου που μπορεί να αντιπολεμούνται αρκετές επιλογές της κυβέρνησης, ωστόσο δυσκολεύονται ή αρνούνται να συγκροτούν με τον ίδιο τον πυρήνα αυτών των πολιτικών» αναφέροντας χαρακτηριστικά την ΕΛΑΣ. Μίλησε για την ανάγκη «η Αριστερά να βρίσκεται μέσα στους αγώνες, στα σωματεία, τις γειτονιές, τα πανεπιστήμια, στους χώρους εργασίας, στα αντιπολεμικά και αντιρατσιστικά κινήματα. Όχι για να αντιμετωπίζει τα κινήματα σαν εκλογική δεξαμενή αλλά για να συμβάλλει στην οργάνωση και στη διάρκεια των αγώνων για υλικές νίκες στο παρόν». Και τόνισε ότι είναι η απαραίτητη η συζήτηση για το τι έγινε το 2015 επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, με ορίζοντα αγώνες που πετυχαίνουν νίκες «όταν οργανώνονται από κάτω, ξεπερνούν τον κατακερματισμό, συνδέουν τα άμεσα αιτήματα σε μια συνολικότερη προοπτική και δεν περιορίζονται στα όρια που τους επιβάλλει η εκλογική διαχείριση».

Την πάλη ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες είχε στο κέντρο της εισήγησής της η **Δήμητρα Κομνιανού**. Αφού έδω-

σε τις εικόνες της βαρβαρότητας των ρατσιστικών εγκλημάτων των κυβερνήσεων και των αρχουσών τάξεων διεθνώς και εδώ, λέγοντας ότι «ο ρατσισμός είναι το κύριο εργαλείο του αντιπάλου μας για να μας διασπά ενώ παράλληλα μας εξοντώνει τρέφοντας την ακροδεξιά», μίλησε για τις αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές μάχες που ξεδιπλώνονται σε όλο τον πλανήτη. Μάχες που πετυχαίνουν νίκες, όπως είπε, αναφέροντας παραδείγματα τόσο από τις ΗΠΑ, τη Βρετανία, την Ιταλία, την Ουγγαρία και αλλού, όσο και εδώ με τη νίκη του Τζαβέντ Ασλάν που ανάκτησε το άσυλό του κόντρα στον Πλεύρη.

Ενισχυόμενα

«Έχουμε ανοιχτή τη μάχη για δικαίωση για το έγκλημα της Πύλου, που το κίνημα κόντρα σε θεούς και δαίμονες τα τελευταία τρία χρόνια έφτασε απέναντί στην πιο ρατσιστική κυβέρνηση να υπάρχει διερεύνηση δολοφονικής δράσης του λιμενικού», συνέχισε, μιλώντας για τις μεγάλες κινητοποιήσεις που έχουν οργανωθεί και στη Θεσσαλονίκη. Και κατέληξε ότι «δεν θέλει καμιά υποτίμηση, θέλει οργάνωση των αγώνων ενισχυόμενα για να κερδίσουμε και αυτή τη μάχη».

Ο **Γιάννης Σηφρακάκης** ανέδειξε ότι η κοινή ρίζα των πολέμων και όλων των καταστροφών είναι το σύστημα του κέρδους. Στάθηκε στη δύναμη της εργατικής τάξης να δώσει επαναστατική εναλλακτική και πρόβαλε την ανάγκη ενίσχυσης της επαναστατικής Αριστεράς που, ενωτικά στη δράση αλλά και αιχμηρά στη στρατηγική, μπορεί να παίξει κρίσιμο ρόλο. «Ο κοινοβουλευτικός δρόμος έχει όρια. Χρειάζεται να γυρίσουμε στην επαναστατική παράδοση με ένα μεταβατικό πρόγραμμα που συνδέει τους αγώνες του σήμερα με την προοπτική να πάρει η εργατική τάξη την εξουσία», είπε χαρακτηριστικά.

Στη συζήτηση που ακολούθησε η **Ιωάννα**

Κουμεντάκη αναφέρθηκε στις φωτιές που κατέκαψαν το Ωραιόκαστρο γιατί «δεν υπάρχουν δασοφυροσβέστες, εναέρια μέσα, αντιπυρικές ζώνες, πυροσβεστικά», κρούοντας τον κώδωνα του κινδύνου της κλιματικής καταστροφής. Ο **Πέτρος Πομώνης**, εργαζόμενος στην ΕΡΤ3, μίλησε για την ανάγκη η Αριστερά να ανταποκριθεί στις μάχες της περιόδου ενάντια στον πόλεμο, τον ρατσισμό, τους φασίστες. Ο **Σταύρος** από τη Νέα Αριστερά αναρωτήθηκε αν η κατάσταση του κινήματος σήμερα είναι καλύτερη από πριν κάποια χρόνια, αλλά συμφώνησε ότι η λύση είναι «η ρήξη με τον καπιταλισμό, η πτώση του». Ο **Τάσος Τσιούνης** και ο **Νίκος Κοκκίνης** ανέδειξαν αγώνες που ξεσπάνε σε όλα τα μέτωπα, κόντρα στην προσπάθεια να μπουν όλα στον πάγο λόγω προεκλογικής περιόδου.

Εξχώρισε τη παρέμβαση του **Γιάννης** από την Παλαστνιακή Κοινότητα Θεσσαλονίκης. «Το δολοφονικό κράτος του Ισραήλ δεν νικάει, τα πράγματα ζορίζουν γι’ αυτό», είπε. «Πριν κάποια χρόνια, δεν υπήρχαν τόσες αντιστάσεις ούτε στην Υεμένη ούτε στο Λίβανο. Η εικόνα για το Ισραήλ δεν ήταν η ίδια, τώρα όλο και πιο πολύ ο κόσμος καταλαβαίνει τι είναι αυτό το μόρφωμα που φτιάχτηκε στην Παλαιστίνη. Όταν η άρχουσα τάξη και οι ελίτ ελέγχουν τον κόσμο κάνουν αδικίες. Αναφέρθηκε η Πύλος, η συμμαχία της ΝΔ με το Ισραήλ. Τα πράγματα όμως είναι δύσκολα για τις ΗΠΑ και το Ισραήλ. Η Γάζα και η Παλαιστίνη είναι μπροστά στους αγώνες σε όλο τον πλανήτη. Αυτό μας τιμά, ακόμα και αν πληρώνουμε το τίμημα και γι’ αυτό. Αυτή είναι η μοίρα του Παλαιστινιακού λαού, να μάχεται, να αγωνίζεται, να συνεχίζει και να φανερώνει το άσχημο πρόσωπο του καπιταλισμού. Συνεχίζουμε, δύναμη, ενότητα και 9 Αυγούστου όλοι εκεί!».

Ο χαιρετισμός του έκλεισε με όλες/ους/α να φωνάζουν δυνατά «Λευτεριά στην Παλαιστίνη».

ΞΑΝΘΗ

Πλούσια συζήτηση έγινε και στην Ξάνθη την Πέμπτη 23 Ιούλη. Ομιλητές ήταν ο Γιάννης Πατζανακίδης, δικηγόρος, ο Τζεμαλί Μηλιαζήμ, δάσκαλος και ο Παντελής Παναγιωτακόπουλος από το ΣΕΚ.

Στο χαρτί του ρατσισμού που παίζουν οι κυβερνήσεις για να ξεφύγουν από την κρίση τους διεθνώς και εδώ, στάθηκε ο **Γιάννης Πατζανακίδης**. «Όσα βλέπουμε εμείς οι δικηγόροι με το τι συνιστούν οι νέοι νόμοι για τη μετανάστευση είναι πράγματα που δεν είχαμε ξαναδεί, ακόμα κι αν η Ελλάδα είναι στην πρωτοπορία στην εισαγωγή των χειρότερων πρακτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο επίπεδο της συντοριακής πολιτικής και γενικά της μεταναστευτικής», είπε. Ανέφερε ως χαρακτηριστικά παραδείγματα τον νόμο Πλεύρη που ποινικοποιεί την είσοδο και την διαμονή χωρίς χαρτιά ως βαριά πλημμελήματα ή την υπουργική απόφαση που δίνει μπόνους 250 ευρώ στους δικηγόρους που, στο πλαίσιο της νομικής συνδρομής, θα πείσουν έναν μετανάστη ή πρόσφυγα να δηλώσει εκούσια αποχώρηση από τη χώρα.

«Αυτό που προσπαθεί να κάνει δεν είναι η διαφύλαξη της ασφάλειας. Είναι κατασκευάζοντας τους άλλους ως εχθρούς να κατασκευάσει τον εαυτό, δηλαδή το τι σημαίνει να είσαι Έλληνας σήμερα. Και έτσι μπορούν να εξηγηθούν, σε ένα βαθμό τουλάχιστον, και περιστατικά ρατσιστικής βίας που βλέπουμε και δίπλα μας», τόνισε, θυμίζοντας τις πρόσφατες επιθέσεις νεαρών στην Αλεξανδρούπολη, τα ρατσιστικά ψέματα ότι τις φωτιές τις βάζουν πρόσφυγες και μετανάστες, την ανοχή των κυβερνήσεων και των κρατικών μηχανισμών σε διάφορες φασιστοομάδες.

Και έκλεισε με τη δικιογραφία που έχει σχηματιστεί κατά των διαδηλώσεων ενάντια στο ισραηλικό κρουαζιερόπλοιο Crown Iris, όπου προκλητικά χρησιμοποιείται ακόμα και ο αντιρατσιστικός νόμος για να κατασταλούν οι κινητοποιήσεις αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. «Ακόμα και έτσι, πριν δύο μέρες, πάλι στη Σητεία βγήκε κόσμος ενάντια στο Crown Iris να διαδηλώσει την αντίθεσή του», κατέληξε.

Στην εργατική αντίσταση εστίασε ο **Τζεμαλί Μηλιαζήμ**, κυρίως στον χώρο της εκπαίδευσης από τον οποίο προέρχεται. «Η μάχη που δίνουμε ως εκπαιδευτική κοινότητα όλα αυτά τα χρόνια ενάντια στην ατομική αξιολόγηση και την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας -μια πολύ παλιά ιστορία, την οποία από την δεκαετία του 1980 διαχρονικά κράτος και κυβερνήσεις θέλουν να επιβάλουν με το έτσι θέλω- είναι τεράστια», είπε. «Ενώ η κυβέρνηση έχει επιβάλει πάνω από 2.500 πειθαρχικά σε ανθρωπότητα που απεργούν και απέχουν από τη διαδικασία της ατομικής αξιολόγησης πανελλαδικά, ενώ βρισκόμαστε σε μία βιομηχανία πειθαρχικών διώξεων και απίστευτης επιβολής τρόμου και αυταρχισμού, δεν έχει καταφέρει να τσακίσει το εκπαιδευτικό κίνημα, να τσακίσει τους εκπαιδευτικούς και να περάσει ουσιαστικά τις πολιτικές της».

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στην τελευταία κινητοποίηση στην Κομοτηνή -που κατέληξε σε μεγαλειώδη νίκη καθώς τις επόμενες μέρες έγινε γνωστό ότι όλες οι αποφορίες του πειθαρχικού συμβουλίου ήταν απαλλαχτικές για τους δικαιώμενους εκπαιδευτικούς εκεί- και τόνισε ότι: «Θα συνεχίσουμε για να υπερασπιστούμε το δημόσιο σχολείο και τις μορφωτικές ανάγκες των παιδιών μας και αυτό το λέω γιατί από Σεπτέμβρη η Διδασκαλική Ομοσπονδία έχει πάρει απόφαση ότι θα ξεκινήσει η σχολική χρονιά απεργιακά. Πρέπει αυτή την απόφαση να την διασφαλίσουμε και να την οργανώσουμε».

«Η αιτία όλων των τραγωδιών και καταστροφών που βλέπουμε σήμερα είναι συστημική», είπε ο **Παντελής Παναγιωτακόπουλος**, συνδέοντας και γενικεύοντας την εικόνα. «Και γι’ αυτό η πάλη μας πρέπει να είναι αντισυστημική, αντικαπιταλιστική. Το υποκείμενο της αλλαγής, κόντρα στην υπο-

23/7, Ξάνθη

τήμηση, είναι η εργατική τάξη. Οι αγώνες της έχουν φέρει την κυβέρνηση της ΝΔ στη σημερινή κρίση της, όχι η αντιπολίτευση στη Βουλή. Χρειάζεται να συγκροτήσουμε μια Αριστερά που θα μπαίνει μπροστά στους αγώνες, θα βοηθάει να ξεδιπλωθούν και ταυτόχρονα θα ανοίγει την επαναστατική προοπτική. Όχι μένοντας στο περιθώριο και καταγγέλοντας όλους τους άλλους, αλλά με ενισχυόμενους τακτική και δράση που θα παλεύει για νίκες στο σήμερα, όπως με τον Τζαβέντ Ασλάν, και θα κερδίζει στην συνολική ανατροπή».

Ύπουλα

Τα βάρη που φορτώνονται καθημερινά στις πλάτες τους οι εργατικές οικογένειες και ειδικά οι γυναίκες μονογονεϊκές οικογένειες, ανέδειξε στην τοποθέτησή της η **Μαρία**, εργαζόμενη στο προσηργικό. Με παραδείγματα όπως τις πολλές δυσκολίες στην εγγραφή στο μητρώο μονογονεϊκών οικογενειών, τις μεγάλες περικοπές στα επιδόματα ή τα αυξανόμενα εμπόδια στη συνταγογράφηση θεραπειών για τα παιδιά που έχουν ανάγκη ειδικής αγωγής, τόνισε «πόσο αδύνατο είναι να ανταποκριθεί ένας άνθρωπος σήμερα στις καθημερινές ανάγκες και πόσο ύπουλα περνάνε πια αυτές οι αλλαγές».

Τον προβληματισμό της για το μέγεθος της αντίστασης σε σχέση με την ολομέτωπη επίθεση που δέχονται οι εργαζόμενοι, έκφρασε η **Μαρία Λουκοπούλου**, πρόεδρος της ΕΛΜΕ Ξάνθης. Η τοποθέτησή της έδωσε την αφορμή για υπενθύμιση των μεγάλων κινήματων τα τελευταία χρόνια αλλά και για τα καθήκοντα της Αριστεράς.

«Το κίνημα που δημιουργήθηκε παγκόσμια για την υπεράσπιση της Παλαιστίνης δεν έχει ιστορικό προηγούμενο», είπε η **Βάσω Αλεξοπούλου**. «Από το Τόκιο μέχρι την Αυστραλία και με εμπλοκή ακόμα και προσωπικοτήτων του ποδοσφαίρου και του Χόλυγουντ, έχει πάρει μια τρομερή έκταση και με πολύ προχωρημένα αιτήματα. Τα προηγούμενα χρόνια κυριαρχούσε η λύση “των δύο κρατών”. Τώρα είναι πολύ πιο κοντά στο αίτημα να διαλυθεί το σιωνιστικό κράτος και να δημιουργηθεί ένα κράτος ενιαίο παλαιστινιακό από το ποτάμι ως τη θάλασσα. Όποτε παίρνονται πρωτοβουλίες, ο κόσμος ανταποκρίνεται. Αυτό το πρόγραμμα πρέπει να έχει η Αριστερά».

Αντίστοιχα, ο **Θράσος Τζάρας** τόνισε πως «το όραμα του Τραμπ και του Νετανάχου θα ήταν να ισοπεδώσουν την Παλαιστίνη, να τελειώσουν μια και καλή. Τι είναι αυτό που δεν τους επιτρέπει να το κάνουν; Ότι φοβούνται τον κόσμο. Ο κόσμος έχει αυτή την δυναμική. Το θέμα είναι ότι η κοινοβουλευτική αριστερά δεν την βλέπει. Δεν πρέπει να υποκύψουμε σε μια αντίληψη ηττοπάθειας. Το παράδειγμα του Τζαβέντ Ασλάν είναι χαρακτηριστικό. Ήταν εξαιρετικός ο τρόπος από το ΣΕΚ και την ΚΕΕΡΦΑ το πώς οργάνωσαν την αντίσταση στον Πλεύρη. Μπορούμε να έχουμε αισιοδοξία. Το αν θα προχωρήσει το κίνημα σε κάτι που οραματιζόμαστε είναι στο χέρι μας».

XANIA

Σε ενωτικό και συντροφικό κλίμα πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 23 Ιούλη η εκδήλωση στα Χανιά στο Πάρκο Ειρήνης και Φιλίας, με ομιλητές και ομιλήτριες τη Μαργαρίτα Παπαμηνά, μέλος του Δ.Σ. του ΣΕΠΕ Χανίων, τον Χρήστο Μπέλμπα, πρόεδρο της ΕΛΜΕ Χανίων, την Ελέγκω Μανουσάκη, μέλος του BDS Greece, και τον Πέτρο Κωνσταντίνου από την ΚΕΕΡΦΑ.

Η **Μαργαρίτα** που άνοιξε την συζήτηση έδωσε μία συνοπτική εικόνα της βαρβαρότητας τους καπιταλισμού σε κρίση με τους χιλιάδες νεκρούς από τον σεισμό στην Βενεζουέλα, τις πυρκαγιές στο Ωραιόκαστρο και τον Ασπρόπηγο, την δολοφονία του Θεόδωρη στο Άργος, την κλιμάκωση του πολέμου ΗΠΑ-Ισραήλ στο Ιράν και την γενοκτονία στη Γάζα. Αλλά και των αντιστάσεων από την εξέγερση ενάντια στους πράκτορες του ICE, την αντίσταση στο Λίβανο και την Παλαιστίνη, τις απεργίες των οικοδόμων, της ΑΔΕ-ΔΥ, των εργαζομένων σε WOLT και Efood μέσα στο καλοκαίρι και τις διαδηλώσεις για το έγκλημα στην Πύλο.

Κατέληξε με τα νέα για την δικαίωση των δασκάλων για συμμετοχή στην απεργία-αποχή από την αξιολόγηση και κάλεσε σε κοινή δράση στις επόμενες μάχες 9/8 στο πλευρό της Παλαιστίνης, 4 και 5/9 στην ΔΕΘ, αλλά και για να υλοποιήσουμε τις αποφάσεις του συνεδρίου της ΔΟΕ με απεργία το Σεπτέμβρη!

Ο **Χρήστος** παρατήρησε ότι έχει τελειώσει το κομμάτι της ιμπεριαλιστικής ειρήνης της δεκαετίας του ‘90, «που δύο χώρες με MC DONALDS δεν θα ερχόταν σε σύγκρουση». Έβαλε ως καθήκον την σύσθεση της αντιπολεμικής δράσης με τον αντιφασιστικό αγώνα. Σημείωσε ότι χρειάζεται να δούμε ότι για πρώτη φορά μετά από 75 χρόνια ο ευρωπαϊσμός έχει σοβαρές αντιφάσεις. Παράλληλα, υποστήριξε, μεταξύ άλλων, ότι δεν αρκεί να φύγει ο Μητσοτάκης, αλλά πρέπει να ανατραπεί και η πολιτική που εφαρμόζει, εστιάζοντας στην ανάγκη για κοινή αντιπολεμική δράση, με κινηματικές και θεσμικές παρεμβάσεις.

Ανεδείξε αγώνες που ο χώρος της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς έβαλε την σφραγίδα του από τις καταλήψεις του 2006/7 και την απεργία των δασκάλων του 2006 μέχρι την μάχη ενάντια στην αξιολόγηση σήμερα. Τέλος πρότεινε την δημιουργία ενός πολιτικού κέντρου της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς με πλατιές διαδικασίες συλλογικές, ώστε να αντιμετωπιστούν τα ζητήματα του πολέμου, της ακρίβειας και του κόστους διαβίωσης, καθώς και της υπεράσπισης των κοινωνικών αγαθών.

Συνέχεια στην σελίδα 10

ΡΕΘΥΜΝΟ

Η εκδήλωση στο Ρέθυμνο έγινε την Παρασκευή 24 Ιούλη στο Σπίτι του Πολιτισμού. Στο πάνελ ήταν η Μαρία Ηλιάκη, από τη συλλογικότητα Ενεργοί Πολίτες Ρεθύμνου – Atsipistas, η Αλεξάνδρα Κρήτη, αρχαιολόγος και ο Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ.

«Είμαι ακτιβίστρια για το περιβάλλον από το 2021 αυθόρμητα και από το 2025 συλλογικά και οργανωμένα μέσα από τους Atsipistas, την ομάδα που πήρε το όνομά της από το Ατσιπόπουλο Ρεθύμνου», είπε η **Μαρία Ηλιάκη**, ανοίγοντας την συζήτηση. «Οι Atsipistas έχουν παλέψει και θα συνεχίσουν να παλεύουν ενάντια στις διώξεις της θεσμικής εξουσίας του Ρεθύμνου. Είμαι επίσης μέλος του νέου πυρήνα Ρεθύμνου του ΣΕΚ, ενός δραστήριου πυρήνα, με ηλικία μόλις δύο μηνών».

«Ζούμε ένα καυτό καλοκαίρι σε έναν κόσμο πολέμων και καταστροφών», συνέχισε. «Και χρειάζεται να μιλήσουμε για αντίσταση και επανάσταση και για εκείνη την Αριστερά που μπορεί να τα δημιουργήσει. Στην Ελλάδα μέσα στον Ιούλιο είδαμε τραγικά γεγονότα. Την έκρηξη στον Ασπρόπυργο με νεκρό και τραυματίες εργάτες που θύμισε έντονα το έγκλημα στη Βιολάντα. Το νέο δολοφονικό ατύχημα στο εργοτάξιο του Ελληνικού. Την αστυνομική δολοφονία του 20χρονου Θοδωρή στο Άργος».

Από την άλλη είχαμε μια σειρά απεργιακών συγκεντρώσεων και κινητοποιήσεων. Ο κόσμος εξακολουθεί να παλεύει και να αντιστέκεται. Σε παγκόσμιο επίπεδο βλέπουμε το NATO να κλιμακώνει τους εξοπλισμούς και τις πολεμικές καταστροφές από την Ουκρανία μέχρι τη Μέση Ανατολή. Το Ισραήλ επιμένει στη γενοκτονική εκστρατεία του και η κυβέρνηση της ΝΔ συνεργάζεται με

«Ο κόσμος παλεύει και αντιστέκεται»

24/7, Ρέθυμνο

τον Τραμπ και τον Νετανάχου στα απάνθρωπα πολεμικά τους σχέδια.

Το αντιπολεμικό κίνημα και η αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη έπαιξαν και παίζουν σπουδαίο ρόλο για την ήττα του Τραμπ στα Στενά του Ορμούζ αλλά και μέσα στις ΗΠΑ. Μπορούν τελικά οι αγώνες να νικούν; Αυτό είναι το ερώτημά μας. Όλοι/ες/α που έχουμε απεργήσει και διαδηλώσει επιμένοντας στο «Τέμπη – Πύλος – Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη», διεκδικούμε μια Αριστερά που μπορεί να ενώνει τους αγώνες και να τους οδηγεί στη νίκη. Με προοπτική να βάλουμε τέρμα στο σύστημα που βάζει τα κέρδη πάνω από τις ζωές μας», κατέληξε.

Ακολούθησε η **Αλεξάνδρα Κρήτη** που κατήγγειλε το νέο κυβερνητικό νομοσχέδιο ιδιωτικοποίησης των αρχαιολογικών χώρων. «Πριν από ένα μήνα θα ακούσατε για το σκάνδαλο των πολεοδομιών, στο οποίο ο γενικός γραμματέας του ΥΠ.ΠΟ Διδασκάλου ήταν εμπλεκόμενος σε ένα τεράστιο δίκτυο από ανθρω-

πους που έπαιρναν λεφτά για να νομιμοποιούν τεράστιες ιδιωτικές πρωτοβουλίες κατασκευής και καταστροφής φυσικού περιβάλλοντος και αρχαιολογικών θέσεων», είπε. «Μερικά από αυτά: το Ελληνικό, η Παπούρα εδώ στο Ηράκλειο που χάρη στην ψήφο αυτού του κυρίου παραδόθηκε στους ιδιώτες, η Εύβοια όπου μπαίνουν ανεμογεννήτριες με τη δική του ψήφο ξανά από το ΚΑΣ».

Κύμα αντιδράσεων

«Αυτό συνεχίζεται αυτές τις μέρες με τη Μενδώνη που ανακοίνωσε το πολυνομοσχέδιο ιδιωτικοποίησης του ΟΔΑΠ (του Οργανισμού Διαχείρισης και Ανάπτυξης Πολιτιστικών Πόρων) το οποίο δεν έχει κανέναν άλλο σκοπό πέρα από το να ξεπουλήσει τα έσοδα όλων των αρχαιολογικών χώρων και μουσείων στην Ελλάδα», τόνισε. «Απέναντι σε αυτό, έχουμε ήδη τεράστιο κύμα αντιδράσεων και συντονισμού των σωματείων του ΥΠ.ΠΟ καθώς και κοινής δράσης με άλλα κομμάτια εργαζόμενων.

Σαν επαναστατική Αριστερά θεωρώ πολύ σημαντικό να συντονίσουμε τους αγώνες και να τους κλιμακώσουμε. Δεν είναι δυνατόν στο προεκλογικό πανηγύρι που έχει ξεκινήσει, ο κόσμος που μάχεται να πάει πίσω. Πέρα από το περιβάλλον, τον πολιτισμό, την υγεία και την παιδεία, άλλο ένα κομμάτι που πληρώνει τη νύφη είναι οι μετανάστες. Δεν υπάρχει καλύτερη ώρα, ιδιαίτερα και με αφορμή τους πολέμους που διεξάγει

η Δύση και το NATO, να πούμε ότι τα σύνορα πρέπει να είναι ανοιχτά, οι μετανάστες να είναι καλοδεχούμενοι».

Σε αυτές τις εικόνες των αντιστάσεων από τα κάτω πάτησε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** για να μιλήσει για την κρίση της κυβέρνησης και ολόκληρου του συστήματος, για τη δυνατότητα της κλιμάκωσης της απεργιακής σύγκρουσης, για το τι πρέπει να κάνει η Αριστερά. «Οι εκρήξεις σε όλο τον κόσμο συμβαίνουν γιατί το σύστημα δεν μπορεί να δώσει καμιά λύση», είπε. «Αυτό που ανοίγει είναι αν τα κινήματα, τα οποία πετυχαίνουν επιμέρους νίκες, θα προχωρήσουν και στη μεγάλη κοινωνική αλλαγή. Χρειαζόμαστε μια Αριστερά που βάζει τον πήχη εκεί. Μια Αριστερά επαναστατική που είναι ενωτική, αλλά και που προτάσσει τον εργατικό έλεγχο σαν εναλλακτική».

Στην κουβέντα που ακολούθησε ξεχώρισε η τοποθέτηση του **Μανώλη Ηλιάκη**, αγρότη και γνωστού

ακτιβιστή από την εποχή της αντικαπιταλιστικής διαδήλωσης στη Γένοβα. «Αυτό που με ανησυχεί είναι ότι δεν υπάρχει Αριστερά που να μπορεί να αντιμετωπίσει τη θύελλα που έχει ξεσπάσει», είπε. «Ποιός μπορεί να πει ότι υπάρχει σήμερα έστω ένα κοινοβούλιο στον πλανήτη που να λειτουργεί έξω από τους νόμους των πολυεθνικών, που να υπάρχει μίνιμουμ δημοκρατία. Δεν υπάρχει πουθενά. Και δεν είναι δυνατόν όλο σου το σκεπτικό να είναι να παλεύεις μέσα από αυτό που σου έχει ορίσει το σύστημα».

Η Αριστερά πρέπει να σταματήσει να περιμένει να γλύψει ένα κοκκαλάκι που της πετά το σύστημα και να μπαίνει σε αυτή τη διαδικασία του κοινοβουλευτισμού. Αυτή η διαδικασία την εγκλωβίζει, την χειραγωγεί, την κάνει ανίκανη να συγκρουστεί με το σύστημα. Σήμερα με βάση αυτά που βλέπουμε στη Γάζα, το Ιράν, την Αφρική, την Ασία, θα έπρεπε το κίνημα να βγάζει σπίθες, να ξηλώνει δρόμους, να καίει πρεσβείες. Χιλιάδες παιδάκια τα έχουν σκοτώσει και παίρνουν Νόμπελ. Και πού είναι η Αριστερά; Πρέπει να βγει έξω από τη λογική του κοινοβουλευτισμού, να συγκρουστεί, να αποκτήσει εμπιστοσύνη ο κόσμος».

Αντίστοιχα δυναμική ήταν η τοποθέτηση του **Γιάννη Σουρμελάκη**, μουσικού, που έφερε τις εικόνες των μεγάλων συγκρούσεων στις ΗΠΑ ενάντια στον Τραμπ. «Αν δείτε πόσο φοβούνται ο Τραμπ και τα ΜΜΕ στην Αμερική το Σοσιαλιστικό Κόμμα, τους κομμουνιστές, τον κόσμο που παλεύει, εξαπολύοντας συνεχώς επιθέσεις εναντίον τους, θα καταλάβετε ότι η φωτιά εκεί μεγαλώνει. Η αμερικανική αυτοκρατορία χάνει».

Α.Β.

Συνέχεια από την σελίδα 9.

Στη συνέχεια, η **Ελέγκω** έκανε λόγο για την πολυκρίση του συστήματος, αλλά και για την κατάρρευση της μεταπολεμικής συναίνεσης και της φιλελεύθερης διεθνούς τάξης, αναφερόμενη στις βίαιες πολιτικές απέναντι στους μετανάστες, καθώς και στις εξελίξεις στη Γάζα, τη Βενεζουέλα, την Κούβα και το Ιράν. Παράλληλα, επισήμανε ότι, πέρα από τον πόλεμο, υπάρχουν η κλιματική αλλαγή, η καταστροφή του περιβάλλοντος και τα ενεργειακά ζητήματα, τα οποία πρέπει να αναδειχθούν και να αναπυχθούν περισσότερο από τη δική μας πλευρά.

Τόνισε ακόμη ότι δεν πρέπει να ξεχνάμε τη στοχοποίηση των οργανώσεων και των διαδηλώσεων αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, οι οποίες επιχειρείται να παρουσιαστούν ως «τρομοκρατικές», ενώ έκανε αναδρομή στα παλαιότερα κινήματα αλληλεγγύης, όπως το «Ένα Καράβι για τη Γάζα», καθώς και στο διαρκές ζήτημα του ισραηλινού apartheid. Κλείνοντας, απηύθυνε κάλεσμα συμμετοχής στην πανελλαδική κινητοποίηση υπέρ της Παλαιστίνης, που έχει προγραμματιστεί

23/7, Χανιά

για τις 9 Αυγούστου.

Τέλος, ο **Πέτρος** αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων, στην ήττα του αμερικανικού ιμπεριαλισμού στο Ιράν, υποστηρίζοντας ότι το μεγαλύτερο αντιπολεμικό κίνημα στις ΗΠΑ μετά την εποχή του Βιετνάμ, σε συνδυασμό με το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, ισοπέδωσαν την πολιτική του Τραμπ. Επισήμανε ακόμη ότι η αμερικανική εργατική τάξη οργανώνεται και αρχίζει να σπάει τους συσχετισμούς κυριαρχίας, φέρνοντας ως

χαρακτηριστικό παράδειγμα τις απεργιακές μάχες στη Μινεσότα ενάντια στη ρατσιστική πολιτική της ICE, οι οποίες οδήγησαν στην ήττα της.

Παράλληλα, στάθηκε στην αναγκαιότητα του ενιαίου μετώπου, αλλά και στην ανάγκη για μια Αριστερά που θα ανοίξει την προοπτική του εργατικού και κοινωνικού ελέγχου στην παραγωγή, με στόχο, όπως χαρακτηριστικά είπε, «να τα πάρουμε όλα πίσω».

Στην συνέχεια αναπτύχθηκε πλούσια συζήτηση γύρω από το πώς μπορεί να ανατραπεί η κυβέρνηση του πολέμου, των ιδιωτικοποιήσεων και της συγκάλυψης των εγκλημάτων, μέσα από την ενίσχυση των εργατικών αγώνων, της πάλης ενάντια στον ρατσισμό και τη φασιστική απειλή, της αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό και της κοινής, ενωτικής δράσης της Αριστεράς. Παράλληλα, υπογραμμίστηκε η ανάγκη κλιμάκωσης των κινητοποιήσεων, με επόμενο αγωνιστικό ραντεβού την Πανελλαδική Μέρα Δράσης για την Παλαιστίνη στις 9 Αυγούστου και στη συνέχεια στις 4 και 5 Σεπτεμβρίου στις κινητοποιήσεις της ΔΕΘ.

Ειρηναίος Μαράκης

Έρχομαι από μια ηρωική πόλη. Την πόλη που αντιστέκεται στον ICE από τον περασμένο χειμώνα. Τον Δεκέμβρη ο Ντόναλντ Τραμπ ανακοίνωσε τη μεγαλύτερη αντιμεταναστευτική επιχείρηση στις ΗΠΑ, την Επιχείρηση Metro Surge σε βάρος των μεταναστών και συνολικά της εργατικής τάξης στις Δίδυμες Πόλεις.

Το καθεστώς του Τραμπ στις ΗΠΑ αποτελεί ταυτόχρονα συνέχεια και ρήξη με ορισμένες μορφές ελέγχου που η άρχουσα τάξη έχει χρησιμοποιήσει εναντίον του λαού αυτής της χώρας και του κόσμου. Η εκστρατεία εναντίον των μεταναστών εργαζομένων στις ΗΠΑ δεν ξεκίνησε με τον Τραμπ. Τόσο οι κυβερνήσεις του Δημοκρατικού όσο και του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος έχουν προχωρήσει σε απελάσεις, συλλήψεις, έχουν χωρίσει οικογένειες. Αλλά η Επιχείρηση Metro Surge ήταν κάτι νέο και διαφορετικό. Μια ομοσπονδιακή αστυνομική δύναμη σε οχήματα χωρίς διακριτικά, φορώντας μάσκες, συλλάμβανε άτομα που τα είχε καταγεγραμμένα σε λίστες, αλλά άρπαζε και τυχαία κόσμο από τους δρόμους, τις δουλειές και τις γειτονιές τους, με μόνο κριτήριο την καταγωγή, τη γλώσσα ή τη θρησκεία.

Όταν ανακοινώθηκε η Επιχείρηση, δεν ήμασταν σίγουροι πόσο πραγματικές θα ήταν οι απειλές του Τραμπ. Αλλά σύντομα έφταναν στα κινητά μας βίντεο με μετανάστες εργάτες να δέχονται την επίθεση πρακτόρων του ICE την ώρα που έβγαζαν έξω τα σκουπίδια ή πήγαιναν στη δουλειά τους. Ιστορίες για γονείς που απάγονταν όταν πήγαιναν να πάρουν τα παιδιά από το σχολείο. Μια Σχολική Περιφέρεια στα προάστια έβγαλε ανακοίνωση ότι το ICE χρησιμοποιεί τα παιδιά σαν δόλωμα για να αρπάξει τους γονείς τους. Μιλάμε για βάρβαρες μεθόδους.

Το αποτέλεσμα αυτής της τρομοκρατίας ήταν ότι πολλές οικογένειες μεταναστών άρχισαν να κλειδώνονται στα σπίτια τους. Έτσι ήταν η Μινεάπολη και ο Σαιν Πολ τον περασμένο χειμώνα. Αλλά χάρη στον κόσμο της πόλης μας δεν το βάλαμε κάτω. Δεν αφήσαμε αυτή την τρομοκρατική καμπάνια να περάσει. Απλοί, συνηθισμένοι άνθρωποι της εργατικής τάξης ύψωσαν το ανάστημά τους και αντεπitéθηκαν.

Δίκτυα άμεσης αντίδρασης σχηματίστηκαν παντού στις Δίδυμες Πόλεις, μέσω των οποίων οι άνθρωποι επικοινωνούσαν μέσω διαδικτυακών μηνυμάτων ότι είχε εντοπιστεί περίπολος του ICE στη γειτονιά, και οι κάτοικοί της έβγαιναν έξω με σφυρίχτρες και προσπαθούσαν να αποτρέψουν τις

ΜΙΝΕΣΟΤΑ «Να χτίσουμε την οργάνωση της εργατικής τάξης»

Κ. Κνούτσον

απαγωγές. Στη δική μου γειτονιά πάνω από 800 άνθρωποι συμμετείχαν σε ένα τέτοιο δίκτυο και περισσότερα από 80 τέτοια δίκτυα υπήρχαν στην πόλη. Ο γιος μου και η συντρόφισσά του συμμετείχαν σε μια ομάδα που οργάνωναν την παροχή βοήθειας και απαραίτητων αγαθών σε Μεξικανούς μετανάστες που παρέμεναν εγκλωβισμένοι στα σπίτια τους. Τέτοια δίκτυα αλληλοβοήθειας δημιουργήθηκαν σε εκκλησίες και τζαμιά σε όλη την περιοχή.

Εμπειρία

Όλη αυτή η δράση δεν έπεσε από τον ουρανό. Είναι καρπός μιας πολύπλευρης εμπειρίας που έχει συσσωρευτεί τα τελευταία αρκετά χρόνια και ειδικά μετά την εξέγερση που ακολούθησε τη δολοφονία του Τζορτζ Φλόιντ το 2020. Τότε δεκάδες χιλιάδες ξεσηκώθηκαν. Η εμπειρία αυτής της εξέγερσης άνοιξε μεγάλη συζήτηση. Ευτυχώς κάποιοι το είδαν σαν μια ευκαιρία να οργανωθούμε κι έτσι φτιάχτηκαν αυτά τα δίκτυα που προσετοιμάσαν τον κόσμο για αυτό που ακολούθησε τον χειμώνα με το ICE.

Αλλά αυτά τα δίκτυα άμεσης αντίδρασης και αλληλοβοήθειας είναι αμυντικά. Άνοιξε ταυτόχρονα η συζήτηση -κυρίως μέσα στο εργατικό κίνημα- για το πώς θα αντεπitéθουμε. Ήδη τα συνδικάτα είχαν αρχίσει να μιλάνε για την ανάγκη μια πολιτικής απεργίας στις ΗΠΑ, πράγμα ανήκουστο εδώ και δεκαετίες. Η προοπτική ήταν κάτι τέτοιο να ξεκινήσει να οργανώνεται για να πραγματοποιηθεί το 2028. Αλλά η εκλογή του Τραμπ χτύπησε το καμπανάκι. Όταν ξεκίνησε η Επιχείρηση Metro Surge τα συνδικάτα στις Δίδυμες Πόλεις είπαν ότι πρέπει να το κάνουν αυτό το χειμώνα.

Ύστερα ήρθε η δολοφονία της Ρενέ Γκουντ από το ICE. Τότε όλοι πλέον ξέραμε ότι είχε έρθει η ώρα. Μια σειρά σωματεία πήγαν στους εργατικούς χώρους και καλέσαν

για μια μέρα Χωρίς Δουλειά, Χωρίς Σχολείο, Χωρίς Ψώνια. Ουσιαστικά, καλούσαμε μια μαζική απεργία στις Δίδυμες Πόλεις.

Υπήρχε φόβος γιατί σύμφωνα με το αμερικανικό εργατικό δίκαιο είναι παράνομο να καλείς απεργία ενώ υπάρχει ενεργή σύμβαση εργασίας. Αλλά όσοι ήδη είχαμε αρχίσει να μιλάμε για αυτό στα μέλη μας νιώθαμε μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση. Τα μέλη

των σωματείων ήδη δραστηριοποιούνταν στο κίνημα και αυτό μας έδωσε μεγάλη αυτοπεποίθηση να προχωρήσουμε στην απεργία.

Έτσι λοιπόν, στις 23 Ιανουαρίου, οι σύντροφοι/ισσές μας οργάνωσαν το μαχητικό αποκλεισμό των εγκαταστάσεων του ICE. Εργατικά συνδικάτα και θρησκευτικές οργανώσεις οργάνωσαν καθιστική διαμαρτυρία ώστε να αποκλειστεί το αεροδρόμιο. Σε θερμοκρασίες ακραίου ψύχους 100.000 άνθρωποι διαδήλωσαν στη Μινεάπολη. Υπολογίζουμε ότι 300.000 συμμετείχαν στην απεργία.

Το σωματείο μας περιλαμβάνει εργάτες τηλεπικοινωνιών, τεχνικούς, εργαζόμενους σε call centers όπως εγώ, εργαζόμενους στη βιομηχανία των βιντεοπαιχνιδιών, πωλητές κ.α. Το 80% των μελών μας δεν πήγε για δουλειά εκείνη την ημέρα.

Το αποτέλεσμα ήταν άμεσο. Οι CEO όλων των μεγάλων επιχειρήσεων της Μινεσότα έστειλαν επιστολή στον Τραμπ που του ζητούσε να υποχωρήσει. Πολύ σύντομα ο επικεφαλής της Επιχείρησης Metro Surge, ένας ναζιστής εν ονόματι Μποβίνο, αποσύρθηκε. Το ίδιο

και η Κρίστι Νόεμ, επικεφαλής του Υπουργείου Εσωτερικής Ασφάλειας. Η Επιχείρηση ουσιαστικά διεκόπη.

Την επόμενη μέρα το ICE δολοφόνησε έναν συνδικαλιστή νοσηλευτή και μέλος των Δικτύων Άμεσης Αντίδρασης, τον Άλεξ Πρέττι. Η κοινότητα βγήκε να αντιμετωπίσει τον ICE κατά χιλιάδες. Εκατοντάδες δακρυγόνα, κρότου λάμψης και πλαστικές σφαίρες έπεσαν εναντίον μας. Είναι σημαντικό να επισημάνουμε ότι η αστυνομία της Μινεάπολης, ελεγχόμενη από το Δημοκρατικό Κόμμα, προστάτεψε το ICE, επιτέθηκε στον κόσμο κι άνοιξε διάδρομο για να δραπετεύσουν οι άντρες του.

Ακόμα μαθαίνουμε και βγάζουμε συμπεράσματα από αυτή την εμπειρία. Ένα από αυτά συνοψίζεται στο σύνθημα «Δεν υπάρχουν σωτήρες», αλλά δεν πειράζει, γιατί εμείς οι ίδιοι είμαστε ό,τι έχουμε ανάγκη. Δεν χρειαζόμαστε κάποιον πολιτικό ή κόμμα εξουσίας. Χρειάζεται να χτίσουμε τη δική μας οργάνωση της εργατικής τάξης. Ήταν οι νοσοκόμες, όπως η σύζυγός μου, που μίλαγαν άνθρωπο τον άνθρωπο στο νοσοκομείο για το τι θα κάνουν άμα έρθει το ICE. Ήταν οι εκπαιδευτικοί στα σχολεία που οργάνωσαν την αλληλοβοήθεια για τις οικογένειες των μαθητών/ριών τους. Ήταν οι συνάδελφοι στο call center που δουλεύω, που ενημέρωναν τον κόσμο και βοηθούσαν στην οργάνωση. Ήταν η αυτοοργάνωση της κοινότητας και τα εργατικά σωματεία, ριζωμένα στους χώρους δουλειάς που έβγαλαν τον κόσμο στους δρόμους και οδήγησαν τον Τραμπ και το ICE στην ήττα.

Κίραν Κνούτσον,
πρόεδρος του Σωματείου
Εργαζομένων στις Τηλεπικοινωνίες
στη Μινεάπολη

8/7, Συγκέντρωση στο Χιούστον ενάντια στο ICE. Φωτό: Antranik Tavitian/Reuters

STOP ICE!

Το ICE, τα ρατσιστικά τάγματα εφόδου του Τραμπ, συνεχίζουν να δολοφονούν μετανάστες στους δρόμους των αμερικανικών πόλεων.

Στις 7 Ιουλίου δολοφονήθηκε ο 52χρονος μεξικανός **Λορέντζο Σαλγκάδο Αραούχο** στο Χιούστον του Τέξας. Ο Αραούχο ήταν εργολάβος οικοδομών και οδηγούσε το άσπρο βαν του μεταφέροντας το συνεργείο του σε ένα εργοτάξιο. Οι πράκτορες του ICE σταμάτησαν το βαν και πυροβόλησαν τον Αραούχο στην κοιλιά. Η κυβέρνηση άρχισε τα γνωστά παραμύθια. Ότι ο Αραούχο «χρησιμοποίησε το όχημά του ως όπλο» για να εμβολίσει έναν πράκτορα κι ότι μέσα στο όχημα βρέθηκαν ναρκωτικά. Αυτόπτες μάρτυρες διαψεύδουν τα περί εμβολισμού, ενώ όπως αποδείχτηκε η «κρυσταλλική ουσία» ήταν... ηλεκτρολύτες σε σκόνη. «Φτάνει πια, ακούμε συνέχεια τις ίδιες δικαιολογίες» κατήγγειλε ο **Ντομίνγκο Γκαρσία** από το Σύνδεσμο Ενωμένων Λατινοαμερικανών Πολιτών. «Δεν του άξιζε να πεθάνει. Δεν του άξιζε να καταλήξει σε έναν τίτλο ειδήσεων "Μεξικανός που σκοτώθηκε από πυροβολισμό του ICE"» δήλωσε ο γιός του Αραούχο, **Ρονάλντο**.

Στις 13 Ιουλίου, στο Μέιν, ο 25χρονος κολομβιανός εργάτης **Γιόχαν Σεμπαστιάν Γκερέρο**, πατέρας ενός τριχρονου κοριτσιού, δολοφονήθηκε με σφαίρα στο κεφάλι από πράκτορα του ICE. Το ICE έκανε επιδρομή σε κτίριο κι ο Γκερέρο, που δεν ήταν στόχος της επιχείρησής, έτυχε να φεύγει από εκεί με το αυτοκίνητό του. Η κατακραυγή για τη δολοφονία του Γκερέρο οδήγησε σε αναστολή των ελέγχων του ICE σε αυτοκίνητα, αλλά ο Τραμπ ακύρωσε την αναστολή μία ημέρα μετά την έκδοσή της.

Την επόμενη μέρα στη Φλόριντα έχασε τη ζωή του ο 28χρονος μεξικανός **Κορονίλα Ντουράν**, πατέρας δύο παιδιών 7 μηνών και 7 ετών, ο οποίος βρισκόταν στις ΗΠΑ με τουριστική βίζα για να επισκεφτεί συγγενείς του. Ενώ βρισκόταν σε ένα βενζινάδικο στη Φλόριντα με τρεις φίλους του, τους προσέγγισαν πράκτορες της ICE. Έντρομοι, οι άνδρες τράπηκαν σε φυγή με αποτέλεσμα ο Ντουράν να παρασυρθεί από νταλικά.

Κινητοποιήσεις ξέσπασαν τόσο την ίδια όσο και τις επόμενες ημέρες και στα τρία σημεία που έγιναν οι δολοφονίες. Στο Χιούστον η Παρασκευή ήταν η μέρα «οικονομικού μπλακ άουτ» και δεκάδες επιχειρήσεις έμειναν κλειστές. Το Σάββατο 25/7 είχε κηρυχθεί ημέρα πανεθνικών κινητοποιήσεων.

Δημοσιεύουμε δίπλα την εμπειρία του **Κίραν Κνούτσον**, προέδρου του Σωματείου Εργαζομένων στις Τηλεπικοινωνίες της Μινεάπολης, από τη μεγάλη μάχη ενάντια στο ICE τον περασμένο χειμώνα στη Μινεσότα. Το κείμενο είναι βασισμένο στην ομιλία του στο 27ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ Αθήνας.

Σ.Μ.

ΚΥΨΕΛΗ – ΓΑΛΑΤΣΙ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7,Θεατράκι Φωκίω-
νος Νέγρη, 8μμ
**Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη
τους. Αντίσταση στην Αττικό
Μετρό και την κυβέρνηση των
ιδιωτικοποιήσεων**
Ομιλητές: Χρήστος Ρόκας, Αλέ-
ξανδρος Κουτρουλάρης, (κάτοικοι
πολυκατοικιών με ζημιές από τον
μετροπόντικο), Δημήτρης Τσώ-
λης, (προγραμματιστής)
•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8, Βιβλιοπωλείο Με-
τεωρίτης, 7.30μμ
**Ο Τρότσκι και η Διαρκής Επανά-
σταση**
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΠΑΤΗΣΙΑ

Σινέ Ατενέ, 7.30μμ
•ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7
25 χρόνια από τη Γένοβα 2001
Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7, Καφέ «Φράου»
Φειδίου 6, 7.30μμ
**Τι φέρνει η τεχνητή νοημοσύνη.
Από τον Καρτέσιο στον Λάμπιντς**
Ομιλητής: Ντίνος Μπουντζίκας
•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8,
καφενείο «η Μουριά»
**Ο Τρότσκι και η Διαρκής
Επανάσταση**
Ομιλήτρια: Ειρήνη Ζιάκα

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

Πλατεία Μερκούρη 7.30μμ
•ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7
**Ο Τρότσκι και η Διαρκής Επανά-
σταση**
Ομιλήτρια: Λένα Βερδέ
•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8
Η πάλη ενάντια στην Ισλαμοφοβία
Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης
•ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8
**Η μάχη των Συλλογικών Συμβά-
σεων**
Ομιλητής: Αντώνης Σκαρπέλης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

Καφέ Ζάτοπεκ, 7μμ
•ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7
**Γκράμσι, η επαναστατική κριτική
στον σεχταρισμό**
Ομιλητής: Κώστας Καραγιάννης
•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8
**Η πάλη ενάντια
στην Ισλαμοφοβία**
Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου
•ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8
Μαρξ, Χέγκελ και Διαλεκτική
Ομιλητής: Άρης Πουλόπουλος

ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

Καφέ Πλάτωνας,
Ακαδημία Πλάτωνα 7μμ
•ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7

Μαρξιστικά Φόρουμ

Η μάχη των συλλογικών Συμβά-
σεων
Ομιλητής: Αλέξανδρος Μαρτζού-
κος

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Καφέ Τρίκυκλο 7μμ
•ΠΕΜΠΤΗ 30/7
**Εργατική απάντηση στην κρίση
στέγης**
Ομιλητής: Κοσμάς Ραυτόπουλος
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ
Καφέ Μύρτιλο (πάρκο ΚΑΠΑΨ),
7μμ
•ΠΕΜΠΤΗ 30/7
**Τι φέρνει η τεχνητή νοημοσύνη.
Από τον Καρτέσιο στον Λάμπιντς**
Ομιλήτρια: Ειρήνη Ζιάκα

ΘΗΣΕΙΟ

Συνεργατικό καφενείο Περιβο-
λάκι, 8μμ
•ΠΕΜΠΤΗ 30/7
**Εργατική απάντηση στη κρίση
στέγης**
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ – ΕΛΛΗΝΙΚΟ

Fahrenheit 451 βιβλιοκαφέ, 7μμ
•ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7
Μαρξ, Χέγκελ και Διαλεκτική
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου
•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8
**Ο Τρότσκι και η Διαρκής Επανά-
σταση**
Ομιλητής: Στέφανος Κοροβέσης
ΒΥΡΩΝΑΣ – ΠΑΓΚΡΑΤΙ
Φίφτυ γαστροκαφέ, Βύρωνας,
7.30μμ
•ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7,
Η πάλη ενάντια στην Ισλαμοφοβία
Ομιλήτρια: Νεφέλη Καριώτη
•ΠΕΜΠΤΗ 6/8,
**Ο Τρότσκι και η Διαρκής Επανά-
σταση**
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

Πλατεία Καρύλου, 8μμ
•ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7
Μαρξ, Χέγκελ και Διαλεκτική
Ομιλητής: Δημήτρης Αντωνίου
ΖΩΓΡΑΦΟΥ
Sweet Home, 7.30μμ
•ΠΕΜΠΤΗ 30/7
Γένοβα 2001
Ομιλητής: Πάνος Γαραντζιώτης

ΙΛΙΟΝ –ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7, Περιστερί, Πλα-
τεία Δημαρχείου , πέταλο, 7.30μμ
Η πάλη ενάντια στην Ισλαμοφοβία
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπου-

λος

•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8, Πλατεία Ιλίου
καφέ Family 7.30μμ
**Τι φέρνει η τεχνητή νοημοσύνη.
Από τον Καρτέσιο στον Λάμπιντς**
Ομιλητής: Βασίλης Καταραχιάς

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ – ΑΙΓΑΛΕΩ

Πλατεία Δημαρχείου, πέταλο,
7.30μμ
•ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7
Η πάλη ενάντια στην Ισλαμοφοβία
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπου-
λος
•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8
**Τι φέρνει η τεχνητή νοημοσύνη.
Από τον Καρτέσιο στον Λάμπιντς**
Ομιλητής: Παντελής Γαβριηλίδης
•ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8,
Μαρξ, Χέγκελ και Διαλεκτική
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΜΑΡΟΥΣΙ

Καφέ Σπίρτο, Πλατεία Ηρώων,
7.30 μμ
•ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7
**Ρόζα Λούξεμπουργκ, Μαζική
Απεργία, Κόμμα και Συνδικάτα**
Ομιλήτρια: Χαρίτα Μήνη
•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8
**Λεύτερη Παλαιστίνη από το πο-
τάμι μέχρι την θάλασσα**
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης
•ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8
Ο μαρξισμός του Τρότσκι
Ομιλητής: Νάσος Θεοδωρίδης
•ΤΕΤΑΡΤΗ 26/8
Μαρξισμός: Θεωρία και πράξη
Ομιλήτρια: Φωτεινή Ζγουρνού

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Καφέ Host, Κεντρική πλατεία, 8μμ
•ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7
Τι φέρνει η Τεχνητή Νοημοσύνη
Ομιλητής: Πάνος Πόλκας
Ν. ΙΩΝΙΑ-ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
Νισύρου και Πάτμου,7μμ
•ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7

**Ιουλιανά 1965. 70 ημέρες που
συγκλόνησαν τον κόσμο**
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου
•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8
**Ελεύθερη Παλαιστίνη από το πο-
τάμι μέχρι τη θάλασσα**
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8
**Πυρκαγιές, πλημμύρες, κλιματική
κρίση – Ν’ αλλάξουμε το σύστημα**
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου
•ΤΕΤΑΡΤΗ 26/8
**Η μάχη των Συλλογικών Συμβά-
σεων**

Ομιλήτρια: Εριέττα Μέγγου

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ-ΧΑΛΑΝΔΡΙ
Δημαρχείο Αγ. Παρασκευής, 7.30
μμ
•ΠΕΜΠΤΗ 30/7

**Ο Τρότσκι και η Διαρκής Επανά-
σταση**
Ομιλήτρια: Τζωρτζίνα Πράττη
•ΠΕΜΠΤΗ 6/8
Τι είναι η διαλεκτική;
Ομιλητής: Φίλιππος Κοντοδήμας
•ΠΕΜΠΤΗ 20/8
**Εργατική απάντηση στην κρίση
στέγης**
Ομιλήτρια: Ρία Φρύσσα
•ΠΕΜΠΤΗ 27/8

**Η μάχη των Συλλογικών Συμβά-
σεων**
Ομιλητής: Νίκος Τουρνάς

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7, Καφέ Τζιμάνη,
Ζωσιμάδων 42, 7μμ
**Πόλεμοι και ρατσισμός, αντί-
σταση μέχρι τη νίκη**
Ομιλήτρια: Σοφία Φορτούνα
•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8, καφέ «Διαχρο-
νι-
κόν», Αριστοτέλους 11-13, 7μμ
Τι φέρνει η Τεχνητή Νοημοσύνη
Ομιλητής: Γιάννης Γρηγορακάκης

**ΝΙΚΑΙΑ-ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ – ΚΕΡΑ-
ΤΣΙΝΙ**

•ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7, καφέ Μαραμ-
πού, Παναγή Τσαλδάρη 76, 7μμ
**Γένοβα 2001, η έκρηξη του αντι-
καπιταλιστικού κινήματος**
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου
•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8, Δημαρχείο Νί-
καιας, 7μμ
Το κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλητής: Σπύρος Παπακώστας
•ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8, Δημαρχείο Νί-
καιας, 7μμ
**Ο Τρότσκι και η Διαρκής Επανά-
σταση**
Ομιλητής: Λεωνίδας Βετίμης

Θεσσαλονίκη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

Καφέ Πέτρος, 8.30μμ
•ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7
**Εργατική απάντηση στην κρίση
στέγης**
Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου
•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8
**Η μάχη των Συλλογικών Συμβά-
σεων**
Ομιλήτρια: Χριστίνα Σαββανάκη
ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ – ΚΑΜΑΡΑ
Καφέ Poeta, 8μμ
•ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7,

**Ο Τρότσκι και η Διαρκής Επανά-
σταση**
Ομιλητής: Πέτρος Πομώνης
•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8
**Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανά-
σταση**

Ομιλητής: Τάσος Τσιούνης

ΧΑΡΙΛΑΟΥ – ΤΟΥΜΠΑ

Καφέ caf Drop-in, 7.30μμ
•ΠΕΜΠΤΗ 30/7
**Γένοβα 2001, η γέννηση του αν-
τικαπιταλιστικού κινήματος**
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας
•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8
**Ο Τρότσκι και η Διαρκής Επανά-
σταση**
Ομιλητής: Νίκος Κοκκίνης

ΠΑΤΡΑ

καφέ Aberto (Ρ. Φεραίου 48), 7μμ
•ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7
**Εργατική απάντηση στη κρίση
στέγης**
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας

ΑΡΤΑ

Συνεργατικό καφενείο «Χάρτα»,
7.30μμ
•ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7
**Πόλεμοι και ρατσισμός, αντίσταση
μέχρι τη νίκη**
Ομιλητής: Ορέστης Παπαθανάσης
ΡΕΘΥΜΝΟ
Δημοτικός κήπος, 7.30μμ
•ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7
**Ελεύθερη Παλαιστίνη από το πο-
τάμι μέχρι την θάλασσα**
Ομιλήτρια: Βάσω Λίππα

ΧΑΝΙΑ

Καφέ Μίνωος, 7μμ
•ΠΕΜΠΤΗ 30/7
**Ο Τρότσκι και η Διαρκής Επανά-
σταση**
Ομιλητής: Χρήστος Κιούπτης
ΞΑΝΘΗ
7.30μμ καφέ ROSE, πάρκο Αύρας
•ΠΕΜΠΤΗ 30/7,
**Ο Τρότσκι και η Διαρκής Επανά-
σταση**
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

ΒΟΛΟΣ

Θόλος, 7.30μμ
•ΠΕΜΠΤΗ 30/7
**Ο Τρότσκι και η Διαρκής Επανά-
σταση**
Ομιλητής: Σταύρος Ευσταθίου
•ΠΕΜΠΤΗ 6/8
**Πόλεμοι και ρατσισμός, αντίσταση
μέχρι τη νίκη**
Ομιλητής: Γιώργος Ζιάκας

**Εξορμήσεις
με την
εργατική
αλληλεγγύη**

ΠΕΜΠΤΗ 30/7

Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 7μμ

ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 6μμ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 7μμ

ΠΑΤΡΑ

Πλ.Όλγας 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31/7

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαριωτάκη και Θη-
σέως 7μμ

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Μετρό 7μμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος, “Κελάρι” 7μμ

ΠΑΤΗΣΙΑ Σκλαβενίτης, κοντά πάρκο
Φιξ 7μμ

ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ

ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ, Αγ.Ιωάννου
7μμ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ Πλατεία Γαρδένιας 8μμ

ΒΟΛΟΣ

Λιμάνι 8μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ Παπαναστασίου με Μαρτίου
7μμ

ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου με Γούναρη 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 1/8

Ν.ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου (απέναντι Πνευ-
ματικό Κέντρο) 11πμ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ Hondos Center 11πμ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ

ΚΟΛΩΝΟΣ Γαλαξίας Λένορμαν 12μες

ΙΛΙΟΝ Πλ. Γεννηματά 12μες

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου
12μες

ΚΥΨΕΛΗ Πλ. Κυψέλης Γερμανός
12μες

ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βεΐκου 12μες

ΕΛΛΗΝΙΚΟ Λαϊκή Αργυρούπολης
12μες

Ν.ΣΜΥΡΝΗ Πλ. Ν.Σμύρνης 8μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ευροκρήνης 11πμ

ΧΑΝΙΑ

Πλ.Αγοράς 11πμ

ΡΕΘΥΜΝΟ

Μεγάλη πόρτα-Πηγάδι 11πμ

ΑΡΤΑ

Αγ. Δημήτριος 8μμ

**εργατική
αλληλεγγυή**

**Βδομαδιάτικη Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ**

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,

Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα

τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή, Σωτήρης
Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης,

Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,

παρ. Ορφάνης 13, 194 00 Κορωπί

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια

e-mail: ergatik@gmail.com, **τηλ.:** 210 5241001,

Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
Παλεύουμε για

**Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη
δράση της εργατικής τάξης**

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμέ-
νη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπο-
ρεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πά-
ρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου

του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν
την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις
ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες
πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε
παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε
τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν
πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μό-
νο εάν είναι παγκόσμια.
Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου
ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επα-
νάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κά-
τω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό
άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν
και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπι-

ταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργή-
θηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την
Κίνα.

**Ενάντια στον ρατσισμό,
τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση**

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια
που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τά-
ξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο,
κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει
πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύ-
νορα της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές δια-
κρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.
Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώ-
πων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο κα-
θώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώ-
νουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα
αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.
Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτι-
κή και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το

τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυ-
λόφιλους, γυναίκες και άντρες.
Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που κατα-
στρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του
κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι
οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα
ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγ-
κρουστεί μ’ αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη
χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σο-
σιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να
φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την
εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι ανα-
γκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει
τον κόσμο μέσα σ’ αυτό και να βοηθήσει να ανα-
πτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατη-
γικές που θα μπορέσουν ν’ ανατρέψουν συνολικά
τον καπιταλισμό.

ΚΚΕ Ο «κόσμος τραβάει», το κόμμα βάζει όρια

Την τελευταία περίοδο, γίνεται φανερό για όποιον στοιχειωδώς παρακολουθεί το εργατικό κίνημα και την δράση του, ότι οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ κάνουν βήματα μετατόπισης της πολιτικής τους και της στάσης τους, προς μια κατεύθυνση που μοιάζει να ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα που υπάρχει στους χώρους δουλειάς και στα συνδικάτα.

Οι δυνάμεις του ΚΚΕ-ΠΑΜΕ ξεκινάνε από την αφετηρία, που είναι ριζωμένη εδώ και δεκαετίες, για αρνητικούς συσχετισμούς στο εργατικό κίνημα πράγμα που επιβεβαιώθηκε και στο πρόσφατο συνέδριο του ΚΚΕ την άνοιξη ότι, «παραμένει αρνητικός ο συσχετισμός της ταξικής πάλης παγκόσμια, παρά τα προβλήματα του καπιταλισμού, την όξυνση των αντιθέσεων του». Και αυτή η αντίληψη προφανώς μεταφέρεται και στην εκτίμηση για την κατάσταση του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα, όπου πάντα σύμφωνα με τις θέσεις του συνεδρίου, αγώνες γίνονται αλλά δυστυχώς η «ευρύτερη δυσарέσκεια... παραμένει ρηχή και σε σημαντικό βαθμό περιορισμένη πολιτικά».

Είναι προφανής η αντίφαση ανάμεσα σε αυτήν την θεωρία και το ρεπορτάζ του 902 για την απεργία στις 28/2/2025 που έγραφε: «Έγινε μια συγκλονιστική αναμέτρηση με την πολιτική που βάζει τα κέρδη πάνω από την ανθρώπινη ζωή!... Διαδήλωσαν βάζοντας στο στόχαστρο τον πραγματικό αντίπαλο: Τους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους και τις κυβερνήσεις τους, την ΕΕ και τα κόμματά τους που η πολιτική τους προκαλεί διαρκώς νέα εγκλήματα».

Αντίστοιχα οι δεκάδες εκλογικές αναμετρήσεις σε συνδικάτα στα οποία αυξάνεται η συμμετοχή των εργαζόμενων και οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ κερδίζουν πρωτίες, όπως σε ΑΔΕΔΥ, ΕΚΑ, ΔΟΕ, ΟΛΜΕ, κλπ, συνήθως συνοδεύονται με εκτιμήσεις σωστές, ότι αυτές οι αλλαγές εκφράζουν την ριζοσπαστικοποίηση και την στροφή ολόκληρων κομματιών προς την οργανωμένη πάλη και την εμπιστοσύνη στην ενίσχυση των «ταξικών δυνάμεων».

Πάνω: Ο Δ.Κουτσούμπας στο Προεδρικό Μέγαρο. Φωτό: Eurokinissi
Κάτω: Εκπαιδευτικοί ψηφίζουν για απεργία στο συνέδριο της ΔΟΕ. Φωτό: Λένα Βερδέ

Αντίστοιχη μετατόπιση βλέπουμε και στην κεντρική γραμμή του ΚΚΕ και των δυνάμεων του ΠΑΜΕ το προηγούμενο διάστημα, «τι κρατικό τι ιδιωτικό». Η λογική δηλαδή ότι τους εργαζόμενους δεν πρέπει να τους ενδιαφέρει αν μια επιχείρηση είναι ιδιωτική, ή δημόσια, γιατί άπαξ και λειτουργεί μέσα στον καπιταλισμό θα έχει υποχρεωτικά τα κριτήρια κέρδους – οφέλους και άρα δεν θα κάνει καμία διαφορά για την εργατική τάξη. Και μάλιστα όποιος/α μιλάει για επανακρατικοποίηση είναι οπορτουνιστής, και αποπροσανατολίζει το κίνημα.

Το τελευταίο διάστημα και αυτή η πολιτική αρχίζει να αλλάζει. Την αρχή την έκανε ο Κουτσούμπας όπου σε εκδήλωση στην φαρμακοβιομηχανία Pharmathen στην Κομοτηνή δήλωσε: «Το φάρμακο δεν μπορεί να είναι στα χέρια κάποιου ιδιώτη είτε Έλληνα είτε Ελβετού είτε Αμερικάνου είτε Κινέζου είτε οποιουδήποτε. Το φάρμακο είναι κοινωνικό αγαθό, έπρεπε να ανήκει στο κράτος, να είναι δηλαδή δημόσιο αγαθό...». Αντί-

στοιχα στις πρόσφατες εκλογές στο ΣΕΛΜΑ, το σωματείο του ΜΕΤΡΟ, η προεκλογική ανακοίνωση της ΔΑΣ έκλεινε με την φράση: «Σε αυτήν την κατεύθυνση απαιτείται να δυναμώσει ο αγώνας των εργαζόμενων στις αστικές συγκοινωνίες και των επιβατών μέσα από τους μαζικούς φορείς του κινήματος, για σύγχρονες, ασφαλείς, συχνές, αποκλειστικά δημόσιες αστικές συγκοινωνίες».

Και στην πρακτική μέσα στο εργατικό κίνημα, αρχίζουν πλέον και «αραιώνουν» οι προσπάθειες για ξεχωριστές απεργιακές συγκεντρώσεις. Η συγκλονιστική απεργία των Δήμων στις 24 Απρίλη με την ενιαία απεργιακή συγκέντρωση, η κοινή απεργιακή συγκέντρωση στην απεργία της ΑΔΕΔΥ στις 13 Μάη, μόλις δύο βδομάδες μετά την ξεχωριστή συγκέντρωση για την Πρωτομαγιά, η κοινή απεργιακή συγκέντρωση της ΑΔΕΔΥ στις 14 Ιούλη. Προφανώς υπάρχουν μπρος πίσω μπρος σε αυτό, αλλά είναι φανερή μια μετατόπιση σε μια πιο ενωτική κατεύθυνση, από την στάση που είχαν οι δυνάμεις

του ΚΚΕ – ΠΑΜΕ όλα τα προηγούμενα χρόνια, με την αυστηρή λογική των ξεχωριστών συγκεντρώσεων.

Στην πραγματικότητα οι δυνάμεις του ΚΚΕ – ΠΑΜΕ, επηρεάζονται από την ριζοσπαστικοποίηση και τα προχωρήματα, αγωνιστικά και πολιτικά, του κόσμου μέσα στους χώρους δουλειάς. Γιατί είναι πραγματική η εικόνα ότι υπάρχει τεράστιο κομμάτι κόσμου που δίνει τις μάχες ενάντια στην κυβέρνηση και την πολιτική της, ενάντια στους εργοδότες και τα εγκλήματά τους, και ταυτόχρονα αμφισβητεί συνολικά την πολιτική που βάζει τους ανθρώπους πάνω από τα κέρδη. Ενός κόσμου που καταλαβαίνει και απαιτεί την αναγκαιότητα για ενότητα και την κοινή δράση, για να μπορούν να είναι αποτελεσματικοί οι αγώνες του. Που είναι με συντριπτικούς όρους αλληλέγγυος στην Παλαιστίνη και απαιτεί δικαιοσύνη όχι μόνο για τα Τέμπη, αλλά και την Πύλο και όλα τα ρατσιστικά εγκλήματα.

Αυτές οι μετακινήσεις είναι καλοδεχούμενες, ακριβώς γιατί διευκολύνουν όλον τον αριστερό κόσμο να συγκρουστεί ακόμη πιο αποτελεσματικά με την πολιτική της κυβέρνησης και των αφεντικών. Και αυτή η κατεύθυνση χρειάζεται να ενισχυθεί με πρωτοβουλίες από την αντικαπιταλιστική Αριστερά, που να απλώνουν το χέρι και να σπρώχνουν την κοινή δράση με όλο αυτό το αριστερό δυναμικό στα συνδικάτα και στους χώρους δουλειάς. Ένα τέτοιο παράδειγμα ήταν η απεργία για τον προϋπολογισμό στις 16 Δεκέμβρη του 2025, που από κοινού παλεύτηκε και κερδήθηκε στο συνέδριο της ΑΔΕΔΥ η πρόταση για την απεργία.

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν αναγνωρίζουμε τα όρια της πολιτικής του ΚΚΕ και ΠΑΜΕ. Βλέπουμε ότι η πρωτιά σε μια σειρά από συνδικάτα δεν έχει σημάνει και ένα σάλπισμα για κλιμάκωση των απεργιακών μαχών της εργατικής τάξης. Η πρωτιά στην ΔΟΕ εδώ και δύο χρόνια δεν σήμανε την κλιμάκωση των αγώνων των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας ενάντια στις επιθέσεις της κυβέρνησης. Η πρωτιά στην ΟΕΝΓΕ όχι μόνο δεν σήμαινε κλιμάκωση των απερ-

γιών και πρωτοβουλίες για να παλέψουν μαζί γιατροί, νοσηλευτές και διοικητικοί, αλλά έγιναν και βήματα στην αντίθετη κατεύθυνση. Οι τεράστιες απεργίες για τα Τέμπη δεν σήμαιναν γενίκευση και άπλωμα των απεργιών αλλά το σταμάτημα των κινητοποιήσεων «για να μην εκφυλιστεί ο αγώνας».

Το ίδιο και στους αγρότες. Τα αγροτικά μπλόκα ποτέ δεν κατέβηκαν στην Αθήνα παρά μόνο όταν βρίσκονταν σε υποχώρηση. Και ποτέ η αλληλεγγύη που εκφράστηκε από συνδικάτα, με πρωτοβουλία των δυνάμεων του ΚΚΕ, δεν μετατράπηκε σε απεργιακή σύγκρουση με την κυβέρνηση και τις επιθέσεις της. Έτσι προβάλλει, στην πράξη, η εργατική τάξη ως η δύναμη που μπορεί να απελευθερώσει όλα τα στρώματα της κοινωνίας που πλήττονται από τον καταστροφικό καπιταλισμό.

Οι αγώνες δεν εκφυλίζονται όταν συνεχίζονται και κλιμακώνονται. Οι αγώνες χάνονται όταν το κριτήριο για την ανάπτυξη τους είναι ο ψεύτικος ρεαλισμός που θεωρεί ότι «ο κόσμος δεν τραβάει» επειδή το ΚΚΕ δεν παίρνει μεγάλα ποσοστά στις εκλογές ή στα γκάλοπ. Το ΚΚΕ παραμένει εγκλωβισμένο στη λογική του κοινοβουλευτικού δρόμου, μια που πάντα το κριτήριο για το αν έχουν ωριμάσει οι συνθήκες για απεργιακή κλιμάκωση, είναι το εκλογικό δυνάμωμα του ΚΚΕ. Η εργατική τάξη αντιμετωπίζεται τελικά σαν ψηφοφόροι που πρέπει να βγάλουν τα σωστά συμπεράσματα μετά από κάθε αγώνα για να στηρίξουν εκλογικά το ΚΚΕ και όχι σαν το υποκείμενο της αλλαγής όλης της κοινωνίας.

Γι' αυτό χρειάζεται να δυναμώσουμε την επαναστατική Αριστερά που πιστεύει στις δυνατότητες της τάξης μας σήμερα, και τα «δίνει όλα» για να πέσει τώρα η κυβέρνηση της ΝΔ από το «πεζοδρόμιο», για να διαμορφώσει τη δύναμη αυτής της τάξης να επιβάλλει την δική της προοπτική του εργατικού ελέγχου, κόντρα ένα σύστημα που σαπίζει και κάθε επίδοξο διαχειριστή του μέχρι την ανατροπή τους.

Τάσος Αναστασιάδης

Τρία χρόνια μετά τα Τέμπη, η Hellenic Train αντί να βελτιώσει το σιδηροδρομικό δίκτυο, προχωρά σε διώξεις εργαζομένων και συνδικαλιστών. Συνεχίζοντας να λειτουργεί με τη λογική «πρώτα τα κέρδη, μετά η ασφάλεια των εργαζομένων και των επιβατών».

Πρόσφατα ασκήθηκε πειθαρχική δίωξη σε δύο μηχανοδηγούς για την πυρκαγιά που εκδηλώθηκε σε εμπορική αμαξοστοιχία στις 12 Ιουλίου. «Αρχικά η εταιρεία έσπευσε να αποδώσει το περιστατικό σε "φωτιά από ξερά χόρτα". Την επόμενη ημέρα αναγκάστηκε να παραδεχθεί ότι υπήρξε πρόβλημα στο τροχαίο υλικό, ηλικίας περίπου πενήντα ετών», σημειώνει σε ανακοίνωσή του το Δίκτυο Σιδηροδρομικών, καταγγέλλον-

HELLENIC TRAIN Όχι στις διώξεις

τας ότι η Διοίκηση έθεσε σε αργία τους δύο μηχανοδηγούς χωρίς κανένα στοιχείο και με ψευδή δικαιολογία. Επιπλέον, καταγγέλλει ότι το φορτίο της εμπορικής αμαξοστοιχίας απομακρύνθηκε από την Hellenic Train μέσα σε μόλις 24 ώρες χωρίς –κατά τα όσα έχουν γίνει γνωστά– να έχει ολοκληρωθεί πραγματογνωμοσύνη σε αυτό από τις αρμόδιες αρχές.

Την ίδια περίοδο, η διοίκηση της Hellenic Train, επέβαλε πειθαρχική ποινή στον Δημήτρη Κουτσιαύτη, πρώην πρόεδρο

του Σωματείου Μηχανοδηγών και μέλος του ΔΣ της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Σιδηροδρομικών. Η εταιρεία παρακολούθησε δικές του αναρτήσεις και συγγενικών του προσώπων στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και τον κατηγορήσε ότι την ημέρα της αναρρωτικής του άδειας δεν βρισκόταν στο σπίτι του. «Προσπαθούν ξεκάθαρα να επιβάλουν ένα καθεστώς φόβου και τρομοκρατίας μέσα στους χώρους εργασίας με προφανή στόχο να φιμώσουν όποιον αναδεικνύει την πραγματικότητα», σημειώνει σε ανάρτησή του ο Δημήτρης Κουτσιαύτης. «Δεν λυγίζουμε, δεν εκβιαζόμαστε! Απαντάμε στην εργοδοτική αυθαιρεσία με μαζική, συλλογική δράση και αλληλεγγύη».

Επανάσταση και αντεπανάσταση στην Ελλάδα

**Συνέντευξη
με τον συγγραφέα
του βιβλίου,
Λέανδρο Μπόλαρη**

**Έχει σημασία η συζήτηση για τον
Εμφύλιο σήμερα;**

Όχι μόνο ο Εμφύλιος αλλά ολόκληρη η δεκαετία του 1940 είναι το πεδίο μιας συστηματικής και πολύπλευρης ιδεολογικής και πολιτικής επίθεσης της άρχουσας τάξης και της Δεξιάς. Ένα μοτίβο της συμπυκνώνεται στη γνωστή φράση του Μητσοτάκη ότι η «Ελλάδα βρέθηκε στη σωστή πλευρά της ιστορίας». Όπως με τον Τραμπ και τον Νετανιάχου για παράδειγμα σήμερα.

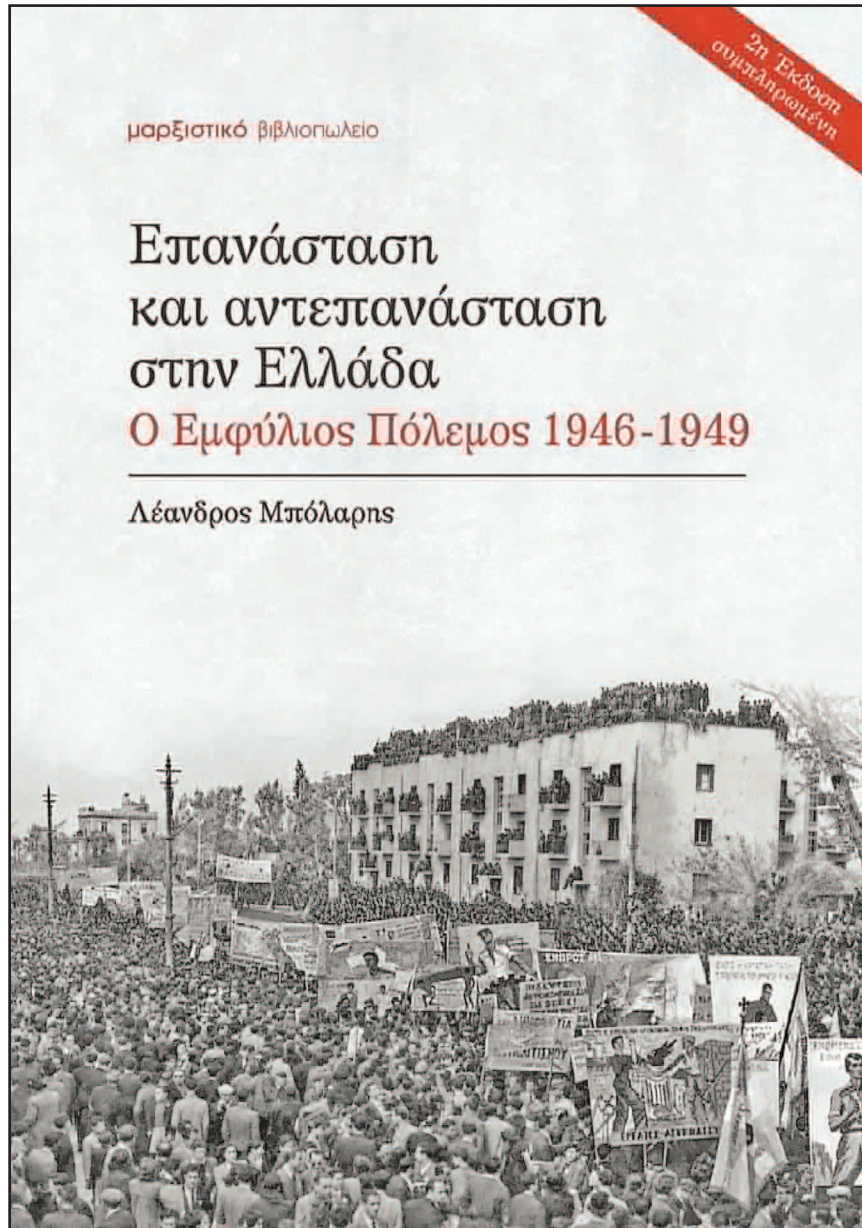
Οι επιθέσεις αυτές έχουν μακρά ιστορία. Για δεκαετίες μετά την οριστική ήττα του Δημοκρατικού Στρατού στο Βίτσι, τον Αύγουστο του 1949, η επίσημη ιστορία ήταν η προπαγάνδα περί των «τριών γύρων». Υποστήριζε ότι όλα όσα έγιναν εκείνη τη δεκαετία ήταν οι διαδοχικές απόπειρες των κομμουνιστών να καταλάβουν βίαια την εξουσία και να εγκαθιδρύσουν ένα ολοκληρωτικό καθεστώς στα πρότυπα του ανατολικού μπλοκ. Με άλλα λόγια η άρχουσα τάξη που κρατήθηκε στην εξουσία με τη βοήθεια του αγγλικού και αμερικανικού ιμπεριαλισμού και στην πορεία «ανακύκλωσε» όλον τον εσμό των δωσιλόγων συνεργατών των ναζί, ξανάγραφε την ιστορία καταπώς τη συνέφερε. Σήμερα αυτό το σχήμα επιστρατεύεται ξανά, ντυμένο με ένα μανδύα «αντικειμενικότητας». Χαρακτηριστικό παράδειγμα το βιβλίο «Εμφύλια πάθη 23+2 νέες ερωτήσεις και απαντήσεις για τον εμφύλιο» των Καλύβα-Μαραντζίδη.

Στο στόχαστρο των «αναθεωρητικών» αφηγήσεων δεν είναι ο Εμφύλιος καθαυτός, αλλά η πεποίθηση ότι ο κόσμος μπορεί να αλλάξει συθέμελα, ότι μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση είναι πραγματικός στόχος και όχι ουτοπικός πόθος. Αυτόν ακριβώς τον στόχο τον υιοθετούσαν εκατομμύρια «απλοί» άνθρωποι στην Ελλάδα της Κατοχής και της Αντίστασης. Αυτό το βιβλίο επιχειρεί να επαναφέρει την εμπειρία τους στο κέντρο. Δεν πρόκειται για ουδέτερο βιβλίο, ούτε θα μπορούσε να είναι. Είναι γραμμένο από τη μεριά εκείνων που έχασαν, της εργατικής τάξης, των φτωχών, των εκμεταλλευόμενων και με την πεποίθηση ότι η ήττα τους δεν ήταν αναπόφευκτη.

Ποιές είναι οι βασικές θέσεις του βιβλίου;

Η κεντρική θέση του βιβλίου είναι ότι ο ελληνικός Εμφύλιος δεν ήταν

Ο Εμφύλιος Πόλεμος 1946-1949

μια μοναδική ελληνική ιδιαιτερότητα, προϊόν κάποιας εγγενούς ροπής του τόπου στον διχασμό. Ήταν η τελευταία πράξη ενός πανευρωπαϊκού κύκλου επανάστασης και αντεπανάστασης που άνοιξε με τα κινήματα της Αντίστασης και τη συντριβή του φασισμού και έκλεισε με την εδραίωση του Ψυχρού Πολέμου, χονδρικά ανάμεσα στο 1943 και το 1948. Η κρίση του καπιταλισμού στη δεκαετία του '30 είχε γεννήσει τον πόλεμο· ο πόλεμος με τη σειρά του γέννησε τις συνθήκες για την επανάσταση. Από το Μιλάνο μέχρι τις Βρυξέλλες και από τη Μασσαλία μέχρι την Αθήνα, η ίδια δυναμική ριζοσπαστικοποίησης συγκλόνησε την ήπειρο. Η Ελλάδα δεν ήταν η εξαίρεση, ήταν η οξύτερη εκδοχή ενός κανόνα.

Μια απόρριψη αυτής της θέσης είναι η απόρριψη των «αρνητικών συσχετισμών» ως ερμηνείας για την ήττα της Αριστεράς. Η άποψη δηλαδή ότι το κίνημα δεν είχε κανένα περιθώριο, γιατί η μοίρα του είχε κριθεί

στα παζάρια των Μεγάλων Συμμάχων στη Μόσχα το 1944 και τη Γιάλα το 1945, κι ότι βρέθηκε «μόνο» του. Το βιβλίο αντιτείνει ότι ο πραγματικός σύμμαχος του ελληνικού κινήματος δεν βρισκόταν ποτέ στις πρωτεύουσες της Ανατολικής Ευρώπης. Βρισκόταν στα εργοστάσια του Τορίνο, στα ανθρακωρυχεία της Λιέγης, στους δρόμους του Παρισιού και, κάτι που συνήθως προσπερνιέται, στα μεγάλα αντιαποικιακά και απελευθερωτικά κινήματα που αναδύονταν σε Αφρική, Μέση Ανατολή και Ασία. Η εργατική τάξη της Ευρώπης, που έζησε τη δική της προεπαναστατική στιγμή, ήταν η δύναμη που μπορούσε να γείρει την πλάστιγγα. Η σταλινική ΕΣΣΔ δεν ήταν αυτή η δύναμη· ήταν, αντίθετα, ένας από τους παράγοντες που ανέκοψαν τη δυναμική της, ήταν κομμάτι της αντεπαναστατικής προσπάθειας που εκτυλίχτηκε εκείνα τα χρόνια όχι το αντίπαλο δέος της.

Η δεύτερη αφήγηση με την οποία

συγκρούεται το βιβλίο είναι του λεγόμενου «αναθεωρητικού» ρεύματος που αναφέραμε πριν: ότι το ΚΚΕ, πίσω από τις διακηρύξεις του για συμφιλίωση, σχεδίαζε εξαρχής μια βίαιη κατάληψη της εξουσίας. Το βιβλίο δείχνει ότι συνέβη το αντίθετο. Το ΚΚΕ δεν είχε μια «διπλή στρατηγική». Είχε μία, και αυτή δεν ήταν επαναστατική αλλά ρεφορμιστική, ένας «ένοπλος ρεφορμισμός», για να χρησιμοποιήσουμε τον τίτλο ενός κεφαλαίου. Η ηγεσία του κόμματος δεν αντιμετώπιζε το μαζικό κίνημα ως τη δύναμη που θα άλλαζε την κοινωνία, αλλά ως πολιορκητικό κριό για να αποσπάσει έναν έντιμο συμβιβασμό με τους αστούς.

Άλλοτε το καλούσε σε «αυτοσυγκράτηση» και άλλοτε σε μαχητικές, συμβολικές ως επί το πλείστον, επιδείξεις δύναμης. Και σε κάθε στροφή η πρωτοβουλία έμενε στα χέρια της άρχουσας τάξης. Αυτή είναι η ιστορία της «διολίσθησης στον εμφύλιο» από το 1945 μέχρι και το 1947. Αυτή η πολιτική, και όχι κάποια αναπόδραστη γεωπολιτική πραγματικότητα, εξηγεί την ήττα. Όταν η ηγεσία ενός μαζικού κινήματος αρνείται να αξιοποιήσει μια επαναστατική κατάσταση, το εκκρεμές συχνά γυρίζει προς την αντίθετη κατεύθυνση: την αιματηρή αντεπανάσταση.

Πώς είναι δομημένο το βιβλίο;

Το πρώτο κεφάλαιο τοποθετεί τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο στο έδαφος που τον γέννησε: την κρίση του καπιταλισμού του '30, την κούρσα των εξοπλισμών, τον ανταγωνισμό των ιμπεριαλισμών. Το δεύτερο καταπιάνεται με το πως εντάσσεται η Ελλάδα στο παζλ των παζαριών και των ανταγωνισμών των «Μεγάλων Συμμάχων». Για παράδειγμα τον Οκτώβριο του 1944 ο Τσόρτσιλ κι ο Στάλιν μοίρασαν την επιρροή τους στα Βαλκάνια με ποσοστά γραμμένα σε ένα χαρτί κι από εκεί βγήκε η ιδέα ότι όλα ήταν «κανονισμένα». Όμως τα ποσοστά έδειχναν τι ήθελαν οι ισχυροί, όχι τι μπορούσαν να επιβάλουν.

Για παράδειγμα, η δύναμή τους στηριζόταν σε στρατούς εκατομμυρίων που είχαν επιστρατευτεί για έναν, υποτίθεται, δίκαιο αντιφασιστι-

κό πόλεμο και ήταν πια εξαντλημένοι, ανυπόμονοι να γυρίσουν σπίτι. Το κύμα ανταρσιών που σάρωσε τις συμμαχικές δυνάμεις από το Κάρατσι μέχρι το Παρίσι δείχνει πόσο εύθραυστη ήταν στην πραγματικότητα η συναίνεση πάνω στην οποία στηριζόταν η ιμπεριαλιστική επέμβαση.

Το τρίτο κεφάλαιο αναμετρείται με το «παράδοξο» του Δεκέμβρη του 1944, την ένοπλη σύγκρουση ενός κινήματος Αντίστασης με τους «Συμμάχους» του: το κίνημα έφτασε σε μια μάχη που η ηγεσία του δεν είχε επιλέξει αλλά χωρίς τα πολιτικά και οργανωτικά εργαλεία για να φτάσει στη νίκη. Το τέταρτο και το πέμπτο κεφάλαια φωτίζουν την περίοδο από τη Βάρκιζα ως τον Εμφύλιο από δύο αντίθετες σκοπιές: πρώτα του κινήματος, που ανασυγκροτήθηκε με εντυπωσιακή ταχύτητα κι έδωσε τις μεγάλες απεργιακές μάχες του 1945-46· κι ύστερα της άρχουσας τάξης, που έψαχνε τη «βιώσιμη λύση» της μέσα από την τρομοκρατία, τις νόθες εκλογές και την αμερικανική επέμβαση.

Το έκτο πιάνει το ζήτημα του λεγόμενου «διχασμού κοινωνικού χώρου της Αριστεράς», πόλη και ύπαιθρος κι αμφισβητεί τις κυρίαρχες ερμηνείες στην αριστερή ιστοριογραφία για το πώς έσβησε το κίνημα στις πόλεις: αυτό που τσακίστηκε δεν ήταν κάποια συμμαχία με τα «μεσαία στρώματα», αλλά το ίδιο το εργατικό κίνημα. Το έβδομο κάνει μια γενίκευση: εκεί γίνεται η ανατομία του «ένοπλου ρεφορμισμού» για τον οποίο μιλήσαμε, της στρατηγικής των «σταδίων» που υπέταξε το κίνημα στους ελιγμούς με τα αστικά κόμματα.

Τα δύο τελευταία κεφάλαια βάζουν τον Εμφύλιο στο διεθνές του πλαίσιο. Το όγδοο κεφάλαιο βγαίνει από τα ελληνικά σύνορα κι αντιπαραβάλλει το Βέλγιο, τη Γαλλία και την Ιταλία: η ίδια δυναμική επανάστασης και αντεπανάστασης ήταν παρούσα παντού. Το ένατο γυρίζει στη σχέση του Εμφυλίου με τον Ψυχρό Πόλεμο: υποστηρίζει ότι, σε αντίθεση με τον πόλεμο της Κορέας, ο ελληνικός Εμφύλιος δεν ανάγεται σε απλή υποπερίπτωσή του κι εκεί εξετάζονται και οι σχέσεις του ΚΚΕ με το «διεθνές κέντρο», δηλαδή την ΕΣΣΔ, ως τη «ρήξη Στάλιν-Τίπο» του 1948.

Ο επίλογος, τέλος, επιστρέφει στο ζήτημα της στρατηγικής που έφερε την ήττα. Από αυτή την άποψη, το βιβλίο που κρατάτε στα χέρια σας είναι μια συμβολή στην προσπάθεια να χτίσουμε την επαναστατική Αριστερά που θα εξασφαλίσει ότι το κίνημα δεν θα γνωρίσει άλλες «Βάρκιζες».

ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ

Καπιταλισμός -
δύναμη καταστροφής

Η μεγαλύτερη πυρκαγιά στην ιστορία του ισπανικού κράτους. Κάτι αντίστοιχο κοντεύει να γίνει και στη Γαλλία. Οι φωτιές στην Ισπανία, στην Άβιλα, διαφορετικά μέτωπα στην περιφέρεια της Μαδρίτης και την περιφέρεια του Τολέδο έφτασαν πρακτικά να ενωθούν σε ενιαία φλεγόμενη έκταση. Παράλληλα εκτός ελέγχου βρίσκεται άλλη πυρκαγιά στη Βαλένσια. Αθροιστικά οι πυρκαγιές το 2026 στη Γαλλία είναι και εκεί ρεκόρ. Τις τελευταίες μέρες οι φωτιές σαρώνουν τη Γιρόνδη, γύρω από το Μπορντό.

Στην Ισπανία για πρώτη φορά κηρύχθηκε από την κεντρική κυβέρνηση κατάσταση έκτακτης ανάγκης λόγω πυρκαγιάς. Στη Γαλλία εξελίσσεται η μεγαλύτερη εκκένωση περιοχών στη μεταπολεμική ιστορία, έχουν μετακινηθεί περίπου 300 χιλιάδες άνθρωποι.

Η κατάσταση είναι εξωφρενική. Οι ίδιες κυβερνήσεις που ρίχνουν την απόλυτη ευθύνη για τις καταστροφές στις υψηλές θερμοκρασίες και την αλλαγή του κλίματος, έχουν ρημάξει τα μέσα που θα μπορούσαν να αντισταθμίσουν τον υψηλό κίνδυνο. Στη Μαδρίτη, η τοπική κυβέρνηση συνδυάζει όλες τις πλευρές του εγκλήματος. Η πρόεδρος της περιφέρειας, **Αγιόσσο**, είναι ταυτόχρονα άγρια υπερασπίστρια των αφεντικών και της “ελεύθερης αγοράς”, αγαπημένη συνομιλήτρια των αρνητών της κλιματικής αλλαγής και των φασιστών του Βοξ, και επικεφαλής της επίθεσης στις κοινωνικές δαπάνες.

Ενώ φλέγονται τα πάντα, επιλέγει να επιτεθεί στους δασοπυροσβέστες, καταγγέλλοντας “εκβιασμό” από πλευράς τους. Στην πραγματικότητα, οι δασοπυροσβέστες σε πολλές περιφέρειες της χώρας βρίσκονται σε αγώνες και έχουν ανοιχτές κόντρες με τις κυβερνήσεις εδώ και χρόνια, ακριβώς γιατί προειδοποιούν για την επερχόμενη καταστροφή. Στη Μαδρίτη 60 δασοπυροσβέστες που βρίσκονταν σε απεργία, επέστρεψαν στο χώρο δουλειάς τους για να βοηθήσουν και κατήγγειλαν ότι τους άφησαν χωρίς υλικά, οχήματα και εντολές να δράσουν. Τελικά πήραν τα πράγματα στα χέρια τους και αυτοοργάνωσαν την παρουσία τους, με προσωπικά τους μέσα, σε μέτωπα της φωτιάς.

Οι κυβερνήσεις απέναντι σε θερμοκρασίες πάνω από 30 βαθμούς, πολύ χαμηλή υγρασία και ανέμους που ξεπερνάνε τα 30 χιλιόμετρα την ώρα, λένε πως δεν είναι φυσικά δυνατόν να αντιμετωπιστεί η πυρκαγιά. Οι δασοπυροσβέστες καταγγέλλουν εδώ και καιρό ότι τα ελλιπή κονδύλια για τη δασοπυρόσβεση πάνε όλο και περισσότερο στην κατεύθυνση της κατάσβεσης αντί της πρόληψης (78% έναντι 12%), κάτι που συνδυάζεται

με την ευκολία να προσλαμβάνουν δασοπυροσβέστες μόνο για τη “σεζόν” των πυρκαγιών. Η όλο και μεγαλύτερη ερήμωση της ισπανικής υπαίθρου αφήνει δασώδεις περιοχές εντελώς έτοιμες να γίνουν προσάναμμα για μια τεράστια πυρκαγιά. Κι όταν τελικά φτάνει η ώρα της τραγωδίας, οι κυβερνήσεις λένε πως τελικά ακόμη και οι δασοπυροσβέστες περισσεύουν μιας και δεν γίνεται τίποτα απέναντι σε τέτοιας κλίμακας μέτωπα.

Αρπαχτικά

Στο μεταξύ, γίνονται καταγγελίες ότι τράπεζες και εταιρείες αρπαχτικών ετοιμάζονται να θησαυρίσουν πάνω στην εκκένωση των περιοχών. Η μεταφορά των πιο ηλικιωμένων ή άλλων πιο αδύναμων κατοίκων από απειλούμενα σημεία των πόλεων δίνει ευκαιρία για απελευθερώσεις και αγοραπωλησίες ακινήτων που αποδίδουν υπερκέρδη μέσα στην έκρηξη των τιμών που επικρατεί εδώ και χρόνια.

Η κεντροαριστερή κυβέρνηση του **Σάντσεθ** μπορεί να επιτίθεται στην Αγιόσσο και τα ακροδεξιά της παραλήρηματα. Αλλά η πολιτική των περικοπών, της αντιμετώπισης των δασών ως άχρηστου βάρους, η στήριξη στο λόμπι του real estate και του πετρελαίου αφορά ολόκληρη την Ισπανία, όχι μόνο τις περιοχές όπου κυβερνάει η Δεξιά.

Στη Γαλλία, ο γραμματέας του συνδικάτου των θελοντών πυροσβεστών λέει πως “Επικρατεί οργή ανάμεσα στον κόσμο που παλεύει τη φωτιά. Πώς γίνεται και δεν έχουν πάρει μέτρα από πριν; Μοιάζει πάντα να αντιδρούν εκ των υστέρων. Εδώ και χρόνια λέμε πως το σύστημα πολιτικής προστασίας διαλύεται. Σκοτώθηκαν δυο συνάδελφοί μας και κάθε φορά που υπάρχουν θάνατοι, ακούμε φόρους τιμής, αλλά το πρόβλημα των ελλিপών μέσων δεν αντιμετωπίζεται”. Ο γαλλικός στρατός έχει αρκετά βομβαρδιστικά για να στέλνει και στην Ουκρανία, αλλά μόλις 12 πυροσβεστικά Canadair που δεν πετάνε και όλα. Ο Μακρόν είχε υποσχεθεί να τα ανεβάσει στα 16 αλλά τα λεφτά πήγαν στον πόλεμο και η υπόσχεση μετατέθηκε για την επόμενη δεκαετία.

Οι καπιταλιστές και οι κυβερνήσεις τους είναι δυνάμεις καταστροφής. Προκαλούν την κλιματική καταστροφή, προκαλούν τον πόλεμο, και αντί να προετοιμάσουν έστω την αντιμετώπιση των συνεπειών, ρίχνονται στο πλιάτσικο και την κερδοσκοπία πάνω στα πτώματα και τα καμμένα. Δεν υπάρχει έξοδος κινδύνου από αυτό το τρενάκι του τρόμου, αν οι εργάτες και οι εργάτριες δεν πάρουμε την εξουσία και αντιστρέψουμε εντελώς τις προτεραιότητες για το τι έχουμε ανάγκη και τι παράγουμε.

Νίκος Λούντος

ΑΡΓΟΣ Δικαιοσύνη για τον Θοδωρή

Μαζική διαδήλωση έγινε το πρωί του Σαββάτου 25/7 στο Άργος απαιτώντας δικαιοσύνη για τη δολοφονία του 20χρονου ανάπηρου Θοδωρή Ζαβραδινού Καραμπαμπά από αστυνομικούς.

«Η διαδήλωση ξεκίνησε από το Μουσείο, ήταν πολύ μαζική και μαχητική, οι διαδηλωτές/ριες με τα συνθήματά τους κατήγγειλαν την κρατική δολοφονία του Θοδωρή, τις ακροδεξιές, ρατσιστικές και μισαναπηρικές δηλώσεις του δημάρχου Μαλτέζου, την κυβέρνηση του δόγματος “Νόμος Τάξη Κέρδη”, την κρατική και εργοδοτική βία. Δήλωσαν ότι δεν θα αφήσουν να ξεχαστεί η δολοφονία του Θοδωρή και θα αγωνιστούν για να τιμωρηθούν οι φυσικοί και ηθικοί

αυτουργοί» σημειώνει η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ Αργολίδας**.

Η διαδήλωση ξαφνικά κι απρόκλητα δέχτηκε τη βαναυση επίθεση των ΜΑΤ σε διάφορα σημεία της πορείας.

«Παρ’ όλη την άγρια επίθεση από τις δυνάμεις των ΜΑΤ, τα μπλοκ των διαδηλωτών ανασυντάχτηκαν και η πορεία κατέληξε στο Μουσείο όπου σε συνέλευση εξέδωσαν ανακοίνωση καταγγελίας της επίθεσης των δυνάμεων καταστολής. Στη συνέχεια πήγαν στην Αστυνομική Διεύθυνση Ναυπλίου, μαζί με δικηγόρους του κινήματος και απαίτησαν την απελευθέρωση του συλληφθέντα».

ΕΛΕΝΑ

Ως Δομή Υγείας της Κοινότητας των Κατελιμμένων Προσφυγικών, Ωστηρίζουμε τον αγώνα των υγειονομικών του γυναικολογικού νοσοκομείου «Έλενα Βενιζέλου».

Είμαστε μια δομή που προσπαθεί να καλύψει την πρωτοβάθμια περίθαλψη και να στηρίξει όσους και όσες στεροούνται πρόσβασης στη δημόσια και δωρεάν υγεία, παρέχοντάς τους το αυτονόητο. Οι επιλογές της κυβέρνησης να υποβαθμίζει τα δημόσια αγαθά και η κανονικοποίησή τους από την καθεστωτική τάξη είναι εκείνες που διαιωνίζουν αυτή την αντίξοχη συνθήκη.

Οι υγειονομικοί δίνουν έναν καθημερινό και αδιάκοπο αγώνα για να καλύψουν τα κενά της υποχρηματοδότησης και της υποστελέχωσης. Από την πλευρά μας, ως αυτοοργανωμένη δομή υγείας, δίνουμε έναν εξίσου μεγάλο αγώνα ενάντια στις γραφειοκρατικές και νομικές πρακτικές ενός εκφασισμένου καθεστώτος που απαξιώνει και περιθωριοποιεί όποιον επιθυμεί να στοχοποιήσει.

Τα δημόσια και δωρεάν αγαθά, όπως η υγεία, διαφυλάσσονται μόνο από τους ανθρώπους που μάχονται καθημερινά γι’ αυτά. Το λιγότερο που τους οφείλεται είναι η καθιέρωση συλλογικών και μόνιμων συμβάσεων εργασίας, η πλήρης κάλυψη όλων των οργανικών θέσεων, η υλική στελέχωση των υποδομών και η διασφάλιση αδιαμφισβήτητων ανθρωπίνων συνθηκών εργασίας. Ο αγώνας τους είναι αγώνας όλων μας. Η αλληλεγγύη δεν είναι πολυτέλεια, αλλά μονόδρομος απέναντι στην εγκατάλειψη της δημόσιας υγείας.

Δομή Υγείας της Κοινότητας των Κατελιμμένων Προσφυγικών

ΑΙΓΙΝΗΤΕΙΟ

Την Πέμπτη 30 Ιούλη 9-11πμ στο Αιγινίτειο θα πραγματοποιηθεί κινητοποίηση στην διοίκηση του νοσοκομείου για όλα τα ζητήματα που έχουν προκύψει το τελευταίο διάστημα.

Με κείμενο υπογραφών που έχει διακινήθει στους εργαζόμενους/ες του νοσοκομείου στηρίζουμε τους συναδέλφους/σες στους οποίους έχουν ασκηθεί πειθαρχικές διώξεις από τον προϊστάμενο του τμήματος οικονομικού, σε μια προσπάθεια της διοίκησης να προσωποποιηθούν οι ευθύνες που πηγάζουν από την υποστελέχωση και τις ελλείψεις του διοικητικού προσωπικού του νοσοκομείου. Διεκδικούμε να σταματήσουν εκφοβιστικές και τιμωρητικές συμπεριφορές που εντείνουν την υποστελέχωση αφού συνάδελφοί μας οδηγούνται σε παραίτηση. Ταυτόχρονα, ζητάμε να διευθετηθεί το ζήτημα ασφάλειας στα ΤΕΠ του νοσοκομείου με άμεσες προσλήψεις προσωπικού. Με τη συλλογική μας δύναμη μπορούμε να καθορίσουμε τις συνθήκες εργασίας μας.

Μυρτώ Μαργέλη,

ειδικευόμενη ψυχιατρικής στο Αιγινίτειο νοσοκομείο

Αντίο σ. Μεγαλοοικονόμου

Έφυγε από τη ζωή την Παρασκευή 24 Ιουλίου 2026, μετά από παρατεταμένη μάχη με ανίατη ασθένεια, ο αγωνιστής της επαναστατικής αριστεράς, **Ψυχίατρος Θόδωρος Μεγαλοοικονόμου**.

«Σπουδαίος γιατρός και επίμονος αγωνιστής», αφήνει πίσω του σημαντικό επιστημονικό και πολιτικό συγγραφικό έργο. Κυρίως όμως αφήνει το παράδειγμα της ζωής του. Την σεμνή διαδρομή, την πολύχρονη θητεία στους πολιτικούς και κοινωνικούς αγώνες. Την ουσιαστική συμπαράσταση στο πλευρό κάθε αδύναμου, κάθε αδικημένου. Την ακούραστη δημιουργική συμμετοχή σε επιστημονικές και κινηματικές πρωτοβουλίες στις οποίες συνεχώς πρωτοστατούσε» τον αποχαιρετά η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**.

Με σημαντική πορεία από τον αντιδικτατορικό αγώνα, την ΕΔΕ και το ΕΕΚ, μέχρι την Κομμουνιστική Απελευθέρωση της οποίας υπήρξε ιδρυτικό μέλος, το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή, τους αγώνες της Ψυχικής Υγείας και τα Προσφυγικά, «ο Θοδωρής υπήρξε ένας κομμουνιστής που σε όλη τη διάρκεια της ζωής του δεν σταμάτησε στιγμή να μάχεται για την κοινωνική απελευθέρωση και την εξάλειψη της εκμετάλλευσης» σημειώνει η **Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα** της οποίας υπήρξε μέλος. «Ως επιστήμονας δε σταμάτησε στιγμή να προσπαθεί να εντάξει την ψυχιατρική επιστήμη στην πάλη για μια άλλη κοινωνία, αναδεικνύοντας διαρκώς την ανάγκη να συνδέουμε τον αγώνα για ριζοσπαστική επιστημονική ψυχιατρική χειραφέτηση με την ανατροπή του εκμεταλλευτικού καπιταλιστικού συστήματος».

ΙΝΔΙΑ Το κίνημα της «κατσαρίδας» δείχνει τον δρόμο!

«Για να παραμείνει ενωμένο το έθνος και για να μην παγιδευτούν οι φοιτητές σε δικαστικές δυσκολίες, για να επικεντρωθούν στις σπουδές και στις καριέρες τους, αποφάσισα να υποβάλω την παραίτησή μου στον πρωθυπουργό», ανακοίνωσε μέσω του Χ ο Νταρμάντρα Πραντάν, Υπουργός Παιδείας της Ινδίας.

Για περίπου πέντε εβδομάδες δεκάδες χιλιάδες φοιτητές και νεολαίοι πλημμύρισαν τους δρόμους στο Δελχί απαιτώντας μεταρρυθμίσεις στο διεφθαρμένο εκπαιδευτικό σύστημα και την παραίτηση του Νταρμάντρα Πραντάν.

«Το καταφέραμε!», έγραψε στο Instagram ο ιδρυτής του Cockroach Janta Party (CJP), ο **Αμπιτζίτ Ντίπκε**.

Λίγες ώρες αργότερα, η κυβέρνηση αποδέχθηκε και τα υπόλοιπα αιτήματα του κινήματος, μεταξύ των οποίων ένα ολοκληρωμένο σχέδιο μεταρρύθμισης των εξετάσεων και η εγκατάλειψη των διώξεων σε βάρος διαδηλωτών.

Μετά την νίκη της παραίτησης του Υπουργού Παιδείας το κίνημα ζητάει ακόμα την αποζημίωση των οικογενειών των νέων που αυτοκτόνησαν μετά την νοθεία των εθνικών εισαγωγικών εξετάσεων και την δίωξη των αστυνομικών που επιτέθηκαν κατά των διαδηλωτών.

Η αστυνομία απέκλεισε σταθμούς του μετρό και επιτέθηκε βίαια στους διαδηλωτές που περιφρούρησαν τις διαδηλώσεις τους και απάντησαν με πετροπόλεμο. Περισσότεροι από 100 αστυνομικοί τραυματίστηκαν ενώ 20 αστυνομι-

Πανηγυρισμοί μετά την παραίτηση του υπουργού Παιδείας Νταρμάντρα Πραντάν, στο Νέο Δελχί.
Φωτό: REUTERS/Priyanshu Singh

κά οχήματα καταστράφηκαν. Διαδηλώσεις αλληλεγγύης ξέσπασαν στις σημαντικότερες πόλεις της Ινδίας, τη Μουμπάι, την Ναγκμπούρ, την Λατούρ και την Τάνε.

Το κίνημα της "κατσαρίδας" αποτελείται από φοιτητές και από άνεργους νέους απόφοιτους πανεπιστημίων που βιώνουν τον αποκλεισμό από την αγορά εργασίας λόγω της ραγδαίας αύξησης της ανεργίας.

Η οργή των φοιτητών γεννήθηκε μετά τα μαζικά περιστατικά νοθείας στις εθνικές εξετάσεις για την εισαγωγή στις Ιατρικές Σχολές στις οποίες συμμετείχαν περισσότερα από δύο εκατομμύρια υποψήφιοι. Σύμφωνα με τα ινδικά μέσα ενημέρωσης, η ακύρωσή τους προκάλεσε την αυτοκτονία τουλάχιστον είκοσι νέων.

Το κίνημα πήρε το όνομά του από το σχόλιο

του προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου που παρομοίωσε τους άνεργους νέους με «κατσαρίδες».

Το κίνημα κορυφώθηκε τις ημέρες που στη χώρα μας οι εκπρόσωποι του κόμματος ΕΛ.ΑΣ. του Αλέξη Τσίπρα δήλωναν προγραμματικά ότι το κόμμα δεν τάσσεται υπέρ της κατάργησης των ιδιωτικών "πανεπιστημίων" σεβόμενο την "ασφάλεια δικαίου" και τις οικογένειες των παιδιών που έχουν εγγραφεί στα ιδιωτικά ιδρύματα.

Οι "κατσαρίδες" με την δική τους εξέγερση ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης ανέδειξαν την δύναμη που μπορεί να ανατρέψει την κυβέρνηση του Μόντι, ο οποίος βρέθηκε αντιμέτωπος με την μεγαλύτερη κρίση του στα 12 χρόνια που βρίσκεται στην κυβέρνηση. Ακόμα περισσότερο προκάλεσαν σοκ στην άρχουσα τάξη της Ινδίας αλλά και διεθνώς, μεταφέροντας τις εικόνες της εξέγερσης από την Σρι Λάνκα, το Νεπάλ και το Μπαγκλαντές τα προηγούμενα χρόνια, στον γίγαντα της Ασίας που λέγεται Ινδία με τον πληθυσμό των 1,4 δις ανθρώπων όπου τα 370 εκατομμύρια είναι νέοι 15 έως 29 ετών.

Θα χρειαστεί και μία Αριστερά που θα μπορέσει να χτίσει πάνω στην εμπειρία της εξέγερσης ενάντια στα σχέδια του Μόντι και της ακροδεξιάς που προσπαθεί να εκμεταλλευτεί την οργή και που θα δώσει την προοπτική της επαναστατικής αλλαγής της κοινωνίας.

Κώστας Πολύδωρος

Η Οδύσσεια του Κρίστοφερ Νόλαν έχει τραβήξει όλη την προσοχή των μίντια. Κάτι παράξενο αν σκεφτεί κανείς ότι ένας μεγάλος πόλεμος μπορεί να σιγοβράζει όχι μακριά από εκεί που ο Τρωικός Πόλεμος υποτίθεται πως συνέβη, στη σημερινή Τουρκία. Είναι επίσης παράξενο ότι ο Οδυσσέας στην ταινία, καθώς επιστρέφει από τον πόλεμο, ανησυχεί για "το τέλος του πολιτισμού", μια έννοια εντελώς απύσχα στο πραγματικό ομηρικό έπος.

*Γράφει ο
Αλέξ Καλλίνικος*

Παράξενο αλλά εξηγήσιμο. Γιατί η υποχώρηση της ηγεμονικής ιμπεριαλιστικής δύναμης, των Ηνωμένων Πολιτειών, είναι πλέον το κυρίαρχο θέμα στην παγκόσμια πολιτική. Ενα πρόσφατο άρθρο στο περιοδικό Φόρειν Αφέαρς, γραμμένο από τον πολιτικό επιστήμονα **Ρόμπερτ Πέιπ**, εξηγεί τι συμβαίνει. Το Φόρειν Αφέαρς είναι περιοδικό που βγαίνει από το εσωτερικό των μηχανισμών εθνικής ασφαλείας των ΗΠΑ.

Ο Πέιπ, γράφοντας το Φλεβάρη και Μάρτη, προειδοποιούσε πως οι ΗΠΑ και το Ισραήλ θα δυσκολεύονταν να κερδίσουν το Ιράν μόνο μέσω της επίθεσης από αέρος και πως διακινδύνευαν να χάσουν τον έλεγ-

Η συρρικνούμενη «αξιοπιστία» της αμερικάνικης ηγεμονίας

χο της διαδικασίας κλιμάκωσης του πολέμου. Αποδείχθηκε πως είχε δίκιο. Καθώς τις τελευταίες βδομάδες, οι συγκρούσεις ξαναξέσπασαν, είναι το Ιράν που κλιμακώνει ώστε να κρατήσει τον έλεγχο των Στενών του Ορμούζ.

Ιστορικό πλαίσιο

Το άρθρο του Πέιπ τοποθετεί αυτο το αναποδογύρισμα σε ιστορικό πλαίσιο. Ξεκινάει από τη στρατιωτική επίθεση το Γενάρη του 1991, όταν οι ΗΠΑ χρησιμοποίησαν βόμβες και πυραύλους ακριβείας για να καταστρέψουν τον τεράστιο, τύπου Β' Παγκοσμίου Πολέμου, στρατό του **Σαντάμ Χουσεΐν**. Το αποτέλεσμα δεν ήταν μόνο η βαθύτερη επιβεβαίωση της κυριαρχίας της Δύσης στον Κόλπο, υποστηρίζει ο Πέιπ, αλλά και ότι εγκαινίασε την εποχή της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης.

“Αυτή η πραγματικότητα πατούσε πάνω σε τέσσερις παραδοχές: α. Οι ΗΠΑ μπορούσαν εύκολα να καθορίζουν τα στρατιωτικά αποτελέσματα. β. Η Ουάσιγκτον κατείχε ασύγκριτη κυριαρχία στην κλιμάκωση, ικανότητα να κατατροπώνει γρήγορα και φθηνά μεγάλες απειλές. γ. Η αμερικανική

ισχύς εξασφάλιζε τη ροή των εμπορευμάτων στις παγκόσμιες εμπορικές αρτηρίες. δ. Η αντίσταση στην αμερικανική ισχύ ήταν τελικά μάταιη”.

Όμως, ισχυρίζεται ο Πέιπ, “η ίδια η επιτυχία της μεταψυχροπολεμικής τάξης πραγμάτων οδήγησε στο ξήλωμα αυτής της τάξης”. Οι τεχνολογίες στις οποίες βασιζόταν το Πεντάγωνο για τα χτυπήματα ακριβείας του ήταν μονοπώλιο των ΗΠΑ και των στενών τους συμμάχων το 1991. Αλλά στις επόμενες δεκαετίες, έγιναν πιο φθηνές και εξαπλώθηκαν. Έτσι, δυνάμεις πολύ πιο αδύναμες κατάφεραν να αναπτύξουν στρατιωτικές ικανότητες για χτυπήματα ακριβείας.

“Το ντρόουν Σαχέντ-136 είναι κατεξοχήν δείγμα αυτού του μετασχηματισμού”, λέει ο Πέιπ. “Αντί να βασίζεται σε ακριβή και εκλεπτυσμένη στρατιωτική τεχνολογία, συνδυάζει τσιπάκια πλοήγησης, μονάδες αδρανειακής μέτρησης, δορυφορικούς δέκτες, μονάδες επικοινωνίας, επεξεργαστές και λογισμικό που όλα διατίθενται στο εμπόριο... μαζί με ένα απλό κέλυφος και μηχανή”.

Το αποτέλεσμα είναι ένα όπλο ακριβείας που συναρμολογείται με εξαρτήματα που είναι προσβάσιμα

χάρη στις ίδιες εμπορικές εφοδιαστικές αλυσίδες που κινούν την ψηφιακή οικονομία. Το ζήτημα δεν είναι ότι το Σαχέντ είναι τεχνολογικά πολύπλοκο. Το ζήτημα είναι ακριβώς ότι δεν είναι”. Εξ ου και η μετατόπιση στην ισορροπία ισχύος στον Κόλπο.

Στρατιωτικές συνθήκες

Ένα σημαντικό σημείο του επιχειρήματος του Πέιπ είναι ότι αναδिकνύει τις στρατιωτικές συνθήκες από τις οποίες εξαρτήθηκε η νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση. Στις δεκαετίες του '90 και του 2000 δεν σταματάγαμε να ακούμε ότι τα κράτη και ο στρατιωτικός ανταγωνισμός θα ξεπερνούσαν όλο και περισσότερο. Όμως, αξίζει να επιμεινουμε πως εκείνη η διαδικασία είχε επίσης και οικονομικές και πολιτικές προϋποθέσεις. Ξεχωρίζει το λεγόμενο σοκ του Βόλκερ τον Οκτώβρη του 1979, όταν ο επικεφαλής της αμερικανικής κεντρικής τράπεζας ανέβασε απότομα τα επιτόκια, εξαπολύοντας μια επίθεση από πλευράς αφεντικών μέσα στις ΗΠΑ και αναγκάζοντας τις χρεωμένες χώρες του Τρίτου Κόσμου να αποδεχθούν τις νεοφιλελεύθερες “μεταρρυθμίσεις”.

Ούτε πρέπει να ξεχνάμε πως οι

ΗΠΑ υπέστησαν σοβαρές στρατιωτικές ήττες στη διάρκεια της νεοφιλελεύθερης εποχής, στο Ιράκ και το Αφγανιστάν. Όπως και στον πόλεμο του Βιετνάμ, αυτές οι ήττες έδειξαν ότι οι ΗΠΑ μπορούσαν να θριαμβεύουν στις ανοιχτές μάχες αλλά δεν μπορούσαν να κερδίσουν σε εκστρατείες ενάντια σε αντάρτικα και την αντίσταση στην ύπαιθρο. Η διαφορά σήμερα είναι ότι η εξαπλώση των δυνατοτήτων για χτυπήματα ακριβείας σημαίνει πως γίνεται όλο και πιο δύσκολο για τις ΗΠΑ να χρησιμοποιήσουν τη ναυτική και αεροπορική τους ισχύ για να κυριαρχήσουν σε στρατηγικές περιοχές. Ο Πέιπ λέει πως η Κίνα μπορεί να βρεθεί σε παρόμοιες δυσκολίες αν επιχειρήσει να κατακτήσει την Ταϊβάν.

Συνοψίζοντας, ο Πέιπ λέει: “Η γεωπολιτική ισχύς μιας μεγάλης δύναμης, όπως οι ΗΠΑ, δεν μετριέται τόσο με τη δυνατότητά της να ελέγχει τους άλλους, όσο αποτελεί ένα καθρέφτισμα της εμπιστοσύνης που έχουν οι άλλοι στα συστήματα που αυτή ελέγχει και σταθεροποιεί”. Η “αξιοπιστία” (για να χρησιμοποιήσουμε μια αγαπημένη λέξη του αμερικάνικου κατεστημένου) των ΗΠΑ συρρικνώνεται με ταχύτητα. Το μάθημα από αναλύσεις όπως αυτή του Πέιπ είναι ότι αυτό δεν οφείλεται απλά και μόνο στον Τραμπ. Χρειάζεται να εξασφαλίσουμε ότι ο πολιτισμός θα επιβιώσει μετά το τέλος της σημερινής αυτοκρατορίας.